

Revista ECONOMICA

CONSILIUL SUPREM AL DEZVOLTĂRII ECONOMICE ȘI SOCIALE — INSTITUTUL CENTRAL DE CERCETARI ECONOMICE

PROCEDEE CENUȘESCU - activitate neobosită pentru înlăptuirea Programului partidului, pentru dezvoltarea economică și socială a patriei

Vizitele de lucru ale secretarului general al partidului prilejuiesc indicații concrete pentru modernizarea unităților industriale și creșterea eficienței producției

Întreaga politică a partidului, a secretarului său general pune în preocupările dialogul cu masele, dezvoltarea democrației sociale

Valorificarea tuturor posibilităților pentru creșterea producției agricole, pentru obținerea unor recolte sigure și stabile constituie o permanentă preocupare a conducătorului partidului și statului

Componentă importantă a amplului program inițiat de tovarășul Nicolae pentru ridicarea nivelului de trai al poporului, construcția de locuințe este în procesul sistematizării localităților patriei

Facilitățile de mare înălțime a cărei construcție se află în fază de finalizare, reprezintă un obiectiv de mare însemnătate

O STRĂLUCITĂ STRATEGIE A DEZVOLTĂRII MULTILATERALE A ROMÂNIEI SOCIALISTE

INTREAGA istorie mondială demonstrează că perioadele de progres puternic și înflorire ale unei națiuni, de asigurare a prosperității ei au coincis, întotdeauna, cu afirmarea unor mari personalități, a unor conducători proeminenți. Este o legitate universală pe deplin confirmată și de istoria poporului nostru, în speță de istoria sa contemporană.

Mărețele succese obținute de România socialistă pe drumul dezvoltării economico-sociale, progresele remarcabile realizate în economie, în creșterea neîntreruptă, pe această bază, a bunăstării materiale și spirituale a oamenilor muncii, prestigiul fără precedent pe care îl are astăzi țara noastră în lume, perspectivele luminoase care se deschid României pe drumul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și al înaintării spre comunism, faptul că întregul popor român, pe deplin conștient de șansele sale de progres, acționează cu entuziasm pentru înfăptuirea lor — constituie realități, fapte indisolubil legate de un nume. De gândul și fapta uneia dintre cele mai mari personalități ale neamului nostru, care a imprimat, în chip cu totul fericit, un alt destin țării și poporului român; personalitate devenită, pentru noi toți, simbolul inteligenței și clarviziunii, lucidității și realismului, orizontului larg de gândire și acțiune, simbolul muncii pline de abnegație, în slujba patriei și partidului, a celor mai de seamă aspirații umane ca pacea și dreptatea națională și socială; de numele, de personalitatea secretarului general al partidului și președintelui României socialiste, tovarășul Nicolae Ceaușescu, căruia întreaga țară îi aduce în aceste zile un fierbinte omagiu cu prilejul împlinirii a peste cinci decenii de activitate revoluționară și aniversării zilei de naștere.

Gîndirea, acțiunea, fapta tovarășului Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al poporului român, sînt izvorite din cea mai fierbinte dragoste față de popor, față de patrie, din cel mai nețărmurit devotament față de partid și cauza revoluției. Gîndirea, acțiunea, fapta tovarășului Nicolae Ceaușescu se identifică cu cele mai nobile tradiții și aspirații de libertate națională și socială, de independență și unitate ale națiunii noastre. Ele se bazează pe o cunoaștere profundă a realităților economico-sociale concrete, naționale și internaționale, pe examinarea amănunțită, riguroasă a acțiunii legilor economice obiective și pe aplicarea cerințelor acestor legi la condițiile noastre concrete, pe aplicarea consecventă a metodei dialecticii materialiste în evaluarea fenomenelor și proceselor economice, în determinarea tendințelor lor obiective. Toate acestea relevă repere ale unei vaste opere revoluționare, economice, politice, sociale, culturale, organizatorice. Opera unui mare patriot, dorind din tot sufletul binele țării sale, odată cu binele în lume, opera uneia dintre cele mai proeminente personalități politice de pe plan mondial, un bărbat de stat de o excepțională anvergură, cu care generația noastră, privită în perimetrul cel mai larg, are șansa, are privilegiul de a fi contemporană.

Pe plan național, respectul deosebit și marea prețuire față de excepționala gîndire creatoare și activitatea laborioasă a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, își află o semnificativă expresie în acordul unanim al tuturor oamenilor muncii față de hotărîrile și orientările de propășire a țării — hotărîri și orientări care, de fapt, sintetizează înseși năzuințele și aspirațiile poporului român pentru progres, bunăstare, civilizație; în entuziasmul cu care sînt receptate și realizate indicațiile deosebit de prețioase date de secretarul general al partidului, pe fondul unui neîntrerupt dialog cu oamenii

muncii din fabrici, institute de cercetări și proiectări, cu oamenii muncii de pe ogoare, din cele mai diverse domenii de activitate, din toate județele României; în însuși efortul eroic și rezultatele remarcabile obținute de oamenii muncii din țara noastră pe drumul luminos al socialismului multilateral dezvoltat și al înaintării spre comunism.

Contribuție excepțională la progresul științei economice

PORNIND de la cunoașterea în adîncime a cerințelor dezvoltării, în condițiile unei viziuni realiste asupra acestora, în centrul operei sale teoretice, ca și al activității sale practice, tovarășul Nicolae Ceaușescu a pus și pune problemele construcției economice — domeniu hotărîtor al progresului societății — determinînd, esențialmente, dezvoltarea și progresul de seamă al gîndirii economice românești și aducînd contribuții strălucite la progresul gîndirii economice universale. A supra unora din aceste aspecte, care reflectă puternic rolul de mare strateg al secretarului general al partidului pentru propășirea economiei românești, pentru dezvoltarea ei multilaterală, ne vom opri cu deosebire în cele ce urmează.

Prin bogata sa activitate teoretică și practică, înlăturînd cu hotărîre dogmele și orientările preconceptuate, pornind, înainte de toate, de la determinarea conținutului, trăsăturilor și cerințelor fiecărei etape a construcției socialiste, ale fiecărui stadiu de dezvoltare a țării — premisă esențială pentru stabilirea programului de acțiune și a unei linii politice realiste — secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a adus o excepțională contribuție personală la elaborarea unor teze și concepte fundamentale de teorie și politică economică. În acest sens, încă de la Congresul al IX-lea al partidului, moment de cotitură, de excepțională însemnătate pentru întreaga istorie a României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ales prin voia unanimă a comunistilor în fruntea partidului, a imprimat un nou curs concepției și politicii economice a partidului și statului nostru.

Așa cum este cunoscut, primele două decenii care au urmat actului de la 23 August 1944, decenii consacrate înfăptuirii sarcinilor revoluției popular-democratice și trecerii la înfăptuirea obiectivelor fundamentale ale construcției socialiste, s-au încheiat cu consemnarea formării economiei socialiste unitare, caracterizată printr-o bază economică unică, prin generalizarea relațiilor de producție socialiste, cerință logică a victoriei depline a socialismului în țara noastră. Deopotrivă, însă, în condițiile economice și politice cunoscute, succesele dezvoltării se evidențiau cu precădere prin latura lor cantitativă; se impuneau eforturi pentru a acomoda și implica în mod hotărît industria și economia românească cu exigențele revoluției tehnico-științifice contemporane, ale eficienței și competitivității mondiale — cerințe vitale în acel timp, ca și în prezent, pentru progresul lor de fond.

Cu contribuția determinantă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, ca urmare a unei priviri scrutătoare, realiste, de larg orizont asupra ansamblului complex, unitar și deopotrivă puternic diversificat al economiei mondiale, au fost dezvoltate esențialmente, creator, original, teze și concepte cu privire la stabilirea etapelor și stadiilor dezvoltării economiei și societă-

ții noastre; cu privire la îmbinarea generalului cu particularul în făurirea noii societăți; la raportul dintre factorii interni și externi ai dezvoltării; cu privire la raportul dintre industrie și agricultură, celelalte ramuri și dezvoltarea multilaterală a economiei românești în toate componentele sale, considerându-se reproducția ca un tot unitar; cu privire la natura și modul de rezolvare a contradicțiilor în economie și societatea noastră; cu privire la acțiunea legilor economice și mecanismul funcționării lor; la îmbinarea organică a conducerii unitare a economiei, cu participarea democratică, largă a maselor de oameni ai muncii la conducerea societății. Toate acestea au ridicat pe un plan superior procesul construcției socialiste în România, progresul economico-social al țării.

Calitatea, competitivitatea, eficiența — coordonate definitorii în acțiunea economică

ÎN ACELAȘI cadru, din perspectiva teoretică amintită, au fost elaborate concepte cu efecte de mare amplitudine pentru progresul economiei naționale, cu privire la acumulările înalte și necesitatea utilizării lor cu maximă eficiență, la valorificarea întregului potențial material și uman de care dispune țara noastră, la obținerea independenței energetice, la edificarea unor structuri economice și industriale moderne și eficiente. În acest context, un rol deosebit, primordial, a fost acordat activităților complex prelucrătoare, promotoare pentru întreaga economie ale progresului tehnic, eficienței, calității și competitivității, care economisesc resursele materiale și energia — cerință cu atât mai expresă în condițiile acțiunii restricțiilor crizei mondiale de materii prime și energie și ale crizei economice mondiale — și care pun în mod superior în valoare inteligența, puterea de muncă și creativitatea, pe deplin dovedite de-a lungul istoriei, ale poporului nostru.

Tocmai pe această bază, în anii de după Congresul al IX-lea al partidului, ritmurile industriale cele mai înalte, generate de înseși mutații calitative de seamă, le-au cunoscut construcțiile de mașini, chimia, metalurgia, în prim planul dezvoltării industriale relevându-se electronica, electrotehnica, producția de elemente de automatizare, robotizare, cibernetizare, mecanica fină, producția de utilaje tehnologice complexe, producția ștecherurilor superioare, chimia de sinteză fină și mic tonaj etc. Asemenea mutații, pe fondul superiorității orânduirii noastre socialiste, al îmbunătățirii și perfecționării continue a organizării și conducerii economiei, al creșterii gradului de pregătire a forței de muncă, explică sporirea productivității, a eficienței, intensificarea participării la circuitul economic mondial, într-un cuvânt accentuarea factorilor intensivi ai creșterii economice și realizarea dinamismului dezvoltării economiei naționale. Este esențial, de asemenea, de relevat că scopul suprem al întregii gândiri și acțiuni ale tovarășului Nicolae Ceaușescu îl constituie creșterea continuă a bunăstării întregii societăți, ridicarea puternică a nivelului general de viață și civilizație al oamenilor muncii.

Considerăm necesare unele dezvoltări ale problemelor amintite. Bunăoară, în contextul dat, se remarcă definitoriu concepția despre făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate ca etapă obiectiv necesară în mersul spre comunism al țării noastre, ca și concepția despre România ca țară socialistă în curs de dezvoltare. Aceste teze au în vedere atât criteriul social-politic cât și cel economic, respectiv compararea nivelului de dezvoltare al României cu al altor țări, iar materializarea lor implică profunde transformări în baza tehnico-materială, în structura socială, în însăși conștiința membrilor societății românești. Pornind de la legi generale ale progresului cât și de la asemenea considerente deosebit de realiste, tovarășul Nicolae Ceaușescu a acordat și acordă o importanță deosebită dezvoltării economico-sociale a țării, accelerării acestei dezvoltări cu precădere pe fondul realizării unor mutații calitative în structurile industriale și economice și mecanismele creșterii.

Relevând marea importanță a dezvoltării puternice a industriei românești, secretarul general al partidului a contribuit

substanțial la rezolvarea unor probleme privind profilul, structurile și nivelul tehnic al industriei, privind corelațiile dintre ramurile producătoare de mijloace de producție și cele producătoare de mijloace de consum, dintre ramurile tradiționale și cele noi, moderne ale industriei, cadru în care s-a acționat pentru promovarea progresului tehnic, urmărindu-se cu perseverență creșterea productivității muncii sociale.

Se remarcă concepția potrivit căreia în dezvoltarea economiei românești un factor esențial l-a constituit și îl constituie progresul agriculturii, domeniu cu funcțiuni vitale pentru economie și viața poporului. De numele secretarului general al partidului sînt legate astfel considerarea agriculturii ca ramură de bază a economiei naționale, teza după care fără o agricultură modernă, de mare randament, nu este posibilă nici făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, nici trecerea la comunism, conceptul de „nouă revoluție agrară” — de mare importanță pentru propășirea țării etc.

O trăsătură dominantă a gândirii tovarășului Nicolae Ceaușescu o reprezintă înțelegerea profundă a rolului determinant pentru producție, pentru întreaga activitate, pe care îl au în zilele noastre dezvoltarea științei, cercetării, învățămîntul. Potrivit concepției tovarășului Nicolae Ceaușescu, știința și producția constituie două laturi inseparabile ale activității de creație a omului. Tocmai din această perspectivă tovarășul Nicolae Ceaușescu a determinat o modificare radicală — comparativ cu anii dinaintea de 1965 — a poziției față de cercetarea științifică națională, a fost cultivată și stimulată încrederea în capacitatea spirituală și de creație a națiunii noastre. Toate acestea au permis elaborarea unei noi politici cu privire la organizarea și orientarea activității de cercetare. La stimularea și implicarea ei largă pe întregul perimetru al producției — politică a cărei elaborare și traducere în fapt se leagă în mod nemijlocit de numele tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu, militant revoluționar de frunte, savant de renume mondial și personalitate politică de seamă.

Epoca Nicolae Ceaușescu — cele mai de seamă împliniri din întreaga istorie a României

ÎN CONDIȚIILE acestei strălucite strategii a dezvoltării României, strategie care a mobilizat puternic și însuflețit întregul nostru popor, cele aproape două decenii care au trecut de la epocalul eveniment al celui de al IX-lea Congres al partidului, s-au materializat în mărețe înfăptuiri. Sînt decenii denumite cu îndreptățită mîndrie de către poporul român „Epoca Nicolae Ceaușescu”. Acești ani se înscriu cu cele mai de seamă realizări din întreaga istorie a țării.

România se prezintă astăzi ca o țară cu o industrie puternică, tot mai modern structurată, cu o agricultură socialistă avansată, aflată în plin proces de accentuată intensivizare. În prezent industria socialistă produce de peste 50 de ori mai mult decît în 1938, iar agricultura a crescut de trei ori și jumătate comparativ cu anul 1950. Comerțul exterior românesc — expresie a însăși afirmării industriei și economiei naționale în circuitul mondial de valori — este cu mult peste 40 de ori mai mare comparativ cu același an, România întreținînd în prezent relații economice cu circa 150 de state ale lumii.

În anii construcției socialiste, cu deosebire pe baza eforturilor depuse după Congresul al IX-lea al partidului, venitul național a înregistrat o creștere de peste 15 ori, ceea ce a asigurat condiții de înfăptuire a programelor de dezvoltare economico-socială a țării, concomitent cu ridicarea la cote tot mai înalte a nivelului de trai material și spiritual al poporului. Dezvoltarea puternică, în ritm ridicat a economiei, în care un rol de cea mai mare însemnătate revine industriei, iar agriculturii, așa cum arătăm, i se recunoaște statutul de ramură de bază a producției materiale, este însoțită de un amplu proces de modernizare a întregului complex economic, de dezvoltare armonioasă, proporțională, a ramurilor productive, a tuturor zonelor țării. Mărețele realizări obținute de poporul român într-un timp istoric relativ scurt, sub conducerea partidului, a secretarului său general, demonstrează cu puterea faptelor temeinicia orientărilor caracterizate prin clarviziunea

revoluționară, prin aplicarea creatoare a legi-
tăților socialismului științific la condițiile
concrete ale țării noastre, și cu evaluarea im-
pactului fenomenelor și proceselor esențiale
ce caracterizează viața social-politică și rela-
țiile internaționale.

Tabloul general al dezvoltării economico-
sociale stă mărturie drumului glorios par-
curs de poporul român, sub conducerea par-
tidului, dă încredere și întărește convingerea
că și obiectivele programatice de mare an-
vergură pe care ni le-am propus vor fi în-
făptuite.

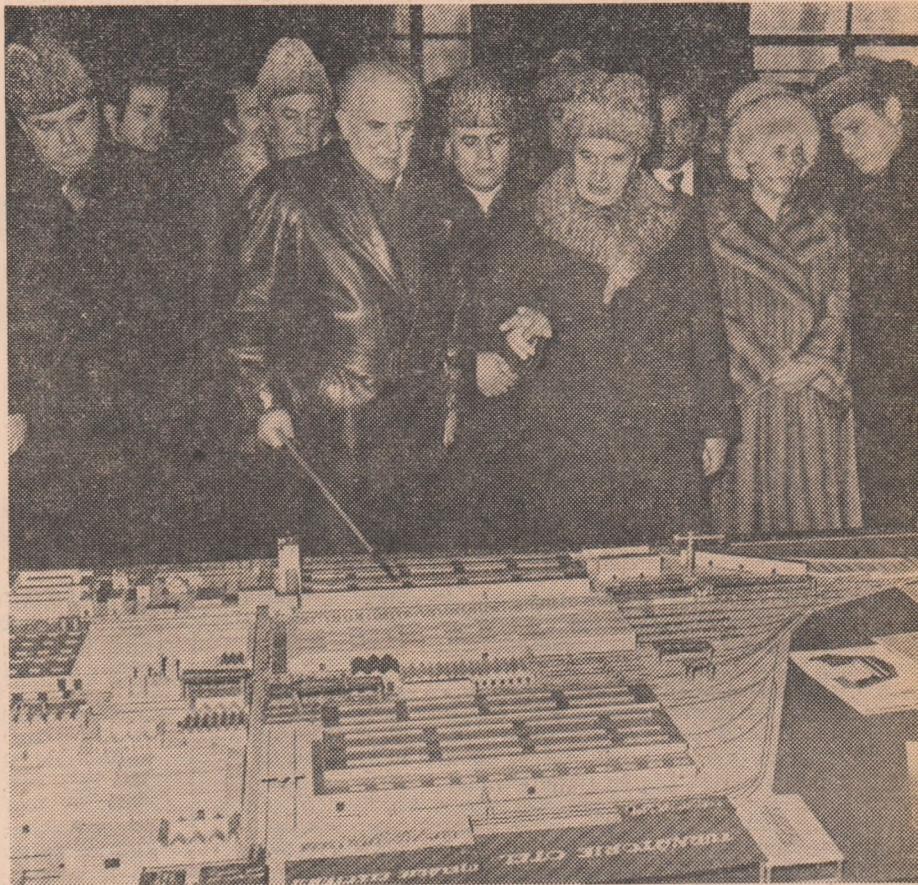
Sînt, desigur, opțiuni, orientări, succese
care oferă condiții largi pentru progresul eco-
nomiei, pentru propășirea țării, pentru afir-
marea mai activă a României socialiste în
diviziunea mondială a muncii. În viziunea
secretarului general al partidului și condițiile
vieții internaționale vădesc însă capacitatea
de a favoriza sau dimpotrivă de a atenua sau
chiar de a împiedica dezvoltarea economică
a unei țări. Tocmai din acest motiv, concepția
secretarului general al partidului privind
dezvoltarea încorporează conceptul de nouă
ordine economică internațională, echitatea și
avantajul reciproc în relațiile economice din-
tre state.

Programul de edificare a societății socia-
liste multilateral dezvoltate și de înaintare a
țării noastre spre comunism, elaborat din ini-
țiativa și cu participarea nemijlocită, hotărî-
toare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, se află
astăzi într-o etapă superioară de îndeplini-
re. O etapă caracterizată definitoriu prin
trecerea la o nouă calitate în toate sferile
vieții economico-sociale, obiectiv stabilit la
cel de al XII-lea Congres al Partidului Co-
munist Român. În realizarea acestei sarcini
deosebite, se are în vedere și se realizează cu
succes dezvoltarea prioritară, mai puternică,
a ramurilor purtătoare de progres tehnic, a
celor ce valorifică în cel mai înalt grad ma-
teriile prime, energia și forța de mun-
că ale națiunii noastre. Această orien-
tare conferă valențe moderne și o înaltă competitivitate întregii
producții materiale. Într-o asemenea perspectivă se realizează
modernizarea agriculturii, căreia îi este proprie o productivi-
tate tot mai înaltă, sporește eficiența acumulării și investițiilor,
se dezvoltă puternic baza proprie energetică și de materii
prime, asigurîndu-se realizarea obiectivului de importanță
deosebită formulat de secretarul general al partidului — inde-
pendența energetică a României. O trăsătură esențială a noii
calități în economie o constituie acțiunea, cu preponderență, a
factorilor intensivi de creștere, sporirea în ritm susținut a pro-
ductivității muncii, valorificarea la un nivel tot mai înalt a
produselor românești pe piața internațională. Programele spe-
ciale pe sectoare industriale și ale economiei, Programul pri-
vind creșterea productivității muncii, Programul privind ridi-
carea calității produselor — programe cu orizont 1990 și elabo-
rate din inițiativa și cu contribuția hotărîtoare a secretarului
general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu — sînt me-
nite să fundamenteze temeinic ridicarea industriei și economiei
românești la noi cote calitative.

Transformările marcante realizate, cele proiectate, menține-
rea, în condițiile desfășurării în continuare a mutațiilor cali-
tative prevăzute, a ritmului ridicat al dezvoltării economiei
naționale, vor permite ca în următorii ani România să depă-
șească stadiul de țară socialistă în curs de dezvoltare și să intre
în categoria statelor medii dezvoltate din puncte de vedere
economic.

Mai sînt, desigur, esențiale și o serie de alte aspecte. Bună-
oară, înfăptuirea obiectivelor programului partidului presupune
o puternică mobilizare a resurselor materiale și umane ale țării,
mobilizarea exemplară a tuturor forțelor națiunii, ale întregu-
lui popor, sub conducerea partidului, pentru îndeplinirea țelu-
rilor propuse. În concepția secretarului general al partidului,
societatea socialistă multilateral dezvoltată se făurește ca operă
a întregului popor, ca rezultat al efortului propriu, conștient, al
maselor de oameni ai muncii.

De asemenea, ca urmare a contribuției remarcabile a tova-

Concepția științific fundamentată a partidului, a secretarului său general privind dezvoltarea intensivă a industriei pune accentul pe valorificarea superioară a potențialului național, pe creșterea cu precădere a producției ramurilor industriale de vîrf, pe ridicarea nivelului de performanță al produselor, pe creșterea competitivității la export a mărfurilor românești

rășului Nicolae Ceaușescu în domeniul științei conducerii
societății socialiste, beneficiem în domeniul economic de un
mecanism modern, perfecționat, bazat cu precădere pe pirghiile
stimulative, instrument pus în slujba realizării unei eficiențe
tot mai înalte, prin generalizarea principiilor autoconducerii
muncitorești și autogestiunii economico-financiare. Tovarășul
Nicolae Ceaușescu manifestă o preocupare permanentă pentru
perfecționarea mecanismului economico-financiar, în sensul
asigurării largirii democrației economice. În acest context sînt
relevante instituționalizarea, la inițiativa secretarului general
al partidului, a unui sistem unitar de forme de participare
directă a maselor la procesul de luare a deciziilor, extinderea
conlucrării între organismele democrației socialiste, larg repre-
zentative în sistemul politic al țării și organele statului, asigu-
rarea participării organizate a tuturor categoriilor sociale, a
întregului nostru popor la conducerea țării.

REALITĂȚILE DE ASTĂZI, marile succese obținute de
poporul nostru sub conducerea partidului, a tovarășului Nicolae
Ceaușescu, prestigiul României pe plan internațional, mai mare
astăzi ca oricînd, marile perspective care se deschid țării de-
monstrează, cu puterea de netăgăduit a faptelor și realităților,
că, prin socialism, România a înfăptuit idealurile și aspirațiile
dintotdeauna ale înaintașilor, ale întregului nostru popor. Con-
siderăm astfel fericită și deosebit de semnificativă coincidența
că ziua unirii Moldovei cu Muntenia, marcînd practic forma-
rea statului român modern, aproape coincide cu ziua de naș-
tere a secretarului general al partidului nostru, tovarășul
Nicolae Ceaușescu, eminentul făuritor și conducătorul strălucit
al României socialiste moderne, chează și însăși a ridicării pe
mai departe a României la cote tot mai înalte de progres,
prosperitate și civilizație, a făuririi socialismului multilateral
dezvoltat și comunismului în scumpa noastră patrie.

Barbu Gh. PETRESCU

director general al Institutului Central
de Cercetări Economice

Concepția revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu cu privire la partidul comunist ca centru vital al națiunii

ÎN PROCESUL luptei revoluționare de eliberare socială și națională și al făuririi noii orînduiri, Partidul Comunist Român s-a dezvoltat continuu, devenind forța politică conducătoare a societății noastre socialiste. Prin întreaga sa activitate, Partidul Comunist Român a dovedit că nu are țeluri mai înalte, scopuri mai nobile decît slujirea devotată a clasei muncitoare, a întregului popor, a cauzei socialismului și comunismului. Politica partidului s-a identificat cu cele mai avansate năzuințe ale maselor, a dat expresie cerințelor obiective ale dezvoltării patriei noastre. Prin aceasta, prin uriașă muncă politică și organizatorică desfășurată pentru construirea socialismului, Partidul Comunist Român s-a afirmat, în fapt, drept forța politică conducătoare, a cîștigat un înalt prestigiu în fața întregului popor, s-a bucurat de stima și dragostea nemărginită a muncitorilor, țăranilor și intelectualilor, fără deosebire de naționalitate.

O trăsătură caracteristică a partidului nostru, a conducerii sale este simțul puternic al realului, implicarea nemijlocită în toate aspectele și laturile activității practice. Dar, partidului nostru îi este total străin pragmatismul îngust și plat. El reprezintă un imens laborator de gîndire teoretică, de sintetizare a experienței acumulate și de prognozare a dezvoltării viitoare, de investigare profundă a fenomenelor și proceselor noi pe plan național și mondial, de elaborare atît a unor teze teoretice noi, cît și a formelor și metodelor de mare originalitate ale acțiunii sociale concrete.

Transpunerea consecventă în viață, în activitatea politică a partidului a acestei concepții a stimulat puternic potențele creatoare ale clasei muncitoare, ale celorlalte clase și categorii sociale, ale întregii noastre națiuni, a permis înlăturarea a ceea ce era perimat și inadecvat cerințelor obiective ale dezvoltării economico-sociale, a dus la elaborarea de soluții fertile, confirmate de practică, pentru înaintarea accelerată a patriei noastre pe calea socialismului.

Exemplul propriu al activității revoluționare a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, este de o neasemuită valoare în această privință. Ideile sale, concepțiile sale teoretice izvorăsc dintr-o uriașă experiență a activității practice pe toate tărîmurile, dintr-o excepțională receptivitate față de fenomenele și problemele noi ale devenirii sociale, pe care o poate conferi numai un contact nemijlocit, neîntrerupt cu realitățile. Toate acestea imprimă activității teoretice a tovarășului Nicolae Ceaușescu dinamism revoluționar, originalitate și eficiență socială deosebită.

Printre contribuțiile de imensă valoare teoretică care se leagă de personalitatea creatoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, de capacitatea sa de a efectua analize politice și științifice de mare profunzime și complexitate, pătrunse de înaltă principialitate, de realism lucid și cutezanță revoluționară, se înscrie, la loc de cinste, **concepția privitoare la creșterea rolului conducător al partidului comunist în etapa făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea României spre comunism.**

Principiile cuprinse în rapoartele, cuvîntările, expunerile tovarășului Nicolae Ceaușescu îmbogățesc considerabil gîndirea vie, creatoare a partidului cu privire la această teză.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu este cel care a înlăturat, din concepția despre partid, ideile dogmatice, osificate, tot ceea ce ar fi putut îngreuna afirmarea forței sale politice. Întreaga ideologie și activitate teoretică a secretarului general al partidului

a conferit o viziune științifică, revoluționară atît despre misiunea sa în etapa actuală, cît și despre structura organizatorică, despre raporturile sale cu statul socialist, cu organizațiile de masă și obștești, cu celelalte organisme ale sistemului politic din România, cu întregul popor. Congresul al IX-lea al partidului, purtînd puternica amprentă a personalității tovarășului Nicolae Ceaușescu, a însemnat un moment crucial în toate domeniile esențiale ale vieții noastre politice, economice, sociale și spirituale. El a determinat o cotitură cu profunde semnificații și în activitatea teoretică a partidului nostru, cotitură caracterizată prin abordarea, în spiritul materialismului dialectic și istoric, a unei sfere vaste de probleme de însemnătate principială capitală, în cadrul căreia cea referitoare la locul și rolul partidului în etapa actuală ocupă un loc deosebit.

Pe măsura evoluției construcției socialiste, corelată cu cerințele etapelor succesive pe care le străbate noua orînduire, se afirmă ca o legitate fundamentală creșterea rolului conducător al partidului în conducerea operei de construcție socialistă.

Una din problemele definitorii referitoare la evoluția partidului în procesul edificării societății socialiste și trecerii României la comunism o constituie ideea fundamentată de tovarășul Nicolae Ceaușescu că, pe măsura înaintării societății pe drumul socialismului, rolul conducător al partidului, răspunderile sale în societate nu numai că nu scad, ci, dimpotrivă, cresc în amploare și profunzime. „**În această nouă etapă istorică crește și mai mult rolul Partidului Comunist Român, a cărui misiune este unirea tuturor eforturilor națiunii într-o direcție unică, dinamizarea întregii activități sociale, conducerea științifică a procesului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre comunism, pe baza legităților universale valabile aplicate creator la condițiile social-istorice concrete ale țării noastre**” (România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 12, București, Ed. politică, 1976, p. 632).

Procesul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, intrat într-o etapă în care problemele unei calități superioare a muncii, în toate domeniile, capătă o importanță prioritară, ridică exigențe și responsabilități sporite în fața partidului, determină creșterea continuă a rolului său conducător, implicarea lui, tot mai puternică, în studierea realităților, în promovarea unei politici de natură să oglindească fenomenele și tendințele noi economice, politice și ideologice reale cu care se confruntă societatea românească, viața internațională și interpretarea lor în spiritul concepției revoluționare a clasei muncitoare despre lume și viață. Apare astfel evident că, pe măsura înaintării României pe drumul socialismului, rolul conducător al partidului nu numai că nu scade, dimpotrivă, crește și se perfecționează, lui revenindu-i sarcina, pe mai departe, de a organiza și conduce, în mod conștient, amplul proces de înaintare neîntreruptă a noii orînduiri. Așa cum apreciază secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, „**Deși teoretic, considerăm că partidul va trebui să dispară pe o treaptă a dezvoltării comuniste a societății, putem afirma fără teamă de a greși că el va avea încă o viață și activitate îndelungată**”. (Expunere cu privire la stadiul actual al edificării socialismului în țara noastră, la problemele teoretice, ideologice și activitatea politică, educativă a partidului, prezentată la plenara largită a C.C. al P.C.R., 1—2 iunie 1982, București, Ed. politică, 1982, p. 49).

În cadrul acestui mod de gîndire, în care partidul revoluționar, în calitate de centru vital al funcționării societății

socialiste multilaterale dezvoltate își realizează rolul său de factor politic conducător, ca o necesitate obiectivă, pe parcursul întregului proces revoluționar de edificare a socialismului și comunismului, el rămîne în continuare un organism viu, care se înnoiește, se regenerează permanent, își perfecționează funcțiile și metodele prin care conduce societatea.

În această viziune dialectică, tovarășul **Nicolae Ceaușescu** a formulat teza că, rolul partidului nostru, în etapa actuală, „trebuie să fie înțeles într-un mod nou, ținîndu-se seama de schimbările și transformările ce s-au produs în societatea noastră socialistă...” „Partidul, ca orice organism viu, ca orice organism politic, a suferit și suferă transformări... în raport cu schimbările ce au loc în societate”. (România pe drumul construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate, vol. 21, București, Ed. politică, 1981, p. 513). În această privință, dezvoltînd teoria despre partid, secretarul general al Partidului Comunist Român invită la o înțelegere și mai profundă a rolului și caracteristicilor fundamentale ale partidului nostru în etapa actuală, la depășirea unor concepții ce corespundeau unor alte trepte și realități, potrivit cărora acesta reprezenta doar o avangardă a clasei muncitoare, a întregului popor. Din aceste motive, secretarul general al partidului nostru preciza că noțiunea de partid de avangardă trebuie înțeleasă într-un mod nou. Cei

peste trei milioane trei sute de mii de membri de partid nu mai pot fi o simplă avangardă. Trebuie ținut seama în această privință de cadrul organizatoric democratic creat în țara noastră, de instaurarea principiului autoconducerii muncitorești, de faptul că nu există unitate, colectiv, în care să nu acționeze o organizație de partid ce exercită, din interiorul organismului economico-social, puternice influențe politice și ideologice, care mobilizează plenar toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, la îndeplinirea politicii partidului.

Ca o componentă intrinsecă a concepției privind rolul partidului de centru vital al funcționării societății socialiste este orientarea, de însemnătate esențială, formulată de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, referitoare la rolul comuniștilor în acest proces. Există, prin urmare, o motivare teimeinică, principală a deselor chemări adresate de secretarul general fiecărui comunist, de a-și spori contribuția la îndeplinirea rolului ce revine partidului nostru în societate. Aceasta întrucît exemplul personal al comuniștilor, poziția lor înaintată în lupta pentru realizarea liniei politice dezvoltă capacitatea partidului de a soluționa diversele și complexe probleme pe care le ridică etapa actuală.

Increderea nestrămănutată a oamenilor muncii în partid, uriașa influență și prestigiul de care se bucură acesta în rîndurile poporului, unitatea indisolubilă a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, în jurul său, al conducerii sale, sînt evidențiate și de întărirea continuă, mai ales calitativă, a rîndurilor partidului. Deseori, secretarul general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, a făcut precizarea că partidul sintem noi, membrii săi, reprezentanții poporului și că „realizarea rolului conducător al partidului se reflectă, pînă la urmă, în felul în care fiecare comunist, fiecare activist își desfășoară activitatea. Cînd vorbim de rolul conducător al partidului nu înțelegem prin aceasta o noțiune abstractă, o lozincă, ci activitatea practică de zi cu zi, prin care fiecare comunist, fiecare activist, fiecare organizație și fiecare comitet de partid, pînă la Comitetul Central, asigură unirea eforturilor oamenilor muncii...”. (România pe drumul construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate, vol. 23, Ed. politică, București, 1983, p. 90).

În această ordine de idei se impune atenției și aprecierea tovarășului Nicolae Ceaușescu conform căreia comuniștii nu au și nu pot avea drepturi aparte, nu pot avea nici un fel de privilegii! Ei au însă răspunderi deosebite. Intrînd, în mod conștient, într-un partid revoluționar cum este partidul comunist, care își propune transformarea revoluționară a societății, ei trebuie să acționeze, în mod conștient, punîndu-și întreaga capacitate de muncă, voința — și dacă este necesar și viața — în slujba partidului, a socialismului, a poporului, a independenței și suveranității țării.

Activitatea teoretică a tovarășului Nicolae Ceaușescu a dat partidului nostru o viziune științifică, revoluționară, atît despre misiunea sa în noua etapă de dezvoltare a socialismului în România, cît și despre relațiile sale cu statul, cu organizațiile de masă și obștești, cu celelalte organisme sociale, cu clasa

Grija părintească pe care secretarul general al partidului o poartă tinerei generații, viitorilor constructori ai comunismului pe pămîntul României, se materializează în condițiile create pentru o creștere sănătoasă, pentru o educație pătrunsă de spirit revoluționar, pentru un învățămînt orientat spre pregătirea prin muncă, pentru muncă

muncitoare, cu întregul popor. În cadrul societății noastre acționează un mare număr de organisme sociale care asigură îndrumarea nenumăratelor compartimente economico-sociale, în primul rînd, statul socialist. Evident, fiecare dintre aceste organisme are o anumită activitate, acționează cu mijloace specifice, corespunzătoare naturii, rolului și atribuțiilor sale. Dar, la rîndul lor, organismele sociale acționează în mod unitar, pe baza unei conduceri și dirijări unice. Această conducere unitară se îndeplinește de către Partidul Comunist Român. Fiind partid de guvernămînt, Partidul Comunist Român poartă răspunderea pentru dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor economiei naționale, a fiecărui sector de stat sau cooperatist. Nu poate exista nici un domeniu, nici o ramură de activitate care să rămînă în afara conducerii politice de către partid. Statul, toate organele sale, aflate sub controlul maselor populare, asigură îndeplinirea neabătută a politicii partidului. Rolul său de forță politică conducătoare impune în mod necesar o activitate susținută pentru creșterea răspunderii organelor de stat și organelor democratice de conducere a societății. Partidului îi revine misiunea de a acționa permanent pentru perfecționarea și creșterea rolului statului, al tuturor organismelor democratice. Comuniștii care lucrează în organele de stat, în diferite organisme democratice au răspunderea, în fața partidului și poporului, de a face totul ca aceste organe și organisme să-și îndeplinească, la un nivel tot mai înalt, rolul ce le revine.

În lumina tezelor elaborate de Conferința Națională, a orientărilor cuprinse în cuvîntările tovarășului Nicolae Ceaușescu, cu privire la îndeplinirea rolului conducător al partidului, cresc considerabil sarcinile activității politice și organizatorice, ale organelor și organizațiilor de partid, se impune perfecționarea continuă a stilului și metodelor de muncă. Aceasta presupune promovarea cu îndrăzneală și generalizarea noului, cunoașterea științifică, exactă a situației în fiecare domeniu de activitate, la fiecare loc de muncă, folosirea rațională a cadrelor, a tuturor forțelor, organizarea riguroasă a controlului și întreprinderea de acțiuni operative pentru înlăturarea lipsurilor, perfecționarea muncii și conducerii colective, odată cu sporirea răspunderii personale și adîncirea democrației interne de partid.

Se desprinde de aici concluzia fermă că trebuie intensificată activitatea de ridicare a pregătirii profesionale, politice și ideologice a comuniștilor, ridicarea pe o treaptă superioară a calității de membru al P.C.R. În acest context trebuie înțelese cerințele tovarășului Nicolae Ceaușescu cu privire la intensificarea și perfecționarea activității teoretice, ideologice și politico-educative pentru înarmarea partidului, a clasei muncitoare, a întregului popor cu înțelegerea științifică a realităților din țara noastră și din viața internațională. Ridicarea nivelului politic al comuniștilor înseamnă asimilarea organică a tezelor teoretice ale partidului, transformarea lor în mod de existență, în stil de muncă al tuturor organelor și organizațiilor sale, al membrilor acestora.

Iulian POPESCU
Academia „Ștefan Gheorghiu”

ACCENTUAREA FACTORILOR INTENSIVI ÎN REALIZAREA REPRODUCȚIEI — ORIENTARE HOTĂRÎTOARE PENTRU DEZVOLTAREA ȚĂRII

A FIRMAREA necesității trecerii economiei românești la un nou stadiu de dezvoltare în care forța dinamizatoare principală să revină factorilor intensivi, încorporarea acestui imperativ într-o strategie politică de aleasă ținută științifică și un profund patriotism constituie evenimentul major, care definește esența actualei etape de evoluție a țării, eveniment ce evidențiază plener originalitatea gândirii secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, inițiatorul și arhitectul opereii științifice

Coordonate ale unei strategii unitare, de perspectivă

DUPĂ CUM SE CUNOAȘTE, la începutul construcției socialiste economia românească era slab dezvoltată, cu o structură de ramură și teritorială dezechilibrată și cu un potențial tehnico-productiv înapoiat. Depășirea acestei situații și făurirea unei economii naționale moderne și echilibrate, capabilă să asigure un grad înalt, competitiv de valorificare a resurselor au impus lărgirea puternică a cîmpului de producție pe baza unor acumulări înalte, ce au susținut procesul industrializării socialiste. Cu deosebire după Congresul al IX-lea al partidului, ritmurile dezvoltării forțelor de producție în țara noastră au fost dintre cele mai înalte. În aceste condiții, mai ales în perioada 1966—1980, economia națională a acumulat o bază tehnico-materială puternică, modernă, atît în profil de ramură, cît și în profil teritorial, potențialul său tehnico-productiv permițîndu-i să depășească stadiul de înapoiere economică moștenit și să schimbe caracterul structurii ei, dintr-o structură agrar-înapoiată, într-o structură industrial-agrară modernă, cu o industrie dezvoltată și cu o agricultură socialistă, angajată într-un amplu proces de intensivizare.

Caracterul extensiv al dezvoltării, specific, de regulă perioadelor de început ale creșterii economice, poate să devină chiar dăunător, accentuînd tot mai mult în timp contradicția dintre volumul și structura resurselor care trebuie antrenate în procesul reproducției lărgite și posibilitățile relativ limitate pe care restricțiile obiective și subiective le generează în legătură cu resursele, diminuînd capacitatea de a spori eficiența și gradul de valorificare a acestora. Pe acest temei obiectiv și ținînd seama de efectele destabilizatoare ale crizei economiei mondiale asupra economiei noastre naționale, partidul nostru, secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, au ajuns la concluzia că înlăptuirea Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre comunism în noile condiții interne și internaționale presupune o calitate nouă, superioară în dezvoltarea economico-socială a țării, în care factorii intensivi, de eficiență și competitivitate să devină în tot mai mare măsură purtători principali ai progresului nostru economic. „Să punem accentul — arăta secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu — nu pe dezvoltarea extensivă ci pe dezvoltarea intensivă a economiei naționale, pe valorificarea superioară a întregului nostru potențial material și uman, pentru a putea obține noi succese pe drumul înfloririi continue economico-sociale a României”.

Pentru înlăptuirea acestei strategii științifice, unitare, de largă perspectivă istorică și de mare complexitate și profunzime, partidul nostru a elaborat un mecanism economic adecvat. Bazat pe autoconducere, autogestiuie și autoaprovizionare, acest

de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate în România. Această operă vastă, de cuprindere națională și care angajează întregul nostru popor pe un drum de largă perspectivă, menit să ridice necontenit forța productivă a țării deopotrivă cu nivelul de trai al maselor largi populare se întemeiază pe analiza profundă, de exemplară rigurozitate științifică, a stadiului atins în dezvoltarea forțelor de producție, a contextului economic mondial radical schimbat în care evoluează și țara noastră.

mecanism folosește un sistem de pîrghii ce, pun în funcțiune și armonizează elementele sistemului de interese economice în funcție de modul în care se realizează acei indicatori economici ce exprimă în cel mai înalt grad eficiența, calitatea și competitivitatea fiecărei activități. În această lumină strategia dezvoltării intensive în actuala etapă se bazează pe o concepție nouă privind eficiența, potrivit căreia modul în care sînt utilizate resursele avansate de societate trebuie să constituie o preocupare centrală atît la nivelul fiecărei unități economice și administrativ-teritoriale, cît și la nivelul fiecărei ramuri și economii naționale în ansamblu. Este, de fapt, vorba de trecerea de la abordarea globală a eficienței la o abordare multisectorială și plurifactorială, detaliată pînă la nivelul fiecărui loc de muncă.

În concordanță cu exigențele dezvoltării intensive, strategia utilizării raționale, cu maximum de eficiență, a tuturor resurselor de muncă socială este definită de un sistem de priorități obiectiv determinate, ce creează cadrul favorabil realizării eficienței economice în condiții de competitivitate. În primul rînd, se are în vedere, după cum a indicat secretarul general al partidului, promovarea acelor ramuri și subramuri care urmează să se dezvolte în conformitate cu criteriul minimizării cheltuielilor de resurse și încorporînd, în fiecare unitate de resursă, muncă complexă și tehnologie modernă, de înaltă competitivitate. Potrivit strategiei dezvoltării calitative se acordă astfel o importanță deosebită procesului restructurării industriei, dezvoltării cu precădere a ramurilor de prelucrare avansată, mici consumatoare de materii prime și materiale, de energie și combustibil.

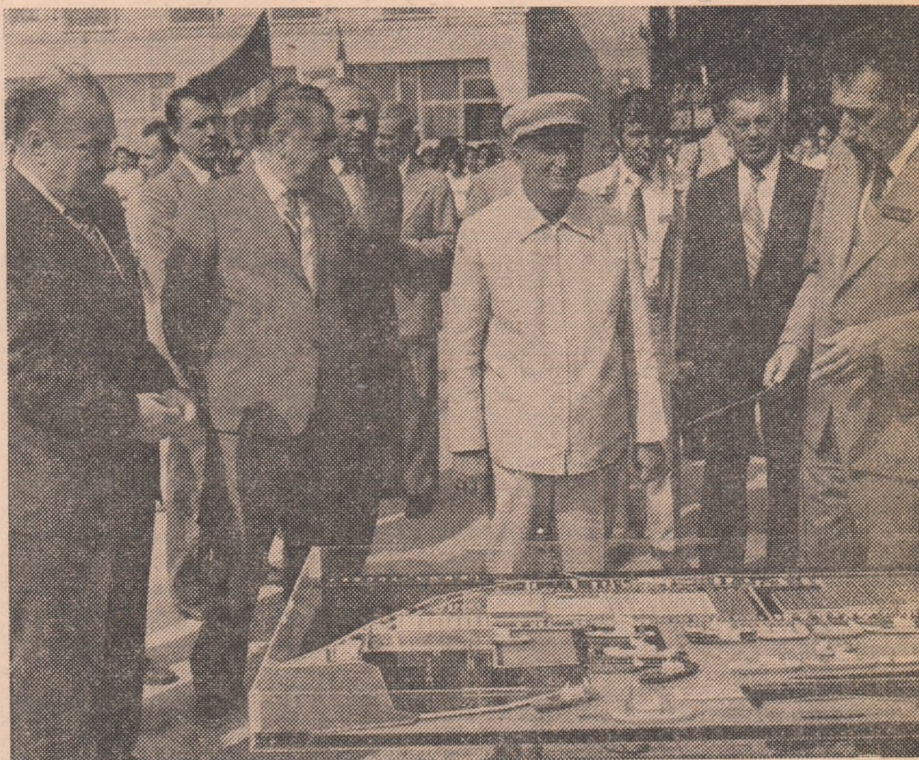
Valorificarea economică ridicată a produselor trebuie asigurată la parametri tehnico-economici superiori, la nivelul celor mai bune realizări pe plan mondial, pentru că numai în acest fel pot fi satisfăcute mai bine nevoile societății în ansamblu și se poate asigura o participare mai eficientă la circuitul economic mondial. Pornind de la criteriul final — satisfacerea necesităților reale ale economiei naționale — asigurarea unei dezvoltări eficiente presupune, totodată, o selectare riguroasă a ramurilor și subramurilor moderne, mari producătoare de efecte economice superioare pe o perioadă îndelungată de timp.

În concepția tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, o altă cale de realizare a modelului de optimizare a creșterii economice o constituie dezvoltarea acelor ramuri și subramuri care concură la recircularea și revalorificarea tuturor resurselor ce rezultă din producție și din consum. Faptul că în acest cîmp și în perspectivă trebuie să fie reintegrate în circuitul economic peste 50% din materiile prime și materialele de bază ale producției reclamă cu prioritate trecerea la constituirea unui sector modern de ramuri și subramuri care valorifică superior aceste resurse. Această activitate, prin volumul și amploarea resurselor pe care le va reintegra în

circuitul economic se va extinde continuu, urmînd să participe în mai mare măsură, alături de sectoarele tradiționale ale industriei extractive, la asigurarea bazei naționale de materii prime și energie.

Pe baza acelorași criterii de eficiență, dezvoltarea și modernizarea agriculturii constituie astăzi o prioritate centrală a politicii economice promovate de partid. Caracterul ciclic al reproducerii resurselor și contribuția agriculturii la satisfacerea necesităților vitale ale populației și economiei ridică acest sector la rangul de ramură de bază a economiei naționale, cu un înalt grad de valorificare a muncii sociale cheltuite.

Desigur, înfăptuirea acestor priorități nu poate avea loc decît în condițiile asigurării unei puternice baze proprii de materii prime și energetice. Preocupîndu-se de dezvoltarea în ritm susținut a ramurilor de prelucrare avansată și de intensificarea procesului de reciclare a materiilor și materialelor, partidul nostru consideră că în realizarea echilibrului dezvoltării, bază pentru o eficiență ridicată, pentru creșterea competitivă, hotărîtoare sînt lărgirea mai puternică a bazei proprii de materii prime și energetice și înfăptuirea unei noi revoluții agrare care condiționează, prin implicațiile lor, independența economică a țării noastre. Pe fondul creșterii puternice a interdependențelor dintre economiile naționale, preocuparea constantă a partidului și statului nostru pentru a lărgi baza proprie de materii prime și pentru a realiza o valorificare cît mai înaltă a acestora evidențiază caracterul științific, realist al strategiei noastre de dezvoltare în etapa actuală, de participare mai activă și eficiență la circuitul economic mondial.

Amplasarea echilibrată în profil teritorial a forțelor de producție reprezintă o trăsătură fundamentală a orientării pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu o imprimă dezvoltării economiei, politică prin care se asigură condițiile pentru o egalitate în drepturi fundamentată nu numai juridic, dar și material a tuturor cetățenilor

Productivitatea muncii sociale – un loc central în procesul dezvoltării calitative

O ASEMENEA STRATEGIE de acțiune, fundamentată de Congresul al XII-lea, cu aportul hotărîtor al secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, constă, în principal, în faptul că se definește o soluție sigură și de lungă durată în noile condiții interne și internaționale create, pentru armonizarea necesităților și resurselor la scară națională, corespunzînd orientării legice către tipul preponderent intensiv al creșterii economice. Istoria dezvoltării economico-sociale stă mărturie faptului că ceea ce a permis progresul continuu al societății este tocmai capacitatea omului de a mări eficiența forței productive a muncii, de a da noi dimensiuni cantitative și calitative rodniciei muncii sociale. În acest context, productivitatea muncii sociale apare atît ca un produs nemijlocit al dezvoltării economico-sociale cît și ca o condiție vitală, esențială pentru accelerarea acesteia în viitor, în condiții de echilibru și de eficiență competitivă.

Sporind și îmbunătățind continuu rezultatele utile ale activității de producție, prin economisirea resursei celei mai de preț – timpul de muncă – creșterea productivității muncii sociale apare astfel drept singura energie inepuizabilă cu care trebuie să funcționeze motorul dezvoltării oricărei societăți. Tocmai pe o asemenea bază a fost posibil să se afirme că fiecare orînduire socială a învins-o definitiv pe cea anterioară atunci cînd a creat o productivitate a muncii sociale superioară. În acest sens se cere înțeles apelul neîncetat al secretarului general al partidului de a spori continuu productivitatea muncii în întreaga economie națională, aceasta fiind singura cale prin care socialismul își poate demonstra practic superioritatea ca orînduire social-economică. „Nu putem vorbi de făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate, de înaintarea spre comunism, de ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului, arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, fără a realiza o înaltă productivitate a muncii. Trebuie să facem astfel încît economia noastră socialistă să realizeze o productivitate superioară, devenind competitivă și din acest punct de vedere cu orice economie dezvoltată”.

Pentru a evidenția și mai pregnant care este rolul și locul creșterii productivității muncii în strategia dezvoltării intensive, este suficient să ne referim la amplul „Program privind creșterea mai accentuată a productivității muncii și perfecționarea organizării și normării muncii în perioada 1983–1985 și

pînă în 1990”, program elaborat din inițiativa secretarului general al partidului și aprobat la finele anului trecut. Un document programatic de excepțională însemnătate teoretică și practică, ce își propune să creeze cadrul pentru realizarea unei creșteri a productivității muncii pînă în anul 1990, în industria republicană, de peste 2 ori față de anul 1980; iar amploarea acestui efort național reiese în plenitudinea sa dacă amintim că, în raport cu perioada 1965–1980, deci timp de 15 ani, cînd am reușit să asigurăm o creștere a productivității muncii în industrie și construcții-montaj de circa 2,7 ori, acum, într-un interval de timp de zece ani, ne propunem o creștere aproape de aceleași proporții, ceea ce, în valoare absolută reprezintă, la nivelul anului 1990, un nivel de circa 680 000 lei pe o persoană, în industria prelucrătoare nivelul productivității muncii urmînd a se situa la peste 700 mii lei pe persoană.

Dacă ar fi să comparăm nivelul productivității muncii de la sfîrșitul actualului deceniu în industrie cu cel din anul 1955, trebuie să spunem că într-un interval de timp de 25 de ani vom reuși să asigurăm o creștere a productivității muncii de peste 5 ori. Iată de ce, preocuparea pentru a asigura o creștere mai accentuată a productivității muncii în industrie, dar și în celelalte ramuri, este singura cale, calea cea mai avantajoasă pentru a economisi resursele umane și, în același timp, pentru a putea realiza, fără un efort fizic suplimentar, producții mai mari, tocmai pe baza acțiunii mai puternice a factorilor intensivi, de eficiență.

Pentru a proiecta o imagine reală asupra modului în care este gîndită strategia de dezvoltare intensivă se impune subliniat și faptul că programul de creștere a productivității muncii nu are un caracter singular, ci face parte integrantă dintr-un complex de acțiuni și măsuri inițiate în strînsă concordanță cu hotărîrile Congresului al XII-lea și ale Conferinței Naționale ale P.C.R. privind dezvoltarea intensivă a economiei naționale în etapa actuală, etapă în care factorii calitativi, de eficiență și de înaltă competitivitate au un rol preponderent în asigurarea stabilității și dinamismului creșterii noastre economice. Dacă avem în vedere că, în prezent, în economia națională există acumulate fonduri fixe în valoare de peste 2 200 miliarde de lei, că 60% din ele au o vechime mai mică de 10 ani, că gradul de înzestrare tehnică a muncii a crescut substanțial; dacă ținem seama de faptul că în economie funcționează un nou mecanism economic bazat pe autoconducere muncitorească și autogestiune economico-financiară, atunci reiese cu claritate că premisele pentru asigurarea obiectivului stabilit de dublare a productivității muncii și, pe această bază, atingerea într-un timp scurt a nivelurilor de productivitate

care se realizează în țările dezvoltate din punct de vedere economic își pot avea, cu deplin teamei, baza reală de înfăptuire în economia românească.

Progresul tehnic, organizarea și factorul om

ȚINÎND seama de faptul că eficiența în orice proces de producție depinde de modul în care se realizează corelarea factorului uman cu factorul material, optimizarea proceselor de producție în toate unitățile economice, creșterea continuă a eficienței și productivității trebuie să se bazeze pe promovarea largă și aplicarea generalizată a progresului tehnic. Viața demonstrează că numai în măsura în care fiecare om al muncii este înzestrat cu un aparat de producție modern și eficient există premisa reală pentru a mări rodnicia muncii lui și a spori gradul de valorificare a resurselor naturale. În condițiile actualei revoluții în știință și tehnică, introducerea și extinderea progresului tehnic în toate unitățile economice trebuie să însemne modernizarea continuă a tehnologiilor de fabricație, mecanizarea și automatizarea proceselor de producție.

În acest sens, în concepția secretarului general al partidului introducerea mașinilor și liniilor automate complexe pe baza unor analize aprofundate tehnice și economice, prin care să se asigure o eficiență economică ridicată, în concordanță cu sarcinile de creștere a productivității muncii, a calității produselor și de reducere a consumurilor de materii prime și energie, constituie calea prioritară pentru înfăptuirea obiectivului stabilit de programul partidului. Se cuvine, totodată, subliniat faptul că, în spiritul acestei exigențe, dotarea întreprinderilor cu mașini și utilaje se va face în funcție de modul în care se realizează indicele de folosire a mașinilor existente; înzestrarea cu altele noi va fi realizată numai pe baza asigurării folosirii la maximum a mijloacelor și capacităților existente. În mod corespunzător, în viziunea noii strategii de dezvoltare intensivă, la fiecare mașină sau utilaj nou se vor stabili efecte economice optime referitoare la volumul producției, calitate, consum și manoperă, combustibil și energie, asigurându-se, pe această bază, premisele reale pentru a spori eficiența forței productive a muncii în toate unitățile economice. Noile mașini și utilaje vor intra în procesul de producție în condițiile stabilirii unor înalte niveluri de eficiență economică exprimate prin producția fizică în unitatea de timp de muncă, nivelul cheltuielilor de fabricație a produselor, rentabilitatea acestora, fapt ce va avea ca rezultat optimizarea factorilor de producție în concordanță cu exigențele maximizării productivității muncii și ale minimizării cheltuielilor de producție, creșterii rolului factorilor intensivi în dezvoltarea economiei naționale.

Accelerarea creșterii productivității muncii, proces complex ce are ca suport introducerea progresului tehnic, presupune intensificarea acțiunilor în domeniul cercetării științifice și dezvoltării tehnologice. „Realizarea unei noi calități, ridicarea nivelului tehnic, valorificarea superioară a materiilor prime și materialelor, creșterea productivității muncii, arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, sînt nemijlocit legate de ridicarea la un nivel superior a întregii activități de cercetare științifică și tehnologică, de perfecționarea continuă a învățămîntului și lărgirea orizontului de pregătire profesională și tehnică a tuturor oamenilor muncii”. Obiectivele cuprinse în programele de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și de introducere a progresului tehnic, mecanizare și automatizare a proceselor de producție asigură cadrul favorabil stimulării productivității muncii sociale, reducerii cheltuielilor materiale de producție și sporirii gradului de valorificare superioară a resurselor naturale.

Intrucît practica economică a demonstrat și continuă să demonstreze că la același nivel de înzestrare tehnico-productivă a muncii, cea mai înaltă productivitate se obține acolo unde organizarea producției și a muncii este concepută și se înfăptuiește corespunzător celor mai înaintate exigențe ale raționalității economice, partidul nostru, secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, acordă o atenție sporită creșterii rolului acestui factor în impulsivizarea progresului calitativ al economiei naționale. În acest sens, măsurile de perfecționare a organizării producției și a muncii în toate unitățile economice — ca direcție esențială de sporire a eficienței econo-

mice — sînt prevăzute a asigura, pe ansamblul industriei, peste 38% din economia de muncă socială realizată în acest deceniu Iată, într-adevăr, că organizarea științifică a producției și a muncii reprezintă un factor cu efecte puternice asupra productivității muncii, asupra eficienței întregii activități economice, fapt ce necesită concentrarea eforturilor în următoarele direcții de bază: folosirea eficientă de către toate unitățile a capacităților de producție, prin optimizarea fluxurilor de producție, utilizarea intensivă a tuturor mașinilor, utilajelor și instalațiilor existente, prin funcționarea acestora la nivelul parametrilor tehnico-economici proiectați și al coeficienților de utilizare prevăzuți; asigurarea unui raport corespunzător între munca productivă și cea de administrație, astfel încît să se realizeze creșterea continuă a personalului care lucrează nemijlocit în producție; extinderea lucrului la mai multe mașini; asigurarea unei concordanțe depline între calitatea lucrărilor, nivelul de calificare și gradul de dotare tehnică a muncii. În cadrul acestor măsuri, accentul cade pe mutarea centrului de greutate la nivelul secțiilor și locurilor de muncă, acolo unde de fapt se hotărăște soarta producției, productivității muncii, a eficienței și competitivității producției.

În corelație organică cu aceste măsuri în concepția și acțiunea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului nostru, se pune accentul și pe un alt factor, nu mai puțin important, și anume ridicarea calificării și perfecționarea pregătirii profesionale a întregului personal muncitor. Nu poate fi pierdut din vedere faptul că nivelul tehnic al mijloacelor de producție și exigențele organizării superioare a producției și a muncii ridică pe un plan superior rolul factorului uman în creșterea productivității muncii, în sporirea eficienței întregii activități economice. În acest sens, asigurarea unei pregătiri profesionale solide, bazate pe însușirea cunoștințelor tehnice de specialitate de către fiecare om al muncii constituie o cerință vitală pentru a utiliza aparatul tehnico-productiv de care dispun unitățile noastre economice cu maximum de eficiență economică. În același timp, alături de dobîndirea unei solide pregătiri de specialitate, pregătirea profundă a oamenilor muncii trebuie realizată într-un profil mai larg, în sensul de a dobîndi și dovedi solide cunoștințe și din domeniul economic. De aceea, extinderea și consolidarea pregătirii economice a tuturor muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor constituie, pe fondul unei calități superioare de cunoștințe tehnice, posibilitatea ca cei ce lucrează nemijlocit în producție să crească eficiența muncii lor, volumul de valori de întrebuințare realizate, cît și productivitatea, să reducă consumurile realizate, să sporească calitatea și competitivitatea produselor.

Creșterea mai accentuată a productivității muncii sociale, a eficienței întregii activități economice, favorizată și susținută de factorii amintiți, va fi condiționată de aplicarea fermă a autoconducerii și autogestiunii economico-financiare la nivelul fiecărei unități economice. În acest sens, determinarea strictă a veniturilor tuturor oamenilor muncii în raport de cantitatea, calitatea și importanța economico-socială a muncii prestate se concretizează în dimensionarea acestora și pe baza indicatorilor de productivitate, calitate și costuri de producție. În așa fel încît orice venit în expresie bănească să aibă o acoperire reală în valori de întrebuințare competitive, care să corespundă necesităților reale ale societății, sporirii eficienței activității de comerț exterior. Pentru asigurarea progresului calitativ al tuturor factorilor de creștere mai accentuată a productivității, a eficienței economice, hotărîtoare este acum activitatea de conștientizare la un nivel calitativ a tuturor oamenilor muncii, în vederea dezvoltării spiritului de inițiativă și creativitate în calitatea lor de proprietari, producători și beneficiari în toate unitățile economice, din toate ramurile economiei naționale. Este necesar ca fiecare unitate, fiecare consiliu de conducere și fiecare colectiv de oameni ai muncii în calitatea lor de proprietari, de producători și beneficiari — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — să acționeze cu toată răspunderea pentru ca fiecare sector de activitate, fiecare produs, fiecare leu investit sau cheltuit să dea maximum de eficiență. Aceasta este latura esențială a întregii activități economice care, în viziunea secretarului general al partidului, se află în strînsă corelație cu cerințele producției moderne și ale unei înalte conștiințe muncitorești revoluționare.

Ilie VĂDUVA

Opțiuni pentru dezvoltarea agriculturii ca ramură fundamentală a economiei naționale

ÎN CEI 18 ANI care au trecut de la cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român, agricultura noastră a cunoscut transformări profunde, legate nemijlocit de activitatea neobosită a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care a reconsiderat rolul agriculturii în ansamblul economiei naționale și a fundamentat conceptul strategic al dezvoltării agriculturii ca ramură de bază a producției materiale, care trebuie să aducă un aport cât mai mare la progresul țării, la ridicarea bunăstării poporului.

Elemente ale unei agriculturi intensive

MERSUL ÎNAINTE într-un domeniu în care complexitatea fenomenelor social-economice este amplificată de rezistența fenomenelor naturale, ca expresie a miracolului pe care îl prezintă viața pe pământ, necesită nu numai profunde cunoștințe multilaterale, dar și o artă deosebită în a depista noul, veriga de care depinde ritmul de sporire a producției agricole. Tocmai de aceea, strategia dezvoltării unei agriculturi intensive, pe baza căreia să fie lichidate contradicțiile ce mai apar între industrie și agricultură sau între producție și consum, constituie o preocupare permanentă a gândirii și acțiunii practice revoluționare a tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Principiile politice, economice și sociale care au călăuzit dezvoltarea agriculturii în cursul ultimelor trei cincinale reflectă această orientare fermă spre intensificarea și eficientizarea producției agricole, prin crearea condițiilor de valorificare superioară a tuturor resurselor și factorilor ce pot contribui la atingerea acestui obiectiv. În acest interval s-au produs mari acumulări cantitative, dar mai cu seamă importante deschideri de ordin calitativ, corelate într-o concepție unitară și cu efecte ce-și sporesc de la an la an semnificația și dimensiunile. Perfecționarea conducerii și planificării agriculturii, consolidarea organizatorică și economică a sectorului socialist al acesteia, paralel cu sprijinirea tot mai intensă a gospodăriilor agricole individuale, crearea unei baze tehnico-materiale moderne și în continuă creștere, punerea în valoare a întregului fond funciar, trecerea treptată la ameliorarea acestuia și la utilizarea lui potrivit destinațiilor celor mai adecvate caracteristicilor solului și structurii nevoilor de produse agricole ale economiei naționale, ameliorarea raportului între sectorul vegetal și cel zootehnic, introducerea fermă a cuceririlor actuale ale științei și tehnicii agricole, diminuarea caracterului sezonier al ocupării forței de muncă rurale prin dezvoltarea unor activități neagricole, ridicarea nivelului general de civilizație al satului românesc — toate aceste prefaceri înnoitoare, inspirate din gândirea revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu și declanșate sub conducerea sa energetică, s-au materializat în progresele pe care le-a înregistrat agricultura românească (vezi caseta) și își vor amplifica efectele în anii ce vin.

Definitorii pentru viziunea științifică a secretarului general al partidului asupra dinamicii și structurii producției agricole sînt, deopotrivă, consecvența în crearea condițiilor pentru aplicarea eficientă a unor legități obiective, ca și capacitatea de adaptare la cerințele și posibilitățile fiecărei etape. Expresia cea mai grăitoare a acestei îmbinări o constituie conceptul de

mare complexitate al noii revoluții agrare, care înglobează contribuția unor factori cum sînt revoluția științifico-tehnică actuală, mecanismul economico-financiar cu pîrghiile sale stimulative, ridicarea calității forței de muncă de la sate prin instrucție și educare. Sînt de remarcat, de asemenea, acțiunile de reglare în diferite domenii ale activității din agricultură, pentru exploatarea maximă a unor facilități și stăvilirea unor dificultăți rezultate din evoluții conjuncturale pe plan internațional și național.

Actuala criză economică mondială (cu componentele ei — criza alimentară, criza energetică etc.) afectează nu numai economiile naționale, ci și ramurile acestora, inclusiv agricultura. În același timp, chiar într-o economie planificată, în procesul de creștere economică apar anumite disproporții de dezvoltare, inclusiv în sinul agriculturii. Toate acestea impun, în condițiile țării noastre, restructurări și în dezvoltarea agriculturii, realizarea unui nou echilibru economic între principalele domenii de activitate din această fundamentală ramură a economiei naționale, hotărîtoare pentru progresul societății românești, în vederea valorificării integrale și superioare a resurselor de producție de care dispune. Semnificativ în acest sens poate fi și faptul că, din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, în ultimii ani — pe lângă planul național unic de dezvoltare economico-socială — se elaborează și adoptă, distinct și planul de dezvoltare a agriculturii și industriei alimentare.

Realizarea unui nou echilibru economic în domeniul agriculturii, menținerea concordanței între dezvoltarea forțelor de producție și relațiile de producție — probleme de mare deschidere novatoare, abordate de tovarășul Nicolae Ceaușescu în raportul prezentat la Conferința Națională a partidului, din decembrie 1982 — sînt determinate, mai înainte de toate, de restructurarea volumului, structurii și modului de utilizare a principalelor resurse de producție din această ramură (pământ, bază tehnică, forță de muncă). Numeroase programe, acțiuni, măsuri de mare însemnătate, cu o arie largă de cuprindere, elaborate în ultima perioadă din inițiativa și cu contribuția directă a secretarului general al partidului vizează tocmai asemenea transformări revoluționare în sfera acestor elemente decisive.

Utilizarea rațională a pămîntului

ÎN ACEST CONTEXT, secretarul general al partidului a arătat că o restructurare a sistemului de utilizare a pămîntului — principala avuție a țării — devine o prioritate absolută. Într-o țară în care condițiile naturale (îndeosebi orografice) nu mai permit o extindere notabilă a suprafeței arabile, dar în care diversitatea teritorială și temporală a condițiilor pedoclimatice face ca atît o secetă prelungită, cît și un exces de umiditate (ajuns, neori, pînă la inundații catastrofale) să prezinte un pericol real pentru înfăptuirea unei agriculturi intensive și de mare randament, executarea unui larg și complex program de îmbunătățiri funciare s-a impus ca o necesitate vitală. Pe această linie se înscrie adoptarea, în iulie 1983, a Programului național pentru asigurarea unor producții agricole sigure și stabile prin creșterea potențialului productiv al pămîntului,

mai buna organizare și folosire în mod unitar a terenurilor agricole, a întregii suprafețe a țării, realizarea irigațiilor pe 55—60% din suprafața arabilă, a lucrărilor de desecări și combatere a eroziunii solului. Amenajarea pînă în 1990 a unei suprafețe de 5,5 milioane de hectare în sistem irigat, desecarea a circa 5 milioane de hectare și aplicarea măsurilor de combatere a eroziunii solului pe circa 3,8 milioane de hectare reprezintă un program de însemnătate cardinală în istoria dezvoltării agriculturii românești, nu numai prin volumul de investiții, ci și prin concentrarea de forțe, pricepere, cunoștințe și hotărîre în accelerarea ritmului de intensificare a agriculturii românești.

Conceput și realizat în viziunea științifică a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, programul relevă necesitatea materializării și abordării complexe a măsurilor de conservare, apărare, utilizare și ridicare a potențialului productiv al întregului fond funciar. Înfăptuirea acestui program, ce reprezintă el însuși o nouă calitate în dezvoltarea resurselor de producție ale agriculturii, are la bază sau produce — în serie — schimbări calitative prin organizarea pe principii noi a forțelor de producție din agricultură. Astfel, amenajările locale — folosind forțele proprii materiale și umane ale producătorilor agricoli — vor deține o pondere mult mai mare decît pînă acum, asigurîndu-se o mai economică îmbinare cu amenajarea în sisteme mari. La sistemele de irigații se acordă prioritate irigării prin brazde și prin inundare, renunțîndu-se, oriunde e posibil, la sistemele costisitoare (și chiar dăunătoare pentru plante la densități mari) de irigare prin aspersiune, bazate pe folosirea conductelor metalice și a canalelor din beton. Pentru limitarea scoaterii din circuitul agricol a unor suprafețe de teren, lacurile de acumulare (pentru irigații și amenajări hidrotehnice) se vor realiza îndeosebi în văile inaccesibile agriculturii, prin reorganizarea cursurilor rîurilor.

Indicațiile tovarășului Nicolae Ceaușescu privind folosirea integrală și cu maximum de randament a suprafeței agricole se realizează prin măsuri concrete pentru creșterea capacității productive a tuturor categoriilor de terenuri, introducerea în circuitul agricol a unor suprafețe altădată improprii culturilor agricole, generalizarea sistemelor de **asolamente raționale**, bazate pe rotația culturilor. Noua organizare a teritoriului (în sole mici), mai ales în condițiile unor suprafețe amenajate pentru irigat, face posibilă organizarea asolamentelor pe unități agricole, pe ferme sau grupe de ferme, specifice fiecărei zone de cultură, ceea ce va pune capăt discuției sterile cu privire la modalitatea de aplicare a asolamentelor unice în cadrul consiliilor unice agroindustriale de stat și cooperatiste.

Principala noastră rezervă de folosire intensivă a suprafeței arabile rămîn **culturile duble**, succesive și intercalate. Practicarea culturilor duble pe o suprafață de 2 milioane de hectare, prin aplicarea aceleiași tehnologii ca și la culturile de bază, va echivala — practic — cu extinderea suprafeței arabile cu 20%. Experiența din anul 1983 îndreptățește practicarea culturilor duble nu numai la porumb (pe 600 000 ha) sau la culturile furajere, de legume și cartofi, ci — element nou în agricultura noastră — și la floarea-soarelui, soia, în și cînepe pentru fibre, sfeclă de zahăr, fasole.

Restructurări în domeniul forțelor de producție

PRIN TRANSPUNEREA în practică a orientărilor date de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu prilejul a numeroase vizite de lucru, întîlniri și analize la fața locului cu specialiști, cercetători și oameni ai muncii din unități producătoare de tractoare și mașini agricole s-au găsit soluții ca unele din actualele mașini aflate în fabricație curentă sau în dotarea unităților producătoare să fie transformate în agregate complexe, cu parametri economici și tehnico-funcționali îmbunătățiți. Potrivit Programului privind îmbunătățirea nivelului tehnic și calitativ al produselor, reducerea consumului de materii prime, de combustibili și energie, tractoarele și mașinile agricole

În anul 1981, comparativ cu nivelul din 1965 :

- produsul social obținut în agricultură a crescut cu 91%, iar venitul național cu 37%
- producția globală agricolă a fost cu 80% mai mare, ponderea producției animale în cadrul acesteia ridicîndu-se de la 34,7% la 41,5%
- au sporit producțiile cu 58% la cereale boabe, cu 82% la plante uleioase, cu 81% la sfeclă de zahăr, cu 100% la cartofi, 144% la legume, iar în sectorul zootehnic cu 117% la carne, 51% la lapte, 167% la ouă
- au crescut de 3,3 ori fondurile fixe în agricultură, de 4,2 ori volumul anual al investițiilor, de 9,5 ori suprafețele amenajate pentru irigat
- s-au mărit cu 92% numărul tractoarelor, de 150 ori cel al combinelor autopropulsate de recoltat cereale, de 4 ori cantitatea de îngrășăminte chimice folosite

vor fi reproiectate corespunzător pînă la sfîrșitul actualului cincinal, în vederea creșterii durabilității punților și sistemelor de rulare, echipării cu instalații hidraulice de mare randament și fiabilitate, reducerii consumului de combustibil; aceasta va asigura creșterea randamentului în agricultură, scăderea cheltuielilor pentru întreținere și reparații. În același timp, vor fi continuate lucrările de diversificare și perfecționare a utilajelor pentru pregătirea patului germinativ concomitent cu erbicidarea și fertilizarea solului, a agregatelor combinate care execută mai multe lucrări la o singură trecere, a combinelor autopropulsate multifuncționale cu performanțe superioare pentru păioase, porumb, soia, floarea-soarelui, cartofi ș.a.

Rolul hotărîtor al agriculturii în dezvoltarea economică a țării impune și o **reconsiderare a muncii** din agricultură, a țărânului ca producător agricol într-o agricultură modernă, care necesită nu numai aptitudini, ci și cunoștințe deosebite. Valorificarea incompletă de pînă acum a posibilităților de producție s-a datorat, în mare măsură, tocmai decalajului care s-a creat între înzestrarea tehnico-științifică a agriculturii și nivelul de cunoștințe profesionale, calitatea forței de muncă din agricultură. S-a dovedit dăunătoare concepția — pe bună dreptate criticată de secretarul general al partidului — potrivit căreia tradiția de agricultori s-ar fi putut armoniza pe deplin cu noile cerințe ale tehnologiei agricole moderne, fără a produce o revoluționare a calității forței de muncă din agricultură. De aceea, reorganizarea pe baze noi a învățămîntului agrozootehnic de masă, mai ales în perspectiva apropiată a schimbului de generații în agricultură, apare ca un element decisiv în folosirea rațională a resurselor materiale.

O atitudine înaintată, revoluționară este cerută din partea cercetătorilor științifici pentru realizarea de **soiuri și hibrizi de mare potențial** productiv, pentru asigurarea integrală cu semințe de soi, potrivit programului adoptat în acest domeniu. O serioasă îmbunătățire a stilului de muncă și a responsabilității profesionale se impune din partea tuturor specialiștilor agricoli, mai ales în condițiile aplicării noului mecanism economic, bazat pe autoconducere și autogestione.

Perfecționarea structurilor de producție

RECONSIDERAREA resurselor de producție este însoțită de o **reconsiderare a structurii de producție** în economia noastră agricolă.

În condițiile în care **producția de cereale** rămîne, așa cum a definit-o tovarășul Nicolae Ceaușescu, problema numărului unu a agriculturii românești, sporirea ei în ritm mai rapid se bazează pe aplicarea unor programe speciale de cultură in-

tensivă (ca la porumb, unde, pe o suprafață de 500 000 ha, urmează să obținem 10 milioane de tone), iar schimbările în structura culturilor urmăresc autoaprovizionarea la toate produsele cerealiere (ca la orez, inclusiv prin extinderea suprafeței cultivate). Tot pe linia politicii de autoaprovizionare cu toate produsele care pot fi obținute în condiții economice și care asigură și o folosire mai intensivă a terenului se înscriu programele privind cultura bumbacului sau producția de ciuperci etc.

Profunde schimbări se produc în structura bazei furajere, determinate de reconsiderarea structurii zootehniei românești. Experiența mondială a pus în evidență superioritatea economică a creșterii bovinelor și ovinelor, ca sursă de carne, prin aceea că principala bază furajeră constă din produse vegetale nealimentare (și nu intră în concurență cu alimentația omului, cum se întâmplă cu creșterea porcilor și cu cea a păsărilor, bazate în principal pe cereale), care se obțin și cu consumuri energetice mai reduse și la costuri de producție mai mici. De aceea, pășunile și fânețele naturale tind să devină principala sursă furajeră în zootehnie. În urma măsurilor adoptate recent din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, în țara noastră, efectivele de animale vor spori mai cu seamă la bovine și ovine (cele de porcine și păsări nemăinecăsind o creștere semnificativă), ceea ce atrage după sine valorificarea superioară — pe baza unor programe speciale — a celor 4,5 milioane hectare de pășuni și fânețe naturale (cărora li se adaugă circa 3 milioane hectare de pădure pășunabilă). Totodată, pentru a asigura echilibrarea proteică a rației furajere (indeosebi în perioada de stabulație) se va extinde la 900 000—1 000 000 ha suprafața cultivată cu lucernă și trifoi, provocând o reconsiderare serioasă a structurii culturilor furajere și chiar, în general, a structurii culturilor din țara noastră. Aceleași considerente justifică și atenția care se acordă dezvoltării unor ramuri zootehnice cum sînt creșterea iepurilor, apicultura, silvicultura, piscicultura sau creșterea animalelor cu blănuri prețioase.

REPARTIZAREA diverselor resurse de producție pe sectoare social-economice a determinat și o reconsiderare a rolului gospodăriilor populației (indeosebi a celor personale ale membrilor cooperatori) care, participînd în mai mare măsură la îndeplinirea programului de autoaprovizionare teritorială, au posibilitatea să obțină venituri mai mari, bazate pe munca proprie. În acest sens, fiecare locuitor al satelor care deține o suprafață cît de mică de teren are îndatorirea nu numai să-l lucreze, dar și să crească un minim necesar de animale, pentru a-și asigura pe deplin consumul și a putea contracta și vinde la fondul de stat sau pe piața neorganizată produse agroalimentare. De altfel, modificările aduse statutului C.A.P. permit creșterea unui număr nelimitat de animale, ceea ce creează cadrul legal pentru ca fiecare gospodărie sătească să aibă cel puțin o vacă cu lapte, să crească porci, oi, alte animale și păsări, pentru acoperirea propriilor necesități de consum și pentru valorificare pe piața organizată. O țărănime bogată, avînd ca sursă a acestei bogății munca proprie, este o parte componentă a socialismului belșugului, al bunăstării, care se construiește în România.

În concepția secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, îndeplinirea programelor privind dezvoltarea agriculturii în strînsă legătură cu Programul de autoconducere și autoaprovizionare teritorială este chemată să asigure

În cadrul noii revoluții agrare, la ale cărei coordonate de principiu și direcții practice de îndeplinire o contribuție hotărîtoare o are secretarul general al partidului, atenție deosebită se acordă culturilor cerealiere și zootehniei, pentru satisfacerea cerințelor de consum alimentar și asigurarea materiilor prime agricole destinate industriei prelucrătoare

o creștere mai puternică a contribuției țărănimii la constituirea fondului central de produse agricole al statului, astfel încît alianța muncitorească-țărănească, dintre sat și oraș, să se manifeste cu putere în primul rînd în domeniul schimburilor economice de produse agricole și industriale. În acest context se înscrie și Programul unic de creștere a producției agricole în gospodăriile personale ale membrilor cooperativelor agricole de producție și în gospodăriile producătorilor particulari, document adoptat săptămîna trecută de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. Este evidențiată și cu această ocazie concepția de largă viziune a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, asupra problemelor vitale ale dezvoltării agriculturii. Acest document se înscrie în ansamblul preocupărilor statornice ale partidului nostru, ale secretarului său general pentru a asigura perfecționarea continuă a relațiilor de producție din agricultură, punerea în valoare a tuturor resurselor în scopul sporirii producției agricole, asigurării unei autoaprovizionări corespunzătoare a tuturor localităților cu produse agroalimentare. Realizarea acestui program va trebui să ducă la creșterea în continuare a nivelului de trai al tuturor locuitorilor patriei, la sporirea mai susținută a contribuției țărănimii la dezvoltarea generală a țării.

ACESTE RESTRUCTURĂRI, alături de celelalte măsuri tehnico-economice și organizatorice, fac posibile, în 1984, sporirea producției nete agricole cu 8,9% (față de 5,4—6%, cu cît va spori producția globală agricolă) și creșterea veniturilor reale ale țărănimii, provenite din munca în cooperativile agricole de producție și gospodăriile personale, pe o persoană activă (față de 1980) cu 11,3% (comparativ cu 5,0%, cu cît va crește retribuția medie reală pe întreaga economie națională). Ele vor deschide, totodată, calea spre o dezvoltare și mai puternică în anii următori a agriculturii, spre creșterea rolului și participării acesteia în progresul economic-social al patriei, în asigurarea unui nivel ridicat de trai al populației.

Oprea PARPALĂ

Inițiativele președintelui Nicolae Ceaușescu pe arena internațională — expresie a unei politici consecvente de pace și colaborare între state

EMINENT om politic și militant comunist, tovarășul Nicolae Ceaușescu și-a consacrat și își consacră energiile și pasiunea revoluționară slujirii intereselor fundamentale ale națiunii române. Cei aproape 20 de ani de când tovarășul Nicolae Ceaușescu se află în fruntea partidului și statului reprezintă o perioadă fără precedent în istoria României, marcată de afirmarea puternică a forțelor creatoare ale poporului în toate domeniile vieții materiale și spirituale. Toate realizările istorice ale acestei perioade sînt strîns legate de numele și acțiunea tovarășului Nicolae Ceaușescu. Cu spiritul de înaltă răspundere, fermitatea și dinamismul care îl caracterizează și realizînd în mod strălucit legătura dialectică dintre activitatea internă și cea internațională, tovarășul Nicolae Ceaușescu a adus și aduce contribuții de cea mai mare însemnătate la promovarea intereselor de progres ale țării, la elaborarea și traducerea în viață a politicii de pace și colaborare a partidului și statului nostru.

Cuvîntările și interviurile sale, alături de generalizarea teoretică a experienței românești în transformarea revoluționară a societății, aduc contribuții teoretice și practice de mare valoare la analiza materialist-dialectică a situației internaționale, a problemelor care confruntă lumea contemporană, analiză care își găsește reflectarea într-o vie activitate internațională pusă în slujba intereselor fundamentale ale poporului român, a năzuințelor de pace, colaborare și progres ale întregii omeniri.

Un rol determinant în activitatea bogată pe care țara noastră o desfășoară în scopul soluționării democratice, în interesul popoarelor, a problemelor internaționale îl au întîlnirile și convorbirile tovarășului Nicolae Ceaușescu cu șefi de state și guverne, precum și cu alți oameni politici, din numeroase țări, de pe toate meridianele globului, care au pus baze trainice unei ample colaborări a României cu țările respective atît pe plan bilateral, cit și pe arena mondială. Totodată, ele au marcat aportul constructiv și original al României la instaurarea unei politici noi în viața internațională, la abolirea politicii de dominație și dictat, la afirmarea independenței și libertății popoarelor, la cauza destinderii, securității și păcii tuturor națiunilor.

O nouă concepție asupra bazelor păcii

PRIN GÎNDIREA și acțiunea președintelui Nicolae Ceaușescu, România a adus în viața internațională o nouă concepție asupra bazelor păcii, a direcțiilor în care trebuie concentrate eforturile pentru a asigura o pace durabilă și o securitate autentică pentru toate statele — și anume respectul riguros în raporturile dintre state al principiilor independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, nerecurgerii la forță și la amenințarea cu forța. Aceste principii se afirmă tot mai mult ca singura bază pe care se pot clădi relații de încredere și colaborare între state, pe plan internațional numele președintelui României fiind strîns asociat cu lupta pentru generalizarea acestor principii în relațiile dintre toate statele.

În această concepție se înscrie multitudinea de tratate de prietenie și cooperare și de declarații solemne comune — o nouă categorie de instrumente cu caracter politico-juridic, inițiată de șeful statului român, pentru exprimarea voinței politice comune a statelor — încheiate de țara noastră cu țări de pe toate continentele. Aceste documente bilaterale stabilesc un cadru propice dezvoltării ample a legăturilor României cu statele semnatare, în avantajul reciproc. Ceea ce le conferă însă o semnificație internațională deosebită este faptul că — enunțînd pe larg principiile care trebuie să guverneze relațiile reciproce și,

în consecință, contribuind la clarificarea și precizarea obligațiilor ce revin statelor din respectarea lor — aceste documente consacră angajamentul statelor semnatare de a promova aceleași principii în raporturile lor cu alte state. Dacă se are în vedere că România a încheiat asemenea tratate de prietenie și cooperare și declarații solemne comune cu peste 70 de state — socialiste, în curs de dezvoltare și capitaliste — se poate înțelege contribuția pe care aceste instrumente o aduc la generalizarea principiilor amintite în relațiile dintre toate statele.

Aceeași concepție, a păcii, întemeiată pe principiile de drept, pe raporturi de încredere între state și nu pe forța armelor și a politicii de bloc, a călăuzit eforturile perseverente ale României pentru edificarea securității și cooperării în Europa — preocupare de prim ordin a politicii partidului și statului nostru.

Sînt bine cunoscute inițiativele și propunerile României, activitatea internațională intensă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, care au contribuit la încheierea cu succes a Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa, ale cărei rezultate au fost consacrate în Actul final semnat la Helsinki în 1975. România a avut un rol esențial în consacrarea unor norme și metode democratice de conlucrare pe plan european, îndeosebi a dreptului fiecărui stat de a lua parte, pe picior de egalitate, la dezbaterea și soluționarea problemelor fundamentale ale păcii și securității în Europa.

În perioada care a urmat, țara noastră a conlucrat activ cu toate națiunile europene pentru înfăptuirea în viață a prevederilor Actului final, a militat energic pentru crearea unui sistem de securitate autentică, care să ofere tuturor popoarelor europene garanția că se află la adăpost de orice act de agresiune, de orice interferență din afară în treburile lor interne. În această privință, se cuvine amintită activitatea susținută desfășurată de președintele Nicolae Ceaușescu în vederea încheierii cu rezultate pozitive a reuniunii de la Madrid, a asigurării condițiilor propice convocării Conferinței pentru măsuri de încredere și securitate și pentru dezarmare în Europa, ale cărei lucrări s-au deschis la Stockholm, la 17 ianuarie 1984 — eveniment major în procesul de edificare a securității și de dezvoltare a cooperării pe continent.

În dialogul general-european, România este o prezență deosebit de activă, promovează idei și propuneri proprii, originale, de natură să asigure climatul politic propice abordării constructive a problemelor complexe ale continentului. Această prezență se întemeiază pe concepția partidului nostru, a tovarășului Nicolae Ceaușescu că dreptul la pace constituie un drept fundamental, suprem al fiecărui om, al fiecărui popor și al tuturor popoarelor deopotrivă și nu există țel mai nobil decît acela de a face totul pentru salvagardarea și consolidarea păcii, pentru punerea la adăpost a omenirii și a civilizației umane de pericolul unui nou război, pentru asigurarea condițiilor de existență, dezvoltare și conlucrare pașnică a tuturor națiunilor lumii.

Pentru eliminarea cu desăvîrșire a politicii de forță și amenințare cu forța

SEMNIFICATIVE în această privință sînt pozițiile hotărîte exprimate de tovarășul Nicolae Ceaușescu încă din momentul în care au apărut primele semne ale unei noi escaladări a cursei înarmărilor nucleare în Europa, prin amplasarea de noi rachete nucleare cu rază medie de acțiune pe continent. Aceste luări de poziție au fost însoțite de o vie activitate practică printr-o serie de acțiuni întreprinse pentru a preveni o asemenea perspectivă, între care se înscriu mesajele adresate conducăto-

Ample manifestații pentru pace și dezarmare, în spiritul unei politici consecvente, consacrate înțelegerii între popoare

rilor U.R.S.S. și S.U.A., vizând realizarea unor înțelegeri care să evite desfășurarea de noi rachete nucleare în Europa, precum și amplele și viguroasele manifestații de masă în favoarea păcii și dezarmării, declanșate pe întreg teritoriul țării noastre, din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu. Considerînd că nimic nu poate justifica acceptarea ca fapt împlinit a noilor rachete, atunci cînd situația s-a agravat ca urmare a trecerii la amplasarea rachetelor nucleare americane și la anunțarea contramăsurilor sovietice, șeful statului român a întreprins noi acțiuni. Împreună cu primul ministru al unuia din statele membre ale NATO — Grecia —, el a adresat noi mesaje conducătorilor U.R.S.S. și S.U.A. pentru a se acționa fără întârziere în vederea depășirii situației grave care s-a creat. În paralel, țara noastră a formulat un ansamblu de propuneri, de natură să permită tuturor statelor europene să-și aducă o contribuție activă la găsirea căilor pentru oprirea cursei înarmărilor nucleare pe continent, la realizarea echilibrului de forțe nu prin creșterea, ci prin reducerea stocurilor nucleare existente.

În concepția României, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, pacea, destinderea și edificarea unei securități internaționale autentice nu sînt posibile fără eliminarea cu desăvîrșire din viața internațională a politicii de forță și amenințare cu forță și fără reglementarea exclusiv prin mijloace pașnice a oricăror probleme litigioase între state. În acest spirit, un loc deosebit în activitatea internațională a României, a tovarășului Nicolae Ceaușescu revine sprijinirii eforturilor întreprinse pe plan internațional în vederea soluționării pe cale politică, pașnică, a situațiilor conflictuale existente sau apărute în numeroase părți ale lumii, pe baza echității și justiției, în interesul securității și păcii tuturor popoarelor.

În toate împrejurările în care s-a produs o încălcare a păcii într-o zonă sau alta a lumii, tovarășul Nicolae Ceaușescu a adoptat o atitudine hotărîtă împotriva actelor agresive și a manifestărilor de forță, s-a situat constant de partea celor ce își apărau dreptul la existență și viață liberă. Cu deosebire în ultima vreme, cînd probleme complicate rămase de pe urma îndelungatei politici imperialiste și colonialiste în Africa, Asia și America Latină au generat stări de încordare crescîndă și chiar ciocniri militare, glasul șefului statului român s-a ridicat cu vigoare pentru a face apel la rațiune, pentru a se rezolva problemele existente prin negocieri, evitîndu-se angajarea statelor respective în conflicte militare, care nu pot decît să le aducă mari daune și să deschidă calea intervenției străine. În acest spirit șeful statului român a întreprins numeroase inițiative concrete, a desfășurat o susținută activitate practică pentru a contribui în mod efectiv la normalizarea raporturilor dintre unele state, la aplanarea neînțelegerilor și soluționarea pe cale politică a conflictelor din diverse părți ale lumii. Nu o dată,

contribuțiile constructive ale președintelui României au fost public recunoscute și apreciate de părțile implicate.

Energia și stăruința cu care partidul și statul nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu au militat și militează pentru soluționarea oricăror probleme litigioase numai pe calea tratativelor, pentru evitarea apariției altora noi, pentru normalizarea relațiilor dintre state, indiferent de problemele și deosebirile existente între ele, și-au găsit o elocventă expresie și pe planul O.N.U., prin înscrierea pe ordinea de zi a Adunării generale a punctului „Reglementarea pașnică a diferendelor dintre state”. În cadrul dezbaterii acestui punct, Adunarea generală a adoptat, prin consens, în 1982, „Declarația asupra reglementării pașnice a diferendelor internaționale” — unul din documentele politico-juridice cele mai importante adoptate în cadrul O.N.U., de natură să dea un puternic sprijin eforturilor de excludere a forței din viața internațională. În spiritul acestei Declarații, din inițiativa României, Adunarea generală a hotărît la sesiunea recent încheiată să se treacă la examinarea propunerii de creare a unui organism al O.N.U. pentru bune oficii, mediere și conciliere, propunere enunțată, după cum se știe, de tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Promovarea fermă a egalității și echității în viața internațională

ÎN DOMENIUL dezvoltării și edificării unei noi ordini economice internaționale, echitabile și juste, România, tovarășul Nicolae Ceaușescu au desfășurat o activitate bogată, marcată de idei și contribuții originale, întemeiate pe experiența construcției economice și sociale a României, ca țară socialistă și, totodată, țară în curs de dezvoltare, precum și pe principiile noi, de egalitate și echitate, pe care țara noastră le promovează în raporturile sale economice cu celelalte state.

Prin documentul prezentat la O.N.U. de țara noastră în 1975 intitulat „Poziția României cu privire la instaurarea unei noi ordini economice internaționale”, elaborat în baza documentelor Congresului al XI-lea al partidului și sub îndrumarea nemijlocită a tovarășului Nicolae Ceaușescu, precum și prin activitatea concretă de promovare a ideilor și propunerilor din acest document, țara noastră a adus contribuții de seamă la clarificarea conceptului noii ordini și, de asemenea, la pregătirea măsurilor și programelor de acțiune adoptate ulterior în cadrul O.N.U. în acest domeniu. Ținînd seama de rolul hotărîtor ce re-

Traian CHEBELEU

(Continuare în pag. 16)

Înaltă apreciere și considerație pentru gândirea și activitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu

„Luptător pentru triumful cauzei păcii și destinderii“

„Academia «Simba», care întrunește personalități ale vieții politice, culturale, științifice, economice din Italia și numeroase țări ale lumii, este profund onorată de a fi purtătoarea mesajului de înaltă stimă și prețuire față de dumneavoastră, eminent om de stat al vieții contemporane...”

Cînd în urmă cu patru ani vi s-a decernat premiul «Simba» pentru pace, aici, în frumoasa capitală a României prietene, alegerea a fost nu numai o unanimă recunoaștere a rolului dumneavoastră de deosebit luptător pentru triumful cauzei păcii și destinderii, pentru dezarmare, dar și un act politic de certitudine că, prin acțiunile și chemările dumneavoastră la rațiune, la o politică inspirată de cele mai nobile idealuri, veți face să renască razele speranței pe cerul întunecat al vieții internaționale“.

ANTONIO ANCONE
președintele Academiei „Simba“

„Eminent conducător al poporului român“

„Tovarășul Nicolae Ceaușescu, eminent conducător al poporului român, militant de seamă al mișcării comuniste și muncitorești internaționale, desfășoară o amplă activitate internațională ca militant pentru pacea lumii“.

KIM IR SEN
secretar general al C.C.
al Partidului Muncii din Coreea,
președintele R. P. D. Coreene

„Una din cele mai importante personalități ale epocii noastre“

„Importanta contribuție a președintelui Nicolae Ceaușescu la lupta pentru destindere, pentru pace, pentru reducerea înarmărilor și în primul rînd a înarmărilor nucleare, lupta dumneavoastră pe toate meridianele lumii, pentru o nouă ordine economică — această luptă v-a consacrat drept una din cele mai importante personalități ale epocii noastre“.

ANDREAS PAPANDREU
prim-ministru al Republicii Elene

„Contribuție la construirea socialismului“

„În Uniunea Sovietică este bine cunoscută contribuția dumneavoastră la înlăturarea transformărilor economico-sociale fundamentale, la construirea socialismului pe pămîntul românesc, la dezvoltarea colaborării sovieto-române.“

Vă dorim multă sănătate și succese în activitatea dumneavoastră spre binele României socialiste, în interesul întăririi și dezvoltării în continuare a relațiilor sovieto-române, pe baza principiilor de neclintit ale marxism-leninismului și internaționalismului socialist“.

**COMITETUL CENTRAL AL P.C.U.S.
PREZIDIUL SOVIETULUI SUPREM
AL U.R.S.S.**

„O operă în sprijinul luptei pentru pace și destindere“

„Folosim prilejul pentru a evidenția opera dumneavoastră în scopul asigurării unei dezvoltări moderne a Republicii Socialiste România și contribuția adusă la lupta pentru pace și destindere, la politica de cooperare între popoarele din întreaga lume“.

ENRICO BERLINGUER
secretar general
al Partidului Comunist Italian

„Eforturi pentru cauza socialismului și păcii“

„Amintim, în aceste momente, activitatea dumneavoastră în fruntea partidului și statului român, eforturile dumneavoastră pentru cauza socialismului și păcii și contribuția la dezvoltarea multilaterală a relațiilor care există între popoarele, partidele și guvernele noastre“.

FIDEL CASTRO RUZ
prim-secretar al C.C.
al P.C. din Cuba
președintele Consiliului de Stat
și Guvernului Republicii Cuba

„Înaltă apreciere a activității pentru întărirea și adîncirea prieteniei“

„Comuniștii și oamenii muncii din Republica Populară Bulgaria vă cunosc ca pe un bun prieten al poporului nostru și dau o înaltă apreciere activității dumneavoastră pentru întărirea și adîncirea prieteniei tradiționale bulgaro-române“.

TODOR JIVKOV
secretar general al C.C. al P.C.B.,
președintele Consiliului de Stat
al R. P. Bulgaria

„Proeminent om de stat“

„Poporul Republicii Democratice Germane vă stimează ca activist de seamă al mișcării muncitorești din România și proeminent om de stat. În activitatea dumneavoastră în fruntea Partidului Comunist Român și a Republicii Socialiste România ați dobîndit mari merite în opera de edificare a socialismului în țara dumneavoastră, în creșterea prestigiului ei internațional, în lupta pentru pace în lume“.

ERICH HONECKER
secretar general al Comitetului Central
al Partidului Socialist Unit
din Germania,
președintele Consiliului de Stat
al Republicii Democratice Germane

„Participant activ la luptele revoluționare“

„Ca participant activ la luptele revoluționare ale clasei muncitoare românești, ulterior ca activist eminent și conducător al partidului și statului, v-ați adus o contribuție importantă la victoria orînduirii de dreptate socială pe pămîntul României, la dezvoltarea multilaterală a Republicii Socialiste România“.

WOJCIECH JARUZELSKI
prim-secretar al Comitetului Central
al Partidului Muncitoresc Unit
Polonez

„Eforturi pentru pace“

„Am urmărit cu viu interes și admirație eforturile dumneavoastră neobosite pentru promovarea păcii și progresului. Scrierile dumneavoastră, cuvîntările și, mai ales, numeroasele acțiuni și inițiative concrete pe care le-ați întreprins ca președinte al Republicii Socialiste România ne-au impresionat și încurajat“.

ROBERT MUGABE
prim-ministru al Republicii Zimbabwe

**„Activitate asiduă
și neobosită
pentru progresul și
prosperitatea României“**

„Dumneavoastră, conducător eminent al partidului și statului român, militant activ pentru apărarea păcii mondiale, luptați încă din tinerețe în primele rânduri ale clasei muncitoare, aducând o contribuție remarcabilă la cauza eliberării sociale și naționale a poporului român. Fiind un reprezentant fidel al intereselor poporului, astăzi dumneavoastră desfășurați o activitate asiduă și neobosită pentru progresul și prosperitatea României. Sub conducerea Partidului Comunist Român, în frunte cu dumneavoastră, poporul român a dobândit strălucite succese în construcția socialismului și în lupta pentru salvarea independenței și suveranității naționale“.

**COMITETUL CENTRAL AL
PARTIDULUI COMUNIST CHINEZ
COMITETUL PERMANENT AL
ADUNĂRII NAȚIONALE A
REPREZENTANȚILOR POPULARI
A REPUBLICII POPULARE CHINEZE**

„Simbolul unui omagiu real“

„Diploma de onoare — pe care ați binevoit s-o acceptați — este simbolul unui omagiu real și al unei mărturii sincere, de recunoaștere a meritului și devotamentului dumneavoastră față de cauza păcii în lume.

Dacă permiteți, domnule președinte, mi se pare firesc de a asocia omagiului pe care Institutul de Relații Diplomatice vi-l prezintă astăzi și poporul român care, sub conducerea dumneavoastră, a dat Europei și lumii exemplul unei națiuni curajoase, iubitoare de pace și libertate, conștientă de demnitatea sa intrinsecă, precum și de necesitatea cooperării cu celelalte popoare“.

EMILE VAN HUYNEM
*președintele Institutului de Relații
Diplomatice din Bruxelles*

**„O mare personalitate
a vremurilor noastre“**

„Este un mare privilegiu pentru Comitetul pentru Unitate Națională pe întreaga Indie de a acorda o înaltă distincție Excelenței Sale, domnul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, una din cele mai mari personalități ale lumii, pentru serviciile sale remarcabile în slujba păcii și drepturilor omului pe planeta noastră, pentru unitate, armonie și respect reciproc între națiuni și popoare“.

**MAULANA SYED ASRARUL
HAQUE**
*președinte al Comitetului pentru
Unitate Națională pe întreaga Indie*

**„Colaborare în spirit
de înțelegere, respect
și încredere“**

„Îmi face plăcere să repet că asemenea întâlniri au devenit o tradiție în relațiile noastre. Aceasta demonstrează nivelul de înțelegere, de respect și încredere dintre noi, deoarece întotdeauna am realizat contactele noastre cu convingerea că, pentru vecini cum sintem noi, ele constituie valori de o însemnătate vitală.

În slujba acestor interese, dumneavoastră și președintele Tito ați colaborat ani de zile, le-ați consacrat multe întâlniri aici și în țara noastră“.

MIKA ŠPILIAK
*președintele Prezidiului
R. S. F. Iugoslavia*

**„În primele rânduri
ale liderilor lumii“**

„Încă de prima dată când ne-am întâlnit și am discutat împreună în 1967, v-am urmărit evoluția dumneavoastră ca om de stat. Vigoarea, spiritul independent, inteligența ascuțită și în special priceperea dumneavoastră de a acționa cu măiestrie atât în problemele interne, cât și internaționale, vă situează în primele rânduri ale liderilor lumii“.

RICHARD NIXON

**„Conducătorul
care a asigurat României
pacea și independența“**

„Salut în dumneavoastră pe conducătorul care a reușit să asigure României — prietenă tradițională a Franței — pacea și independența, bunurile cele mai de preț dintre toate câte există în lumea dificilă și periculoasă în care trăim.“

ALAIN POHER
*președintele
Senatului Republicii Franceze*

**„Activitate multilaterală
și creatoare“**

„Succesele obținute în construcția societății socialiste dezvoltate, în continua îmbunătățire a nivelului de viață al poporului, creșterea prestigiului și autorității partidului, rolul activ al statului român pe plan internațional sînt fapte de care este legată activitatea multilaterală și creatoare a președintelui Nicolae Ceaușescu“.

JORGE DEL PRADO
*secretar general al Comitetului Central
al Partidului Comunist Peruan*

**„Strădanie neîntreruptă
în scopul instaurării păcii“**

„Dăm o înaltă apreciere eforturilor pe care le-ați depus neconștient pentru întărirea prieteniei între țările noastre, precum și intensei și neîntrerupte dumneavoastră activități în scopul instaurării păcii între popoare, al stabilirii unor raporturi echitabile și reciproc avantajoase între națiuni“.

AHMED SEKOU TOURÉ
*secretar general
al Partidului Democrat din Guineea,
președinte al Republicii
Populare Revoluționare Guineea*

**„Apărător al cauzei păcii și
cooperării internaționale“**

„Aș dori, de asemenea, să aduc un omagiu fidelității cu care dumneavoastră apărați, de mulți ani, cauza păcii și cooperării internaționale și să vă exprim cât de mult apreciem noi la Națiunile Unite sprijinul pe care ni-l acordați în eforturile noastre de promovare a înțelegerii, stabilității și securității între națiuni“.

JAVIER PEREZ DE CUELLAR
*secretar general
al Organizației Națiunilor Unite*

**„Preocupări esențiale
în sprijinul țărilor
în curs de dezvoltare“**

„Am avut marea onoare ca președinte al Columbiei de a mă întâlni cu Excelența Voastră în cadrul vizitei pe care ați făcut-o în patria noastră, cu ocazia deplasării în America Latină. Acest prilej mi-a permis să apreciez dorința staționării unui climat de pace între popoare și a acordării unui tratament mai just națiunilor care formează lumea a treia, ca preocupări esențiale ale Excelenței Voastre“.

MISAEI PASTRANA BARRERO
fost președinte al Republicii Columbia

**„Om politic de talie
internațională“**

„Unii dintre noi — printre care mă număr și eu — au avut ocazia să îl întâlnească pe președintele Nicolae Ceaușescu și să aprecieze ampla sa viziune și strălucirea gândirii sale politice.

Îmi reamintesc cu plăcere de întâlnirea și convorbirile pe care le-am avut la București, în cadrul cărora mi-am dat seama de autoritatea sa de om politic de talie internațională“.

HAROLD WILSON

Inițiativele președintelui Nicolae Ceaușescu pe arena internațională

(Urmare din pag. 13)

vine efortului propriu al fiecărei țări pentru lichidarea stării de subdezvoltare, noua ordine economică internațională promovată de România vizează o schimbare calitativă, revoluționară, în raporturile economice dintre state. Este vorba de o schimbare menită să favorizeze dezvoltarea mai accelerată a tuturor statelor și, în primul rînd, a celor rămase în urmă, să înlesnească accesul larg al popoarelor la cuceririle științei și tehnicii moderne, să asigure stabilitatea economiei mondiale.

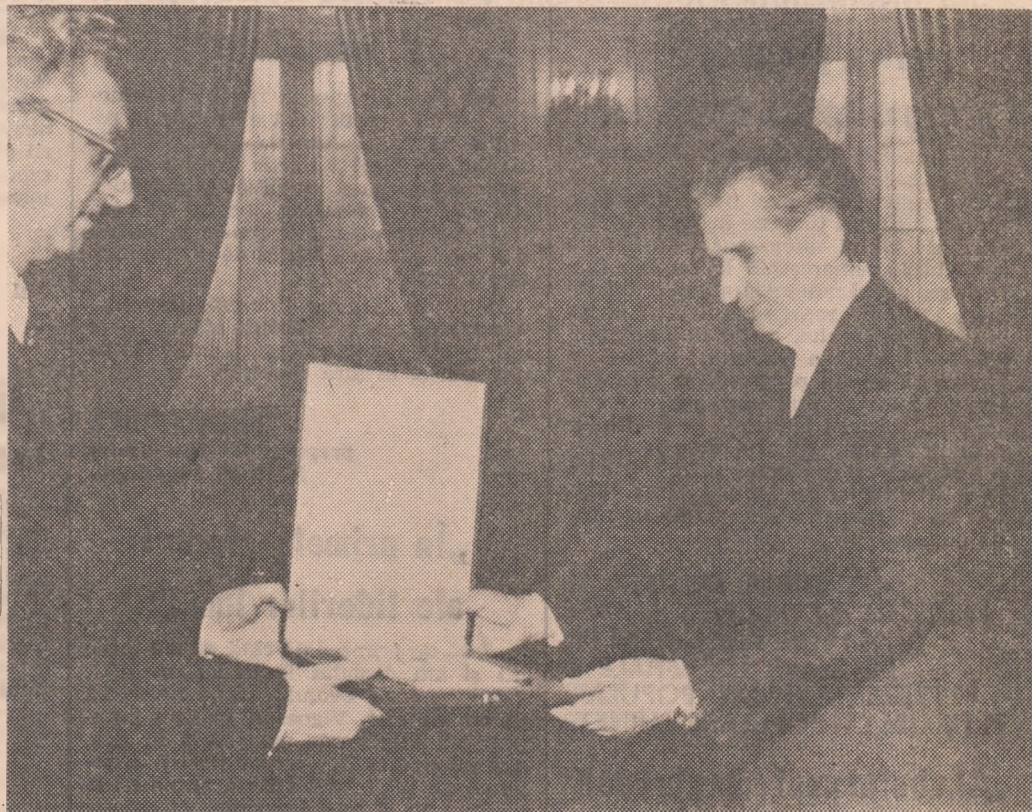
Contribuții remarcabile la eforturile consacrate edificării noi ordini economice internaționale sînt propunerile prezentate de România, din însărcinarea președintelui Nicolae Ceaușescu la UNCTAD V de la Manila și la UNCTAD VI de la Belgrad. Abordînd problemele esențiale ale înfăptuirii noi ordini, propunerile originale ale României se constituie în adevărate programe de priorități de acțiune în acest domeniu, menite să scoată din impas dialogul economic internațional și să dea un impuls puternic lichidării subdezvoltării — una din problemele cele mai grave ale epocii contemporane.

În activitatea internațională, de largă deschidere, a partidului și statului nostru un loc deosebit de important revine Organizației Națiunilor Unite, care — așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — „cu toate imperfecțiunile, constituie singurul organism ce poate contribui la soluționarea democratică a problemelor care preocupă astăzi omenirea”.

Propunerile românești în cadrul O.N.U., punctele înscrise pe ordinea de zi la inițiativa României sînt semnificative pentru concepția de pace și colaborare care stă la baza politicii externe a țării — o pace întemeiată pe principiile noi ale relațiilor dintre state, pe încetarea cursei înarmărilor, pe dezarmare, pe dezvoltarea economică și folosirea în acest scop a cuceririlor științei și tehnologiei moderne, pe o amplă colaborare în domeniile social-umanitare, pe creșterea rolului O.N.U. și al celorlalte organizații internaționale în rezolvarea problemelor lumii contemporane. Fiecare din aceste elemente constitutive ale păcii au făcut obiectul unor propuneri și inițiative românești.

Un moment de cea mai mare însemnătate în activitatea României în cadrul O.N.U. l-a constituit participarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la sesiunea jubiliară a Adunării generale, care a marcat 25 de ani de la crearea Organizației, în 1970. Două propuneri românești au fost înscrise, pe ordinea de zi, referitoare la consecințele economice și sociale profund dăunătoare ale cursei înarmărilor și la rolul științei și tehnologiei moderne în dezvoltarea națiunilor. Propunerile, interesînd în cel mai înalt grad toate statele, dezvoltate și în curs de dezvoltare, au făcut obiectul unor temeinice dezbateri în anii următori. Prima s-a soldat cu documentate rapoarte întocmite de experți ai O.N.U., destinate informării guvernelor și a opiniei publice asupra implicațiilor nocive ale înarmărilor pentru pacea și securitatea internațională. Cea de-a doua a condus la convocarea Conferinței mondiale a O.N.U. pentru știință și tehnologie în slujba dezvoltării, ținută la Viena în 1979, care a creat un cadru principial și instituțional menit să contribuie la intensificarea cooperării internaționale în acest domeniu esențial pentru dezvoltarea economico-socială a oricărui stat, mai ales a celor în curs de dezvoltare.

Repetatele propuneri ale tovarășului Nicolae Ceaușescu privind reducerea cu 10—15% a cheltuielilor militare și realocarea fondurilor astfel economisite în scopul dezvoltării economico-sociale au fost însoțite, în cadrul O.N.U., de o serie de rezoluții, inițiate de țara noastră, privind înghețarea și reducerea bugetelor militare, care au meritul de a fi adus și consolidat în preocupările Organizației o cale eficientă de oprire a cursei înarmărilor și de trecere la dezarmare, într-o perioadă de accentu-

Inalte distincții acordate tovarășului Nicolae Ceaușescu, mărturii ale unei largi recunoașteri internaționale pentru remarcabila sa activitate politico-socială

are a tendințelor de sporire a cheltuielilor pentru înarmări.

Acțiuni de anvergură ale O.N.U. au fost întreprinse ca urmare a unor inițiative românești. Între acestea se înscriu cele privind colaborarea internațională în problemele tineretului, indisolubil asociate de numele României, care a avut inițiativa de a le aduce în preocupările Organizației încă din anii '60. Unanimitatea cu care a fost aprobată propunerea românească de proclamare în 1985 a Anului internațional al tineretului și alegerea României la președinția Comitetului consultativ constituit pentru a pregăti această mare manifestare, menită să concentreze atenția guvernelor asupra rezolvării problemelor specifice tinerei generații, atestă înalta apreciere pe care celelalte state o dau activității României pe acest tărîm.

Ca urmare tot a unei propuneri românești, Adunarea generală a hotărît, la ultima sa sesiune, să inițieze un proces de precizare și generalizare a normelor bunei vecinătăți între state și cuprinderea lor într-un document internațional.

De numele României este legată crearea Comitetului special pentru Carta O.N.U. și creșterea rolului Organizației — organism menit să asigure cadrul pentru examinarea propunerilor statelor vizînd întărirea Organizației și pentru elaborarea de măsuri și acțiuni de atingere a acestui deziderat. Crearea acestui comitet este o consecință directă a punctului înscris de România, în 1972, pe agenda Adunării generale, referitor la creșterea rolului O.N.U. în viața internațională, în baza profunde analize cu privire la locul Organizației în relațiile internaționale contemporane efectuată de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională a partidului din acel an.

VASTA și susținuta activitate desfășurată de România pe tărîmul relațiilor internaționale transpune în viață principiile noi ale raporturilor dintre state, care stau la temelia politicii externe a țării, experiența de dezvoltare economică și socială a poporului român, profundul umanism al societății pe care o construiește, simțul de înaltă răspundere ce caracterizează politica internațională a partidului și statului, prodigioasa activitate a tovarășului Nicolae Ceaușescu consacrată cauzei păcii și colaborării, făuririi unei lumi mai bune și mai drepte.

Prestigiul și autoritatea de care se bucură astăzi cuvîntul României pe plan extern sînt nemijlocit legate de numele și activitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu, care conduce cu energie și dăruire poporul român pe noi trepte de civilizație socialistă, asigurîndu-i un loc demn în rîndul popoarelor lumii.

Programul unic de creștere a producției agricole în gospodăriile personale ale membrilor cooperativelor agricole de producție și în gospodăriile producătorilor particulari

PUTERNIC STIMULENT ÎN VALORIFICAREA POTENȚIALULUI GOSPODĂRIILOR POPULAȚIEI PENTRU CREȘTEREA PRODUCȚIEI AGRICOLE

ANII CONSTRUCȚIEI socialismului s-au caracterizat printr-o politică promovată consecvent de Partidul Comunist Român, de secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru dezvoltarea agriculturii — ramură de bază a economiei, care are un rol deosebit în progresul economic și social al țării, în ridicarea nivelului de trai al întregului popor.

În procesul de transformare a vieții satului românesc, de perfecționare a relațiilor de producție la sate și de creare a unei agriculturi de înaltă productivitate și de mare randament, partidul nostru a acordat atenție tuturor sectoarelor social-economice din această ramură, urmărind dezvoltarea unitară a agriculturii. Această concepție are la bază rațiuni de ordin politic, economic și social, care vizează consolidarea fiecărui sector din agricultură, utilizarea deplină a potențialului productiv atît din unitățile socialiste cît și din gospodăriile populației și creșterea bunăstării întregii țărăni.

Recenta consfătuire de lucru privind activitatea în agricultură, dezvoltarea mai puternică a producției vegetale și animale în gospodăriile personale ale membrilor cooperatori și ale producătorilor particulari a constituit încă o dovadă elocventă a preocupărilor permanente ale partidului nostru, ale secretarului său general, de a asigura perfecționarea formelor și a metodelor de organizare a agriculturii, de a promova măsurile menite să pună în valoare toate resursele ei de producție. Consfătuirea a dezbătut Programul unic de creștere a producției agricole în gospodăriile personale ale membrilor cooperativelor agricole de producție și în gospodăriile producătorilor particulari, program care are scopuri multiple: îmbunătățirea radicală a activității de producție și de contractare, sporirea substanțială a contribuției acestor gospodă-

rii la asigurarea programului de autoconducere și autoaprovizionare, la crearea fondului centralizat de produse agroalimentare al statului și la dezvoltarea generală a țării.

Orientările și indicațiile care se desprind din cuvîntarea rostită la consfătuire de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și din programul elaborat se constituie într-un document de excepțională importanță pentru toți oamenii muncii din agricultură, făcînd parte integrantă din amplul complex de măsuri și acțiuni pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului al XII-lea și ale Conferinței Naționale ale partidului privind îndeplinirea unei noi și profunde revoluții agrare, menită să ridice pe o treaptă superioară potențialul economic, nivelul de viață și civilizație al satului românesc.

Atenția ce se acordă gospodăriilor agricole ale populației nu trebuie înțeleasă ca o diminuare a rolului sectorului socialist al agriculturii, care va deține și în continuare poziția dominantă, determinantă în agricultura noastră. În acest sens, este relevant faptul că sectorul socialist (considerînd și terenurile alocate de către cooperativelor agricole de producție membrilor acestora) deține circa 95% din suprafața arabilă a țării, asigură cea mai mare parte a producției agricole vegetale și animale, constituie sursa principală de realizare a fondului de stat cu aceste produse. Astfel, în anul 1983, participarea sectorului socialist al agriculturii la constituirea fondului de stat a fost de 88,7% la carne (la carnea de porc 96,3%, de pasăre 98,5%, de ovine 83,1%, de bovine 67,7%), de 83,9% la lapte de vacă, de 94,1% la ouă, 92,8% la legume, 97,6% la cartofi, 84,8% la fructe proaspete, 95,7% la struguri etc. Subliniind rolul determinant al sectorului socialist din agricultură, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu,

arăta totodată că „nu este admis — și nu trebuie — să neglijăm în nici un fel sectorul gospodăriilor personale ale cooperativelor și gospodăriilor țărănilor particulari”.

Necesitatea cuprinderii acestui sector în procesul general de dezvoltare a agriculturii este determinată, între altele, de importante resurse de producție existente în gospodăriile populației. Or, programul pornește tocmai de la necesitatea utilizării tuturor resurselor, în special a pămîntului, ca principal mijloc de producție în agricultură, care, indiferent de forma de proprietate, constituie o avuție de neprețuit a întregii societăți și trebuie astfel lucrat încît să se obțină produsele agricole necesare satisfacerii consumului populației și a altor nevoi ale economiei naționale.

Ponderea gospodăriilor populației în suprafața agricolă și arabilă a țării (%)

	Gospodăriile membrilor cooperatori	Gospodăriile din zonele necooperativizate	Total
Agricol	5,6	9,4	15,0
Arabil	7,4	5,1	12,5

Membrii cooperativelor agricole de producție au în folosință peste 843 mii ha de teren agricol, din care mai mult de 741 mii ha reprezintă teren arabil. În același timp, gospodăriile populației din zonele necooperativizate dețin o suprafață care depășește 1413 mii ha de teren agricol, din care peste 504 mii ha teren arabil. Celor două categorii de gospodării le revin la un loc 15% din suprafața agricolă a țării și 12,5% din cea arabilă (vezi tabelul).

Alături de acest însemnat potențial funciar, trebuie să mai remarcăm faptul că în modul de folosință al teren-

dr. Radu VOICU

(Continuare în pag. 20)

Realizarea exemplară a sarcinilor de plan

ÎNNOIREA ȘI MODERNIZAREA PRODUCȚIEI

IN ANSAMBLUL preocupărilor colectivelor de oameni ai muncii din întreprinderi și centrale industriale pentru realizarea integrală, încă din prima lună a anului, a prevederilor de plan pe acest an, în special a producției fizice, un loc important îl ocupă măsurile și acțiunile privind înnoirea și modernizarea continuă a produselor și tehnologiilor, ca o condiție esențială a asigurării unui nivel calitativ și de competitivitate ridicat întregii producții obținute.

Având la bază rezultatele dobândite și experiența acumulată în anul trecut, colectivului de oameni ai muncii din cadrul întreprinderii „Timpuri Noi”-București îi revin sarcini deo-

sebite atât pe linia sporirii cantitative a producției cât, mai ales, în ce privește înnoirea și modernizarea producției realizate. Astfel, producția marfă industrială urmează să crească în acest an, comparativ cu 1983, cu 14,3%, producția netă cu 33,7%, exportul cu 13,1% etc. Sporuri importante sînt prevăzute și pentru producția fizică: producția de motoare diesel va atinge 133 000 CP, dezvoltîndu-se în continuare execuția de motoare din clasa D 120 CP, iar în fabricația de compresoare se vor realiza, pe lângă tipurile de compresoare din familia C1, C5, și C10, și cele din grupa electrocompresoarelor navale fără ungere și pentru gaze.

Promovarea de produse și tehnologii de complexitate ridicată

REALIZAREA sarcinilor pe anul în curs impune aplicarea unor măsuri care să pună mai mult în valoare rezervele interne disponibile. Avem în vedere, în primul rînd, utilizarea mai bună a capacităților de producție, a forței de muncă, prin promovarea unor tehnologii avansate, prin organizarea superioară a producției și a muncii, prin introducerea de mai mult curaj a rezultatelor cercetării ingineresti proprii, cât și ale institutelor de specialitate. Pe aceste căi, în cursul anului trecut, producția marfă a fost îndeplinită în proporție de 102,0%, producția netă 108,4%, producția fizică 112,4%, exportul 109,4%, beneficiile nete 116,2%, în condițiile reducerii cu 3,8 lei a cheltuielilor materiale la 1 000 lei producție marfă.

Paralel cu aceste rezultate, s-au obținut progrese importante în îmbunătățirea constructivă a sortotipodimensiunilor existente în fabricație și asimilarea de noi produse competitive, modernizarea tehnologiilor de fabricație, prin introducerea unor mașini-agregat de mare randament, realizate prin autoutilare și folosirea judicioasă a materialelor, energiei și combustibilului. În anul trecut, de exemplu, au fost elaborate și asimilate în fabricația de serie 10 noi produse cu caracteristici ergo-economice ridicate și un grad sporit de tipizare (compresoarele navale cu un grad de tipizare de 95%) și s-a modernizat un număr foarte mare de produse (cel mai semnificativ este motorul diesel de 140 CP, cu un grad de tipizare de 87%) etc. În același timp, dotarea tehnico-materială, precum și nivelul tot mai ridicat de calificare în toate compartimentele (concepție, tehnologie, execuție) au permis introducerea și promovarea unor noi tehnologii, de complexitate și eficiență ridicată, în scopul obținerii reperu-

lui, subansamblului sau produsului cu consum minim de manoperă, de materii prime, materiale și combustibil, în condițiile îmbunătățirii calității produselor și sporirii parametrilor tehnico-funcționali. În acest sens, s-a acționat, în principal, pe trei direcții și anume:

1. **Introducerea acelor tehnologii care să conducă la obținerea unui semifabricat cât mai aproape de piesa finită.** S-a extins, astfel, turnarea sub presiune a reperelor de tip chiulasă, numai la chiulasa compresorului C1 manopera necesară execuției reducîndu-se cu 60% (de la 73 minute/buc. la 24 minute/buc.). Au fost asimilate și introduse în fabricație de serie 10 noi repere, cu o economie anuală de manoperă de peste 8 500 ore și s-a extins turnarea în coji de nisip peliculizat la 9 repere, în special corpuri de supapă pentru compresoarele C5, C10, C1 și 2HV2, tehnologie prin care productivitatea execuției reperelor a crescut cu 45%. Totodată, a fost introdusă în fabricație tehnologia de asamblare prin brazare la peste 15 subansamble (economia de manoperă anuală fiind de 6 500 ore) și s-a generalizat tehnologia de realizare a lagărelor și bușelor de uzură, folosind elemente sinterizate sau placate, prin care s-a obținut o economie de manoperă de 80—90%.

S-au aplicat tehnologii avansate și în sectoarele calde, ca de exemplu, folosirea amestecurilor cu autoîntărire, care exclud consumul de combustibil la uscarea formelor și a miezurilor. În acest fel s-a realizat turnarea blocului motorului diesel de 12 CP în rășini furanice, obținîndu-se o economie de 6 tone combustibil convențional. Tot aici se folosesc cu bune rezultate forjarea cu adaosuri mici a arborilor și bielor — economia de material fiind în anul trecut de 7,5 tone — și procedeul de nitrurare ionică, care va permite în acest an reducerea simțitoare a consumului de țețuri aliate. S-au introdus, în paralel, tehnologii noi, mici consumatoare de energie, cum ar fi broșarea bielor,

debitarea automată a contragreutăților pe instalația de tip CONDOR, înlocuirea strunjirii și mortezării cu frezarea complexă sau profilată (rotofrezarea), toate avînd ca efect reducerea manoperei de prelucrare și a consumului de energie electrică, știut fiind faptul că fiecare oră de prelucrare mecanică înseamnă un consum de 2,2 kwh.

2. **Implementarea și extinderea tehnologiilor pe mașini-unelte de mare productivitate.** Au fost extinse tehnologiile de execuție pe mașinile multi-post, folosind scule complexe cu reglaj micrometric, ce au permis concentrarea operațiilor și utilizarea corespunzătoare a puterii instalate a mașinilor. Aceasta a favorizat creșterea considerabilă a gradului de utilizare a mașinilor-unelte, în special a celor cu comandă numerică, indicele de utilizare al acestora ajungînd la 87,1%.

3. **Creșterea gradului de tipizare a produselor noi, introduse în fabricație** (electrocompresoarele navale de 18, 36, 57, 70 și 200 Nmc/h și motorul diesel de 140 CP). Demn de remarcat în acest sens este contribuția pe care concepția constructivă și tehnologică și-a adus-o la creșterea seriilor de fabricație a unor repere, ceea ce a permis a-tit organizarea unei pregătiri de fabricație completă, de înaltă tehnicitate, cât și execuția acestora pe mașini de mare randament. Ca să dăm doar un singur exemplu, se cuvine să amintim motorul diesel de 140 CP cu un grad de integrare de 97,6%, la care sînt necesare doar 2,7 ore manoperă prelucrări mecanice pentru un CP, față de 3,1 ore cât se consuma la realizarea motorului de 120 CP, creșterea de productivitate la obținerea unui CP fiind de 26%.

Competitivitate și eficiență sporită la fiecare produs

PORNIND de la experiența acumulată în anul trecut, studiile și analizele desfășurate în sprijinul creării unor

condiții cât mai favorabile derulării producției pe 1984 au pus în evidență noi posibilități privind îmbunătățirea de ansamblu a activității, în special pe linia ridicării nivelului calitativ și de eficiență al producției. În acest sens, a fost elaborat un amplu program de măsuri orientat, în principal, pe: ● asigurarea pregătirii corespunzătoare a producției; ● accentuarea creșterii productivității muncii în condițiile specifice ale diferitelor locuri de muncă ale întreprinderii; ● sporirea aportului gândirii tehnice proprii pe linia dezvoltării unor noi tehnologii de fabricație și a perfecționării parametrilor tehnico-funcționali ai produselor etc.

În ce privește pregătirea producției acestui an (concretizată în nominalizarea producției fizice pe sortimente, pe verticală, până la nivelul fiecărei secții, pe luni și trimestre), modul în care s-a desfășurat această acțiune a permis asigurarea unei structuri și cantități corespunzătoare a materiilor prime necesare, precum și ritmicitatea și continuitatea producției. Pregătirea fabricației, lansarea în producție a comenzilor din trim. I a.c. s-au făcut încă din 1983, în atelierele și secțiile întreprinderii asigurându-se, din vreme, condițiile necesare execuției comenzilor respective, astfel obligațiile asumate în contracte să fie onorate integral și la un nivel de eficiență corespunzător.

Paralel cu acțiunile privind pregătirea temeinică a fabricației, atenția factorilor de decizie este îndreptată spre creșterea în mai mare măsură a productivității muncii, prin mobilizarea resurselor de creativitate ale întregului colectiv în vederea intensificării acțiunii de asimilare a produselor noi, paralel cu îmbunătățirea structurii sortimentale a producției și reproiec-

tarea constructivă și tehnologică a unor utilaje. Realizarea obiectivelor prevăzute în plan face necesară o mobilizare mai largă a potențialului productiv disponibil pentru:

● **accelerarea înnoirii produselor și tehnologiilor, ca o condiție importantă a scurtării duratei de asimilare în fabricație a noutăților tehnice și tehnologice.** Până la sfârșitul anului, printr-un aport de creativitate sporit, se vor realiza 14 noi obiective, din care 4 prevăzute în planul național unic. Proiectarea tehnologică pentru sectoarele prelucrări mecanice și montaj prevede pentru acest an un complex de măsuri care să asigure introducerea și extinderea tehnologiilor noi și a procedeelor moderne de execuție, în scopul realizării unor produse cu costuri minime, în condițiile de calitate prescrise. În acest scop, se vor asimila și extinde tehnologii de vîrf cum sînt: obținerea prin sinterizare a ghidurilor de supapă la elementele de etanșare de la compresoare și motoare; realizarea organelor de asamblare specifice prin extindere la cald și la rece; execuția unor repere din înlocuitori (mase plastice), măsuri prin care se vor obține economii de 21 t aluminiu, 8,3 t bronz și circa 21 500 ore-normă manoperă.

Prin asigurarea unor agregate specializate, executate în atelierul de autoutilări, se vor realiza procedee moderne de prelucrare (rotofrezarea de eboșare a arborilor cotiți, prelucrarea simultană a alezajelor chiulaselor de motor), obținându-se o economie de manoperă de 9 600 ore și o economie de energie electrică de 36,2 MWh (consumul energetic pe ora de prelucrare scăzînd de la 3,26 kWh la 2,72 kWh). Se vor asimila, totodată, noi tehnologii de execuție pe mașini de înaltă pro-

ductivitate — MUCN, centru de prelucrare, agregate multiple, prin concentrarea operațiilor, folosind scule complexe cu reglaj micrometric. Prin aplicarea noilor tehnologii, se va obține, în acest an, o eficiență sporită, materializată în reducerea cheltuielilor de producție cu 18 mil. lei, în economisirea relativă de forță de muncă echivalentă cu 71 oameni, precum și în diminuări ale consumurilor de energie și combustibil;

● **ridicarea gradului de utilizare a capacităților de producție existente la nivelul parametrilor proiectați.** Trebuie, din acest punct de vedere, folosite toate rezervele existente în exploatarea mașinilor și utilajelor, pe linia programării judicioase a timpului de lucru maxim disponibil, a asigurării cu forță de muncă, de calificarea necesară, a respectării disciplinei tehnologice și a muncii etc. În acest an, indicele de folosire a fondurilor fixe va fi, încă din trimestrul I al anului, de peste 87,5%.

Alături de aceste direcții, în cadrul programului o preocupare importantă o constituie reducerea consumului de laminat prin redimensionarea șasiurilor la motoarele D120 GA, GT și navalizat, precum și reducerea adaosurilor de forjare și matrișare a unor piese cu conținut mare de metal, de tip arbori cotiți, biele, axe etc. O atenție deosebită se va acorda, în acest sens, normării și gospodăririi judicioase a metalului, a celorlalte materiale, pentru acest an întreprinderii revenindu-i sarcina unei reduceri de 234,5 t metal, față de realizările din 1983.

C. DINA

director general al
întreprinderii „Timpuri-Noi” —
București

Realizări de prestigiu ale creației tehnice românești

Presă gigant pentru vulcanizat anvelope

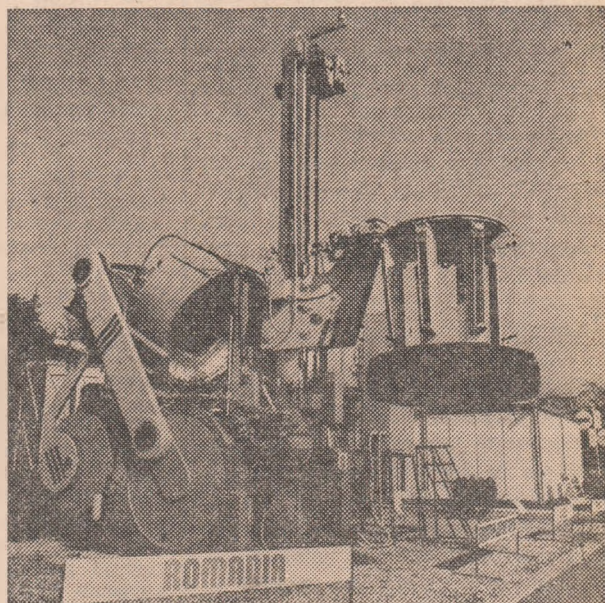
PRINTRE cele mai remarcabile realizări din ultima vreme ale întreprinderii de utilaj chimic „Grivița Roșie” din București figurează și noul tip de presă destinată vulcanizării anvelopelor de 100”.

Presă de 100” face parte dintr-o întreagă familie de asemenea utilaje complexe care au forțe maxime de închidere cuprinse între 158 tf și 1 230 tf.

Presă de vulcanizat anvelope de 100”, cu diafragmă și cu post de vulcanizare are un tablou de comenzi pentru funcționare și de automatizare amplasat ergonomic pentru operator. Utilajul poate funcționa atât în ciclu automat (pentru o funcționare normală tehnologică cu care efectuează 15—20 cicluri de lucru în 24 de ore), cit și manual (pentru reglare sau cînd se impun condiții speciale de lucru).

Procesul tehnologic de vulcanizare se efectuează cu o pereche de matrițe (lenticulare sau sectoriale) cu diametrul de 2 490 mm, cu înălțimea maximă de 1 067 mm și minimă de 609 mm și începe din poziția complet deschisă a presei. Ciclul de lucru se desfășoară în următoarea succesiune: încărcarea anvelopei crude cu ajutorul unui mecanism de manipulare pentru procesul de funcționare normal (în cazul producției de serie mare), aceasta efectuîndu-se cu ajutorul unei mîini mecanice; închiderea presei care asigură prinderea anvelopei crude în perechea de matrițe; vulcanizarea anvelopei în matriță într-un timp determinat de compoziția cauciucului din care este confecționată anvelopa; deschiderea presei și evacuarea anvelopei.

Cu ajutorul acestui utilaj mo-

dern și de mare complexitate tehnică se realizează în prezent anvelope gigant pentru autotobasculantele tip „Kraz”, au-

toscrepere și încărcătoare frontale de mari dimensiuni.

C. E.

INDUSTRIA MICĂ — valorificarea eficientă a resurselor materiale

F OLOSIREA cu maximă eficiență a tuturor resurselor materiale și a forței de muncă de care dispune economia națională, creșterea continuă a gradului de valorificare a acestora reprezintă obiective prioritare în fiecare unitate economică. În acest cadru, sarcini importante revin industriei mici, care, prin valorificarea eficientă a resurselor materiale și de muncă locale și introducerea în circuitul productiv a unor materiale refolosibile, este chemată să contribuie la satisfacerea în măsură crescândă a cerințelor de bunuri de consum și servicii ale populației.

PORNIND tocmai de la asemenea obiective majore, industria mică din județul Brașov și-a sporit an de an aportul în valorificarea resurselor locale, punând la dispoziția cumpărătorilor o gamă variată de produse. Totodată, au fost desfășurate largi acțiuni pentru reînvierea unor tradiții locale la care se renunțase în județul Brașov, cum ar fi, de exemplu, realizarea unor bunuri artizanale de către cetățenii din comunele montane, folosirea materialelor de construcții locale etc. De pildă, comunele Fundata, Moeciu, Bran folosesc la construcțiile de locuințe piatra din rocă dură, existentă din abundență pe plan local. În modernizarea drumurilor dintre localitățile de munte ale județului s-a folosit și se folosește, în loc de asfalt, piatra cioplită, cunoscut fiind că procedeul respectiv este mult mai ieftin, iar costurile de întreținere sînt de peste 6 ori mai mici. De asemenea, dezvoltarea producției de artă populară și artizanat, în special a țesăturilor, prin intensificarea muncii la domiciliu în localitățile Fundata, Dumbrăvița, Lisa, Moeciu, Viștea, Vama Buzăului — unde există o veche tradiție — contribuie în mod deosebit la creșterea și diversificarea industriei mici și artizanale.

Dacă în 1980 în județ existau 1 093 unități de industrie mică, în 1983 numărul acestora era de 1 421 unități, urmînd ca în 1985 să funcționeze un număr de peste 1 550 unități de mică producție. Producția marfă industrială și prestările de servicii neindustriale ale industriei mici cresc în 1984 cu un ritm mediu anual de peste 13%, în timp ce unitățile proprii ale Consiliului popular județean vor înregistra un ritm anual de 22%.

Pentru satisfacerea cererilor populației și a unor unități economice cu unele produse specifice industriei mici, în acest cincinal se vor înregistra ritmuri dintre cele mai ridicate la: agregate minerale de carieră și balastieră, materiale de zidărie și var (20%), mobilier din lemn (8,9%), țesături (6,1%), tricotaaje (13,2%), articole de uz casnic și alte produse prelucrate din lemn (12,8%), produse tehnice și bunuri de consum din cauciuc (12,2%), produse de artă populară și artizanat (13,9%), bunuri metalice de larg consum (5,8%) etc. De altfel, livrările de mărfuri către fondul pieței realizate de industria mică brașoveană vor crește pînă la sfîrșitul acestui cincinal cu 36,7%, înregistrînd un ritm mediu anual de 6,4%.

Interesant este de analizat și evoluția prestărilor de servicii către populație (inclusiv activitățile de transport și gospodărie comunală) din sfera in-

Evoluția prestărilor de servicii către populație în județul Brașov

	Realizări 1980		Realizări 1983		Plan 1985		Creșteri în 1985 față de 1980	Ritm mediu anual %/o
	mii lei/ locuitor	lei/ locuitor	mii lei/ locuitor	lei/ locuitor	mii lei/ locuitor	lei/ locuitor		
Total județ								
din care :	917,8	1 433	1 246,9	1 870	1 781,1	2 674	186,6	13,3
— urban	829,9	1 807	1 128,1	2 271	1 450,0	2 923	161,7	10,1
— rural	87,9	497	118,8	698	331	1 947	391,7	29,8

dustriei mici, pe total județ și pe cele două medii, urban și rural (tabelul).

ÎN VEDEREA dezvoltării și diversificării industriei mici și a prestărilor de servicii (valorificarea în continuare a tuturor resurselor materiale locale, repararea și recuperarea obiectelor casnice și gospodărești, a bunurilor personale și de folosință îndelungată, atragerea forței de muncă locală în sfera serviciilor), consiliile de conducere ale unităților cooperative de producție, achiziții și desfacerea mărfurilor, meșteșugărești, și agricole, împreună cu consiliile populare municipale, orașenești și comunale și-au propus următoarele :

- identificarea în mai mare măsură, împreună cu specialiștii de la Inspectoratul geologic, a materialelor și resurselor existente în localitățile din județ ;

- stabilirea în continuare a terenurilor improprii pentru agricultură de pe albiile apelor și extinderea pe ace-

te terenuri a culturilor de răchită și sorg, în vederea satisfacerii cerințelor de bunuri de consum din împletituri ;

- definitivarea studiului privind inventarierea materialelor refolosibile, a pieselor de schimb și a deșeurilor recuperabile, ce ar putea fi folosite de la marile întreprinderi republicane în cadrul industriei mici, în vederea utilizării acestora ca materii prime pentru executarea unor bunuri de larg consum, cum ar fi articole de uz gospodăresc din lemn și metal sau articole de podoabă ;

- sprijinirea consiliilor populare locale și a cooperativelor de producție și achiziții din Rîșnov, Hoghiz, Dumbrăvița, Vulcan, Armeniș, Moeciu, Racoș în vederea organizării și înființării unor secții pentru producerea de var și cărămidă ;

- valorificarea potențialului hidroenergetic al pîrîurilor Timiș, Birsa, Vulcănița etc. în vederea mării capacității energetice a județului și a economisirii de energie electrică din sistemul energetic național ;

- creșterea mai accentuată a unor categorii de prestări de servicii către populație : reparațiile și întreținerea aparatelor radio-tv., a tuturor bunurilor casnice și gospodărești, înființarea de unități noi de spălătorie, curățătorie, confecționat încălțăminte și îmbrăcăminte.

De asemenea, se are în vedere că dezvoltarea și diversificarea serviciilor pot fi favorizate și de unele acțiuni, cum ar fi : promovarea sistemului garantării calității execuției pe o anumită perioadă de timp ; lărgirea nomenclatorului lucrărilor care se execută cu

plata în rate ; practicarea de tarife diferențiate pe sezoane și la domiciliul clientului pentru bunurile reparate ; realizarea de servicii pe bază de abonament etc. Tot sub aspect organizatoric se au în vedere amplasarea unităților prestatoare de servicii, în teritoriu, pe trepte concentrice, ținînd seama de numărul și structura populației, convergența acesteia, puterea economică a localităților, tradițiile locale, posibilitățile de asigurare a forței de muncă, numărul profilelor existente în localități și al celor care lipsesc etc.

Prin traducerea în viață a acestor obiective, unitățile industriei mici din județ vor face ca acest sector de activitate să devină una din pîrghiile economice principale prin care se înfăptuiește politica partidului de creștere a bunăstării oamenilor muncii.

Gheorghe RIZEA

vicepreședinte al Consiliului popular județean Brașov

Dezvoltarea și perfecționarea colaborării dintre țările socialiste membre ale C.A.E.R.

SE ÎMPLINESC în această lună trei decenii și jumătate de la crearea Consiliului de Ajutor Economic Reciproc — prima organizație internațională de colaborare economică multilaterală, fondată de șase țări socialiste europene, printre care și România.

Obiectivul fundamental al activității Consiliului — așa cum a fost statuat în documentele sale de bază — este să contribuie la dezvoltarea planificată și accelerarea progresului fiecărei economii naționale, la ridicarea nivelului de industrializare a țărilor cu o industrie mai puțin dezvoltată, la sporirea continuă a productivității muncii, la adâncirea și perfecționarea colaborării economice între țările membre, la apropierea și egalizarea treptată a nivelurilor lor de dezvoltare economică, la creșterea neîntreruptă a bunăstării popoarelor țărilor membre. Colaborarea reciprocă este menită să sprijine eforturile țărilor membre pentru realizarea unui înalt nivel de dezvoltare științifică și tehnologică, pentru creșterea eficienței economice a producției sociale, pentru amplificarea volumului și perfecționarea structurii acesteia. Unul din scopurile primordiale ale conlucrării din cadrul C.A.E.R. îl constituie asigurarea, pe o perspectivă îndelungată, a necesarului tuturor economiilor naționale de combustibili, energie și materii prime, utilaje moderne, produse agroalimentare și alte mărfuri de larg consum.

România, ca una din țările fondatoare ale C.A.E.R., a acționat de la început pentru realizarea obiectivelor înscrise în statut și alte documente normative ale Consiliului, pentru dezvoltarea raporturilor de colaborare dintre țările membre ale C.A.E.R., precum și cu alte țări pe baza principiilor deplinei egalități în drepturi, respectării suveranității de stat, independenței și intereselor naționale, neamestecului în treburile interne ale țărilor, avantajului reciproc și întrajutorării tovarășești.

Activitatea C.A.E.R. — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, în mesajul său adresat participanților la ședința jubiliară consacrată aniversării a 30 de ani de activitate a C.A.E.R. — „are drept țel fundamental să aducă o contribuție importantă la modernizarea forțelor de producție în fiecare țară membră, la înflorirea multilaterală a economiilor naționale, la egalizarea nivelurilor de dezvoltare economică ale statelor respective. Prin aceasta, activitatea C.A.E.R. este menită să constituie un model de relații de tip nou, cu adevărat democratice, între state, care să permită colaborarea nestingerită, reciproc avantajoasă, dezvoltarea și modernizarea potențialului economic al fiecărei națiuni, în interesul propriei propășiri, al afirmării libere și independente a fiecărui popor, atit pe plan național, cit și pe plan internațional“.

Din obiectivele convenite de țările membre, rezultă că, Consiliul a fost conceput ca o organizație chemată să contribuie la soluționarea problemelor legate de progresul acestor țări, să faciliteze dezvoltarea relațiilor economice cu celelalte țări, să demonstreze în practică superioritatea noului tip de relații.

În acest context, prezintă o semnificație deosebită definirea în însuși Programul Partidului Comunist Român, adoptat la Congresul al XI-lea, a modului în care partidul nostru concepe rolul organizației: „Activitatea de colaborare în cadrul Consiliului de Ajutor Economic Reciproc trebuie să ducă la acțiuni concrete care să contribuie la sprijinirea eforturilor statelor membre mai puțin dezvoltate industrial, pentru accelerarea progresului lor economic și tehnic. Prin aceasta se va releva tot mai evident că socialismul este singura orinduire capabilă să lichideze urmările politicii de inegalitate din trecut, să asigure progresul multilateral și armonios al tuturor națiunilor, să pună bazele unei vieți economice internaționale cu adevărat echitabile“.

De asemenea, C.A.E.R. a fost conceput de la crearea sa ca o organizație deschisă, în care pot fi primite și alte țări care

împărtășesc principiile Consiliului și doresc să participe la colaborarea economică multilaterală a țărilor membre. În acest sens, în Programul Partidului Comunist Român se arată: „Extinderea cooperării în producție între țările socialiste în cadrul C.A.E.R. nu trebuie să aibă ca rezultat formarea unei grupări economice închise, ci, dimpotrivă, să favorizeze participarea fiecărei țări socialiste la diviziunea internațională a muncii, la schimburile economice cu alte state. C.A.E.R. trebuie să creeze cadrul corespunzător menit să favorizeze participarea la activitatea sa atit a celorlalte țări socialiste, cit și a altor state interesate“.

În prezent, la activitatea C.A.E.R. participă 10 țări membre cu drepturi depline: Bulgaria, Cehoslovacia, Cuba, R.D. Germană, Mongolia, Polonia, România, Ungaria, Uniunea Sovietică și Vietnam. La activitatea unui mare număr de organe reprezentative ale C.A.E.R. participă — în probleme care prezintă interes reciproc — R.S.F. Iugoslavia. Raporturi de conlucrare în diferite forme au fost stabilite între C.A.E.R. și țări nemembre ale Consiliului, precum și cu numeroase organizații internaționale. Colaborarea dintre C.A.E.R. și Finlanda, Irak, Mexic și Nicaragua se desfășoară pe baza unor convenții încheiate cu fiecare din aceste țări.

În cursul celor 35 de ani de activitate, între țările membre ale C.A.E.R. s-a dezvoltat treptat o colaborare tot mai strânsă, în modalități și forme variate, în sfera producției materiale, în știință și tehnologie, comerț exterior, relații valutare-financiare și de credit, transporturi internaționale și s-au creat o seamă de organizații economice internaționale specializate.

Un moment important în activitatea C.A.E.R. l-a marcat adoptarea de către Sesiunea a XXV-a a Consiliului, care s-a ținut la București în 1971, a Programului complex al adâncirii și perfecționării în continuare a colaborării și dezvoltării înțegrării economice socialiste.

De asemenea, în decursul anilor, au fost adoptate mai multe programe speciale de colaborare pe termen lung și s-au realizat o serie de înțelegeri de cooperare în domenii cum sînt: combustibili, energia și materiile prime, mașinile, utilajele și tehnologiile moderne, centralele nucleare-electrice, microprocesoarele, roboții industriali, microelectronica, mijloacele de telecomunicații, noi mijloace ale tehnicii de calcul, produsele alimentare, mărfurile industriale de larg consum, legăturile de transport dintre aceste țări ș.a.

I

PROMOVIND statornic o politică de largă colaborare internațională, România situează pe prim plan întărirea prieteniei și cooperării cu toate statele socialiste, acordînd în acest cadru o deosebită atenție relațiilor cu țările vecine, cu statele membre ale C.A.E.R.

Ca una din țările fondatoare ale organizației, România socialistă, aflată în plin efort de dezvoltare complexă și modernizare a economiei sale naționale, de trecere de la stadiul de țară în curs de dezvoltare la stadiul de țară cu un nivel mediu de dezvoltare, de ridicare pe o treaptă calitativ superioară a înțregii activități economice, a acționat și acționează consecvent împreună cu celelalte țări membre, pentru extinderea și adîncirea colaborării multilaterale în cadrul C.A.E.R., pentru traducerea în viață a programelor și înțelegerilor de colaborare convenite, pentru creșterea substanțială a eficienței acestora „Țara noastră — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — a acționat consecvent pentru dezvoltarea colaborării economice și tehnico-științifice cu țările membre, și-a adus contribuția activă la eforturile pentru perfecționarea activității acestei organizații, astfel încît ea să corespundă cit mai bine scopurilor și țelurilor pentru care a fost creată, să-și îndeplinească în condiții corespunzătoare obiectivele și atribuțiile ce i-au fost stabilite prin statut“.

Această poziție de principiu a țării noastre își găsește materializarea în participarea României la realizarea unui număr de circa 250 de acorduri, convenții și alte înțelegeri multilaterale — cele mai multe din ele pe termen lung — încheiate de țările interesate membre ale C.A.E.R. Dintre acestea, menționăm acordurile privind construirea, cu eforturi comune, de mari capacități de producție în industriile de celuloză, azbest, feroaliaje, valorificarea unui zăcămint de gaze naturale și realizarea unei centrale nucleare-electrice în Uniunea Sovietică, precum și construirea uzinei de nichel-cobalt în Cuba, țara noastră primind în contrapartida produselor și serviciilor furnizate cantitățile convenite din produsele realizate în noile unități. De asemenea, un număr însemnat de unități industriale românești participă la realizarea a peste 50 de convenții multilaterale de specializare și cooperare în producția unor produse importante ale construcțiilor de mașini și industriei chimice. Pe tărîmul științei și tehnologiei sînt de menționat cele peste 100 de convenții multilaterale de colaborare pe probleme concrete de cercetare-dezvoltare, la care participă România, precum și conlucrarea în cadrul unor laboratoare, colective și programe comune de cercetare, proiectare și experimentare. România ia parte activă la colaborarea ce se realizează în cadrul a 26 de organizații și uniuni economice internaționale specializate, create de țările interesate membre ale C.A.E.R.

Participarea la realizarea tuturor acestor acorduri și înțelegeri multilaterale, odată cu extinderea continuă a relațiilor bilaterale de colaborare, s-a reflectat în amplificarea schimburilor comerciale ale României cu celelalte țări membre ale C.A.E.R. În comparație cu anul 1960, în prezent, volumul acestor schimburi s-a mărit de 7,5 ori, adică cu un ritm mediu anual de 9,6%. Totodată, s-a îmbunătățit treptat structura acestor schimburi: ponderea mașinilor, utilajelor, a produselor chimice și bunurilor industriale de larg consum în exportul românesc în aceste țări a sporit de la 25,9% în 1960, la 70,5% în prezent.

În contextul întăririi raporturilor de colaborare cu țările socialiste vecine, România — așa cum a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu în Raportul prezentat la Congresul al XII-lea al partidului — acordă o importanță deosebită relațiilor cu marea sa vecină, Uniunea Sovietică. Între cele două țări s-a statornicit o amplă colaborare pe tărîm economic și tehnico-științific. În prezent, volumul schimburilor comerciale dintre România și U.R.S.S. este de circa 3,3 ori mai mare decât în 1970, înregistrînd în această perioadă un ritm mediu anual de creștere de 10,6%.

II

ACTIVITATEA desfășurată de C.A.E.R. în cei 35 de ani de la crearea sa a avut o mare însemnătate pentru țările membre. Așa cum a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului nostru, președintele țării, „...C.A.E.R. a avut un rol important în dezvoltarea economică-socială a țărilor socialiste, a colaborării dintre ele și, deci, și în dezvoltarea României”. În același timp, o analiză a stadiului actual și formelor colaborării țărilor socialiste membre, a concordanței acestora cu cerințele actuale și de perspectivă ale dezvoltării economiilor lor naționale evidențiază necesitatea extinderii și perfecționării colaborării reciproce.

În perioada parcursă pînă acum, ca urmare a eforturilor stăruitoare depuse și a rezultatelor remarcabile obținute de popoarele țărilor membre, sub conducerea partidelor lor comuniste, s-au produs mutații importante în structura economiilor naționale, în nivelurile lor de dezvoltare tehnologică. În prezent, aceste țări se găsesc într-un nou stadiu al progresului lor, caracterizat îndeosebi prin trecerea la dezvoltarea intensivă a economiei, prin accentuarea puternică a laturilor calitative, în cadrul căreia, pe prim plan, se pun obiectivele creșterii productivității muncii, competitivității și eficienței economice, ceea ce ridică noi probleme în fața fiecărei țări. Probleme noi au intervenit și în situația economică internațională, îndeosebi ca urmare a crizei economice mondiale, a dificultăților care au apărut în domeniile energiei, materiilor prime, elaborării și aplicării tehnologiilor de vîrf. O serie de probleme se pun și în ceea ce privește dezvoltarea agriculturii și asigurarea necesarului de produse agroalimentare în regiuni întinse ale lumii. Stadiul prezent al dezvoltării țărilor socialiste, precum și problematica economică mondială actuală impun situația pe o treaptă calitativ nouă a raporturilor cu țările în curs de dezvoltare și cu celelalte state ale lumii.

Desigur, rezolvarea problemelor menționate mai sus implică, în primul rînd, eforturile fiecărei țări socialiste membre a C.A.E.R. pentru a asigura continuarea creșterii economice, mobilizarea deplină și valorificarea rațională, superioară a tuturor resurselor de care dispune. Totodată, se impun transformări calitative noi și în ce privește rolul și eficiența acțiunilor de colaborare în cadrul C.A.E.R., dintre țările membre, astfel

încît să se asigure soluționarea, într-o măsură mai mare, cu forțe proprii, a problemelor economice menționate, impulsivîndu-se, pe această cale, înfăptuirea în fiecare țară a programelor de dezvoltare economică-socială și întărirea pe ansamblu a capacității și forței economice a țărilor membre ale C.A.E.R. Realizarea acestor obiective face necesară, în viziunea Partidului Comunist Român, a secretarului său general, perfecționarea activității C.A.E.R., a colaborării dintre țările membre ale Consiliului, orientarea acestora spre găsirea în comun a căilor pentru soluționarea problemelor complexe, dificile, pentru depășirea dificultăților apărute, pentru întărirea colaborării și conlucrării în toate domeniile de activitate.

În mod practic, în concepția partidului nostru, în colaborarea dintre țările socialiste, la lărgirea și diversificarea formelor acestora este necesar să se pornească, în etapa actuală, de la următoarele cerințe de bază.

În primul rînd, să se aibă în vedere soluționarea cu prioritate a problemelor actualului cincinal, elaborarea de măsuri eficiente care să asigure dezvoltarea rapidă a tuturor țărilor membre ale C.A.E.R. În fapt, nu se poate concepe să fie abordate probleme de perspectivă, fără să se satisfacă prin colaborare, pe bază de avantaj reciproc, nevoile actuale de materii prime, combustibili, energie și alte produse de bază.

În al doilea rînd, la convenirea acțiunilor de colaborare și cooperare, să se pornească de la necesitatea primordială a folosirii integrale a capacităților de producție și a forței de muncă existente în țările noastre. Datorită eforturilor acestor țări și colaborării lor reciproce, volumul capacităților de producție este în prezent considerabil mai mare decât în urmă cu un deceniu și de aceea se cer eforturi permanente pentru asigurarea folosirii lor cît mai depline și eficiente, în avantajul fiecărei țări, al demonstrării superiorității sistemului economic socialist.

În al treilea rînd, întreaga activitate de colaborare este necesar să fie orientată în mod ferm spre satisfacerea necesarului de bază de materii prime, energie, combustibili, instalații de înalt nivel tehnic, produse agroalimentare și bunuri de larg consum al tuturor țărilor membre ale C.A.E.R., aceasta constituind primul criteriu de eficiență a conlucrării noastre, a activității Consiliului, dovada concludentă a superiorității relațiilor de tip nou.

În al patrulea rînd, extinderea colaborării și schimburilor economice și tehnico-științifice reciproce trebuie să asigure accelerarea procesului de dezvoltare intensivă a economiilor naționale, de valorificare maximă a resurselor materiale și umane existente în țările noastre.

România consideră că țările membre ale C.A.E.R. dispun de toate posibilitățile ca, prin eforturi proprii și prin dezvoltarea largă a colaborării și cooperării economice reciproce, să-și soluționeze cu succes numeroase probleme esențiale ale dezvoltării economice și sociale, ale construcției socialismului și ridicării bunăstării popoarelor.

Astfel, ele au mari posibilități pentru a-și asigura cu forțe proprii aprovizionarea cu energie, combustibili și materii prime, pentru a soluționa cele mai complicate probleme din domeniul tehnicii și tehnologiei, pentru a realiza dezvoltarea puternică a agriculturii, a producției de bunuri de larg consum. În toate aceste domenii, țările membre ale C.A.E.R. au condiții să acopere printr-o largă colaborare în unele cazuri integral, sau în altele — în cea mai mare parte, necesarul lor de produse, renunțînd la importuri costisitoare, în devize convertibile din terțe țări.

Totodată, în colaborarea dintre țările membre ale C.A.E.R. s-au statornicit modalități și forme de conlucrare, în aplicarea cărora s-a acumulat o importanță experiență pozitivă cum sînt: construirea cu eforturi comune a unor mari obiective economice, menite să satisfacă mai deplin necesarul țărilor participante; specializarea și cooperarea în producție, atît pe produse finite, complexe, cît și pe subsamblabile și piese și lărgirea schimburilor cu aceste produse. Și-a demonstrat viabilitatea și potențele ca principală metodă de organizare a cooperării reciproce colaborarea în domeniul activității de planificare și, mai ales, coordonarea planurilor economice naționale. Își dovedește tot mai mult utilitatea colaborarea în realizarea de investiții pentru mari obiective sau în cadrul unor domenii mai largi, cum sînt lărgirea și diversificarea bazei de materii prime și resurse energetice, realizarea de noi capacități de producție în sectoarele tehnicii de vîrf, organizarea fabricației unor echipamente moderne, intensificarea producției agricole ș.a. Folosirea largă a formelor menționate de conlucrare, îndeosebi a formelor de cooperare economică și specializare în producție este de natură să asigure creșterea eficienței colaborării reciproce.

O mare importanță prezintă faptul că țările membre ale C.A.E.R. dispun, datorită eforturilor fiecărei țări, de un puternic potențial științific și tehnic, care face posibilă, prin unirea eforturilor mai multor țări, pe baze echitabile, soluționarea în

comun a unor probleme de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică strins legate de obiectivele prioritare ale dezvoltării economico-sociale a statelor membre.

III

ACTIVITATEA constantă a țării noastre pentru ridicarea pe un plan superior a relațiilor de colaborare economică din cadrul C.A.E.R. își găsește reflectarea într-o serie de propuneri concrete, realiste, avansate de reprezentanții României în organele C.A.E.R.

În domeniul asigurării necesarului de **energie și combustibili**, România, care importă cantități însemnate de asemenea produse, are posibilitatea să efectueze livrări de echipamente, lucrări de proiectare și execuție, să participe la eforturile de punere în valoare a unor zăcăminte de țiței și gaze, precum și la atragerea în circuitul economic a resurselor de cărbuni cocsificabili existente în alte țări membre. De asemenea, România este interesată să colaboreze cu U.R.S.S. și alte țări membre ale C.A.E.R. la construirea în țara noastră de centrale nucleare-electrice și centrale pentru valorificarea surselor noi de energie.

O serie de propuneri ale țării noastre au în vedere asigurarea necesarului de **materii prime de bază**, prin participarea cu lucrări de proiectare, prospectări geologice, livrări de utilaje, materiale și alte produse la valorificarea unor zăcăminte de minereu de fier, cupru, zinc, plumb, staniu, nichel, bioxid de titan, bauxită, mangan, magneziu, wolfram, molibden, precum și la exploatarea unor masive lemnoase și extinderea culturilor de bumbac.

Numeroase propuneri ale României sînt îndreptate spre extinderea **specializării și cooperării în producție** pe baza unor programe de colaborare pe termen lung, care să reflecte nivelul actual al înzestrării tehnice a fiecărei țări și care să asigure, totodată, folosirea integrală a capacităților de producție existente, lărgirea nomenclatorului de specializare pe produse, în vederea satisfacerii nevoilor țărilor interesate. Astfel de programe ar putea fi elaborate în **industria metalurgică și industria chimică**, pentru acoperirea mai deplină, sigură a necesarului de metal și de produse chimice deficitare, îndeosebi de mic tonaj (adaosuri chimice, pesticide, coloranți) al țărilor membre ale C.A.E.R. și reducerea corespunzătoare a importurilor mari din țări terțe, cu plata în devize convertibile. În aceste două ramuri de bază ale industriei România dispune de capacități și tehnologii moderne, de o bogată experiență de producție și este gata să participe activ la specializarea și cooperarea dintre țările membre.

Realizările remarcabile ale țărilor noastre în domeniul **industriei construcțiilor de mașini și industriei electrotehnice** fac posibilă extinderea în continuare a specializării și cooperării în această ramură cheie a progresului contemporan. În organizarea acestei activități este necesar să fie luate în considerare atît criteriile economice (creșterea seriilor de fabricație, productivitatea și eficiența ridicată), cît și cerințele industrializării și dezvoltării multilaterale a fiecărei țări membre și, îndeosebi, a celor mai puțin dezvoltate.

În construcțiile de mașini, largi posibilități de cooperare există în domeniul realizării de noi tipuri de motoare termice, cu caracteristici superioare, compresoare de mare capacitate, utilaje grele și echipamente de înaltă tehnicitate necesare dezvoltării bazei energetice și de materii prime, mașini-unele grele (strunguri, freze), utilaje pentru industria petrolului și a gazelor, piese și subansamble grele de performanță necesare producției de utilaje miniere, utilaje metalurgice (cocserii, furnale, laminoare), produse ale mecanicii fine și opticii (aparate de măsură și control, echipamente hidraulice și pneumatice), tehnică medicală, utilaj de construcții, pentru irigații și desecări.

România și-a exprimat interesul pentru adîncirea specializării și creșterea livrărilor reciproce în industria de autovehicule, tractoare și material rulant de tracțiune, în producția de utilaje pentru industria chimică, mașini și echipamente pentru industria ușoară și alimentară, ramuri în care dispune de capacități corespunzătoare și posibilități largi de livrări.

În domeniul mijloacelor de transport, țara noastră dispune de capacități pentru producția de locomotive Diesel electrice, precum și în industria aeronautică, respectiv în fabricarea de elicoptere și aeronave și poate coopera și livra în aceste domenii cu alte țări.

Ținînd seama de importanța deosebită a **industriei electronice și a microelectronicii** în desfășurarea etapei actuale a revoluției științifice și tehnice mondiale, de nevoile mereu mai mari ale țărilor membre ale C.A.E.R. de produse ale acestor ramuri, România consideră necesară elaborarea unui program special de dezvoltare a cooperării și specializării în producție, care să asigure satisfacerea nevoilor țărilor membre de circuite integrate de mare viteză și cu consum energetic redus, pen-

tru diferite domenii de utilizare, microprocesoare, memorii semiconductoare, componente optoelectronice, componente pasive miniaturizate. În cadrul unui asemenea program, România dispune de toate condițiile pentru asimilarea și fabricarea unor produse, componente și materiale electronice pentru nevoile proprii și ale celorlalte țări, cum sînt: mijloace ale tehnicii de calcul, inclusiv echipamente periferice, microprocesoare, centrale telefonice automate ș.a. La rîndul său, România dorește să-și acopere necesarul de alte tipuri de produse electronice prin importuri din celelalte țări membre.

De asemenea, România dispune de capacități de producție și livrări în industria electrotehnică, respectiv de aparataj de înaltă și joasă tensiune.

O importanță decisivă pentru extinderea întregii activități de specializare și cooperare în producție o are întărirea disciplinei contractuale, respectarea strictă a angajamentelor asumate în convenții și contracte de organizațiile economice participante, în ce privește realizarea producției specializate, a parametrilor tehnico-economici ai acesteia, a volumului și termenelor de livrări reciproce.

Un alt domeniu important în care viața impune îmbinarea efortului propriu al fiecărei țări cu adîncirea colaborării dintre țările membre ale C.A.E.R. îl constituie **agricultura și industria alimentară**. În împrejurările actualei crize alimentare mondiale, produsele agroalimentare au o importanță de prim ordin și în dezvoltarea economică a țărilor socialiste, în satisfacerea cerințelor de viață ale popoarelor noastre. În mod justificat, aceste produse trebuie considerate astăzi ca materii de bază în activitatea economică.

Cooperarea în acest domeniu este chemată să creeze condiții mai favorabile, pentru creșterea producției agricole și a volumului producției destinate exportului, atît prin asigurarea mai bună a bazei tehnico-materiale necesare dezvoltării acestei ramuri, cît și prin stabilirea de prețuri de comerț exterior corespunzătoare, echitabile, care să compenseze cheltuielile de producție mult sporite în ultimul deceniu, mai ales ca urmare a majorărilor repetate de prețuri la combustibili, îngrășăminte și pesticide.

De asemenea, a devenit necesară găsirea și folosirea unor forme și metode suplimentare de stimulare a producției, în special la produsele deficitare. În acest sens, țările membre ale C.A.E.R. au convenit să realizeze acțiuni de cooperare, cum ar fi participarea țărilor interesate la investiții și să studieze posibilitatea și oportunitatea creării în cadru multilateral a unui fond special pentru stimularea producției și exportului de produse agroalimentare.

Ținînd seama de actualitatea problemei, România s-a pronunțat pentru trecerea neîntîrziată la încheierea de înțelegeri concrete între părțile interesate, astfel încît să fie create condiții mai favorabile pentru dezvoltarea producției și intensificarea schimburilor de mărfuri agroalimentare, pentru asigurarea combustibililor, energiei, îngrășămintelor, pesticidelor, diferitelor tipuri de materii prime și materiale necesare agriculturii și industriei alimentare. Găsirea și aplicarea celor mai bune soluții pentru impulsivarea acestor schimburi, în condiții economice echitabile, ar conferi un loc mai bun produselor agroalimentare în structura de ansamblu a schimburilor reciproce, ar duce la amplificarea volumului acestora, ar asigura acoperirea deplină a necesarului țărilor, sporind prestigiul socialismului în rezolvarea uneia din problemele globale care confruntă acum comunitatea internațională.

Consumuri însemnate de energie și materii prime, cheltuieli mari de manoperă necesită dezvoltarea și diversificarea gamei sortimentale și ridicarea nivelului calitativ al producției **bunurilor industriale de larg consum**. Ca și în cazul produselor agroalimentare, și aceste bunuri au o semnificație tot atît de importantă pentru dezvoltarea construcției socialiste. De aceea și în acest domeniu se impune organizarea unei cooperări mai largi în cadrul C.A.E.R., țara noastră fiind gata să dezvolte producția și exportul diferitelor sortimente de bunuri industriale de larg consum pentru satisfacerea necesităților altor țări membre ale C.A.E.R. România este interesată, de asemenea, în lărgirea schimburilor sortimentale, în extinderea colaborării între unitățile producătoare pentru înnoirea produselor, valorificarea superioară a materiilor prime și materialelor, perfecționarea tehnologiilor de fabricație, lărgirea folosirii înlocuitorilor ș.a.

În concepția P.C.R. și a guvernului României, adîncirea colaborării țărilor membre ale C.A.E.R. în domeniul **științei și tehnologiei**, creșterea eficienței acesteia sînt chemate să aducă o contribuție sporită la accelerarea progresului tehnic în fiecare din aceste țări, să înlesnească trecerea de la dezvoltarea extensivă la cea intensivă a economiilor naționale. Pentru aceasta, activitatea de colaborare tehnico-științifică se cere orientată cu prioritate spre realizarea de noi tipuri de mașini și instalații necesare modernizării ramurilor de bază ale economiei; crearea bazei materiale pentru extinderea utilizării teh-

nicii de calcul, a microprocesoarelor și roboților industriali; asimilarea în toate ramurile economiei de noi produse de înalt nivel tehnic și competitive pe plan internațional; obținerea de soiuri și hibrizi de culturi agricole, de rase de animale de înaltă productivitate, spre soluționarea altor obiective de prim ordin ale dezvoltării economico-sociale a statelor membre.

Totodată, activitatea de colaborare tehnico-științifică trebuie așezată pe forme suplă și operative de conlucrare, să includă întregul ciclu, de la cercetare-proiectare pînă la asimilarea și organizarea fabricației de serie a noilor produse, să asigure repartizarea în spiritul echității socialiste a cheltuielilor legate de fiecare proiect, să permită intensificarea în condiții reciproce avantajoase a schimbului de documentații tehnice, să sprijine țările mai puțin dezvoltate în realizarea progresului lor economic și tehnic.

Expresia sintetică a eficienței întregii activități de colaborare și cooperare dintre țările membre ale C.A.E.R. o constituie dezvoltarea continuă a **schimburilor reciproce de mărfuri**, perfecționarea structurii și creșterea rentabilității lor. Sub acest unghi de vedere, comerțul reciproc, ca oricare altă formă de conlucrare, se cere urmărit și susținut prin măsuri adecvate de impulsivitate și perfecționare, de corectare a tendințelor nefavorabile, care frînează dezvoltarea mai rapidă a schimburilor de mărfuri. În această ordine de idei, țara noastră a acționat și continuă să acționeze pentru încheierea din timp a acordurilor comerciale de lungă durată și a protocoalelor comerciale, pentru extinderea practicii de a se încheia contracte pe termen lung nu numai pentru mașini și instalații cu ciclu lung de fabricație, ci și pentru o serie de materii prime, materiale, combustibili și energie, produse de serie mare ale construcțiilor de mașini realizate în cadrul specializării și cooperării în producție. Totodată, este necesară examinarea în continuare și valorificarea tuturor posibilităților de majorare a schimburilor reciproce de mărfuri încă în cei doi ani care au mai rămas din actualul cincinal, astfel încît să fie depășite prevederile acordurilor de lungă durată și să fie mai deplin satisfăcute nevoile tuturor țărilor.

Acționînd, împreună cu alte țări membre, pentru îmbunătățirea metodelor de formare a prețurilor în comerțul reciproc, România are în vedere să se asigure stabilitatea acestora pe o perioadă mai lungă, echivalența economică a schimburilor și stimularea progresului tehnic în procesul cooperării și specializării în producție pe termen lung, cu efecte favorabile asupra ansamblului cooperării dintre țările noastre, inclusiv prin atenuarea impactului fluctuațiilor repetate de prețuri pe piața mondială, adeseori nejustificate economic.

La dezvoltarea cooperării și schimburilor reciproce contribuie și promovarea **relațiilor valutare-financiare** dintre țările membre ale C.A.E.R., îndeosebi activitatea celor două bănci internaționale create de aceste țări. Ridicarea pe un plan superior a relațiilor de colaborare din cadrul C.A.E.R. impune și o creștere corespunzătoare a rolului relațiilor valutare-financiare și de credit, îndeosebi în extinderea conlucrării în sfera producției materiale, în realizarea acțiunilor de colaborare preconizate în domeniul energiei, combustibililor și materiilor prime.

De asemenea, perfecționarea acestor relații apare cu atât mai necesară cu cît fenomenele negative ale actualei crize monetar-financiare internaționale afectează relațiile economice internaționale la care participă și țările socialiste. Creșterea capitalului celor două bănci în devize convertibile, atragerea de resurse valutare de pe piețele monetare internaționale și acordarea de credite în valută convertibilă țărilor membre ar contribui la contracararea influențelor negative provocate de politica actuală a capitalului financiar-bancar internațional și de creșterea dobînzilor.

Evoluția în perspectivă a colaborării și cooperării, a schimburilor reciproce de mărfuri între țările membre ale C.A.E.R. depinde în bună măsură de finalitatea lucrărilor în curs de desfășurare privind **coordonarea planurilor economice naționale** pe cincinalul următor, 1986—1990. Organizate pe baza unui program adoptat la ședința a XXXVI-a a Sesiunii C.A.E.R., aceste lucrări sînt menite să contribuie la realizarea obiectivelor dezvoltării economico-sociale a fiecărei țări, stabilite de partidele comuniste și muncitorești, îndeosebi în direcția dezvoltării intensive și echilibrate a economiilor naționale, introducerii celor mai recente realizări ale științei și tehnologiei avansate, creșterii eficienței economice și ridicării bunăstării popoarelor.

Concentrarea activității spre acțiuni de cooperare în sfera producției materiale, constituind un obiectiv statuat al organizațiilor și uniunilor economice internaționale create de țările socialiste membre ale C.A.E.R. reprezintă, totodată, calea asigurării eficienței funcționării acestor organizații, concretizate concludent prin elaborarea de proiecte de convenții, care semnate și realizate de țările participante, să ofere o bază te-

meinică pentru creșterea schimburilor și întărirea colaborării reciproce.

IV

ADÎNCIREA colaborării în cadrul C.A.E.R., perfecționarea activității Consiliului trebuie să asigure totodată **lărgirea posibilităților de participare a țărilor socialiste la diviziunea internațională a muncii**, la colaborarea economică mondială, să lărgască relațiile cu alte state, atît cu țările în curs de dezvoltare, cît și cu țările capitaliste dezvoltate, pe baza principiilor coexistenței pașnice, ale egalității și avantajului reciproc.

În concepția partidului nostru, țările socialiste membre ale C.A.E.R., toate statele socialiste, prin comunitatea orînduirii lor sociale, prin specificitatea relațiilor pe care le promovează pe bază de egalitate și avantaj reciproc sînt chemate să exercite un rol hotărîtor în dinamizarea progresului economic și social al țărilor în curs de dezvoltare, în soluționarea problemelor subdezvoltării și ale făturii unei noi ordini economice internaționale, în rezolvarea, cu forțe unite, a unor probleme complexe ale vieții economice mondiale.

Adîncirea și perfecționarea colaborării dintre țările membre ale C.A.E.R. nu înseamnă o izolare economică, o restrîngere a relațiilor cu alte state. Dimpotrivă, așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, se impune ca „**relațiile internaționale în domeniul economic să nu se compartimenteze, să nu se ajungă la o restrîngere a colaborării între diferite grupări de state**“. În această ordine de preocupări, trebuie găsite căi și metode de dezvoltare mai puternică a schimburilor comerciale, a cooperării în producție, știință și tehnică cu celelalte țări socialiste, de convenire a unor forme organizate de colaborare multilaterală cu aceste țări. Aceasta ar trebui să devină un obiectiv de primă mărime al activității C.A.E.R.

Totodată, prezintă o deosebită însemnătate extinderea relațiilor cu țările în curs de dezvoltare, aceasta constituind un factor important în lupta împotriva imperialismului și colonialismului, pentru instaurarea unei noi ordini economice în lume.

În spiritul principiilor coexistenței pașnice se impune și lărgirea relațiilor cu țările capitaliste dezvoltate, diferențele de orînduire socială, de concepții politice și filosofice neputînd fi un obstacol în calea unei largi colaborări internaționale, bazate pe egalitate, pe respect și avantaj reciproc.

★

PRACTICA celor trei decenii și jumătate de dezvoltare a colaborării în cadrul C.A.E.R. a demonstrat cu tărie necesitatea concordanței depline între formele și principiile acestei colaborări și principiul **întăririi rolului conducător al fiecărui partid** în exercitarea neabătută a răspunderii și atributelor suverane pe care le are în conducerea economiei naționale, a vieții economice și sociale din fiecare țară, în edificarea societății socialiste și comuniste. În consens cu această cerință, este de subliniat rolul de importanță covârșitoare pe care întîlnirile tovarășului Nicolae Ceaușescu cu conducătorii de partid și de stat din celelalte țări membre ale C.A.E.R. îl au în stabilirea strategiei dezvoltării colaborării reciproce, în definirea căilor, formelor și obiectivelor concrete ale conlucrării, în crearea celor mai bune condiții pentru realizarea scopurilor preconizate.

Desfășurînd o intensă activitate în acest scop, partidul nostru pornește de la constatarea că rolul și forța de atracție a socialismului depind de dezvoltarea economică și socială a fiecăreia din țările noastre, care constituie, în același timp, și premisa esențială a rodniciei relațiilor reciproce.

În contextul acestor realizări evidente, trebuie relevată activitatea pozitivă desfășurată în comun de țările membre ale C.A.E.R. în vederea pregătirii și organizării consfătuirii economice la nivel înalt, care urmează să analizeze și problemele colaborării în cadrul C.A.E.R., ce se cer soluționate în actualul cincinal, precum și cele privind dezvoltarea în perspectivă a acestei colaborări și a activității Consiliului.

În ceea ce o privește, „**România este hotărîită — așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea sa la Plenara din octombrie 1982 a C.C. al P.C.R. — să acționeze în așa fel încît să contribuie la perfecționarea activității C.A.E.R., la dezvoltarea relațiilor cu toate statele socialiste din C.A.E.R., cu toate țările socialiste, în vederea întăririi colaborării, a creșterii forței economice și politice, a sporirii influenței țărilor socialiste, a socialismului pe plan mondial — aceasta constituind un factor important în politica de destindere, de pace, de independență și colaborare internațională**“.

Ioan V. TOTU

Adunările generale ale oamenilor muncii

Fermitate în aplicarea măsurilor care fundamentează indicatorii de plan

ACTUALA sesiune a adunărilor generale ale oamenilor muncii din unitățile economice își dimensionează importanța pe trei planuri ce se întrepătrund: **politic** — întrucât se cere ca ea să marcheze încă o treaptă în adâncirea democrației muncitorești, revoluționare, în perfecționarea conducerii și întărirea răspunderii colective și individuale; **economic** — întrucât, inspirându-se din comandamentele, orientările și sarcinile formulate de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1983, la Plenara Consiliului Național al Oamenilor Muncii, adunările generale urmează să dezbata și să adopte măsurile legate de indicatorii de plan care fac din 1984 anul hotărâtor în îndeplinirea cincinalului; **organizatoric** — întrucât, pornind de la analiza exigentă a activității din anul trecut și ținând seama de noul salt calitativ ce trebuie înregistrat, hotărârile ce vor fi luate trebuie să vizeze corecturile necesare în funcționarea mecanismului întreprinderii, institutului, centralei respective.

ÎN CELE aproape trei luni care s-au scurs de la precedentele adunări generale s-a acționat susținut pentru pregătirea, declanșarea și desfășurarea ritmică a producției în noul an de plan. Este, acum, momentul să se facă o primă estimare a mersului încadrării în obiectivele stabilite în toamnă. Dacă pe atunci nu fiecare întreprindere avea fundamentarea completă a tuturor indicatorilor, baza materială asigurată, acoperirea cu contracte la nivelul planului, la ora actuală consiliile de conducere nu se mai pot prezenta cu astfel de probleme nerezolvate. Aceasta cu atât mai mult, cu cât între timp au intervenit sarcinile suplimentare derivate din programele stabilite de către conducerea partidului, privind productivitatea muncii, consumurile materiale și energetice, nivelul tehnicii și calitativ al produselor. Soluțiile găsite reflectă gradul de identificare și mobilizare a resurselor interne, funcționalitatea relațiilor minister-centrală-întreprindere-unități colaboratoare; dar adunările generale pot și trebuie să aducă noi idei pentru o și mai eficientă valorificare a potențialului.

Actualizarea pe această bază a programelor de măsuri se cere să fie însoțită de estimarea cât mai precisă a efectelor scontate, al căror aport să fie avut în vedere la repartizarea pe subunități a indicatorilor de plan, la cuantificarea elementelor bugetului de venituri și cheltuieli ce se supune spre aprobare adunării generale, la formularea angajamentului în întrecerea socialistă: de detalierea responsabilităților, a colaborărilor necesare și a termenelor pe etape de realizare. La numeroase unități, ediția inițială a acestor programe conținea unele prevederi care nu aduceau nimic nou,

reiterau acțiuni obligate și cu caracter permanent — și care, astfel orientate și formulate, riscă să nu focalizeze atenția și responsabilitatea celor implicați asupra acelor elemente care impun o abordare aparte. Fiecare măsură trebuie să vizeze un aspect concret al activității, nesatisfăcător sau insuficient rezolvat în trecut ori apărut ca o cerință a etapei de dezvoltare, a sarcinilor și restricțiilor actuale, a posibilităților create; să răspundă precis la întrebările: de ce? ce? unde? cine? cum? cînd? cu ce rezultat?

INSISTĂM asupra nevoii de a se înțelege just, de către fiecare participant, semnificația girului pe care adunarea generală îl dă programului unitar de măsuri și bugetului de venituri și chel-

„Participarea la conducere, activitatea, cu deplină răspundere, a adunărilor generale și a consiliilor camenilor muncii constituie cerința obligatorie pentru o democrație reală, pentru dezvoltarea cu succes a socialismului în România”.

NICOLAE CEAUȘESCU

tuieli al întreprinderii, aprobându-le. Este vorba nu numai de consensul la documentele elaborate de către consiliul de conducere cu consultarea specialiștilor și a altor lucrători, ci, totodată, de perceperea clară a rolului lor în asigurarea îndeplinirii planului, în satisfacerea nevoilor de autofinanțare și, mai cu seamă, este vorba de angajarea plenară a oamenilor muncii la îndeplinirea prevederilor programului și bugetului. Pentru că de la fiecare dintre ei, obligat prin sarcină de serviciu sau îndemnat de propria inițiativă și capacitate, se așteaptă o contribuție în acest sens — și pentru că propriul său câștig va fi condiționat de efectele ce vor fi obținute. De altfel, dezbaterile și hotărârile privind întreaga problemă aflată pe ordinea de zi a adunărilor se cere să fie pătrunse de spiritul cerinței exprimate de secretarul general al partidului cu privire la **îmbinarea răspunderii colective cu răspunderea personală a fiecăruia în munca incredintată.**

Experiența perioadei scurte de cînd s-a trecut la aplicarea noilor principii de retribuție, corelate cu prevederile mecanismului economico-financiar, a demonstrat că această îmbinare de responsabilități trebuie construită și interpretată nu numai în sens restrictiv, ci și stimulat. Dat fiind faptul că nici nu se mai plafonează câștigurile colectivelor și persoanelor care lucrează bine, dar nici nu se mai garantează retribuția celor ce nu-și realizează sarcinile ce le revin prin plan, cointeressarea se

cere să fie utilizată ca o coordonată a acțiunilor atât la nivelurile de decizie cât și la cele de execuție, să determine consolidarea disciplinei, să îndemne, în cadrul ordinii stabilite organizatoric, la o cooperare elastică, deschisă, creativă.

Consiliilor oamenilor muncii le revine îndatorirea de a organiza fără întârziere și mai bine îndeplinirea programelor de măsuri actualizate, de a o urmări cu aceeași strictețe cu care trebuie urmărită îndeplinirea planului la fiecare indicator în parte. Este recomandabil ca pentru fiecare din punctele înscrise, responsabilul — individual sau colectiv — să stabilească, cu concursul comisiilor pe domenii și al altor cadre pe care le poate antrena, un plan concret, etapizat, pentru: analiză, elaborarea soluțiilor, experimentarea și aplicarea lor efectivă. Programele din întreprinderi trebuie considerate ca minimale, ceea ce presupune să se facă totul pentru devansarea rezolvării unor obiective care au de pe acum condiții asigurate și care, odată implementate, pot exercita o influență pozitivă sensibilă asupra parametrelor cantitativi și calitativi ai producției; pentru introducerea pe parcurs a unor măsuri noi, cu caracter de corecție sau de amplificare a efectelor; pentru determinarea din timp a corelațiilor necesare, în așa fel încît, de pildă, introducerea insuficient studiată a unui material înlocuitor cu scopul de a obține economii la cheltuielile materiale să nu determine consumuri suplimentare de energie, de manoperă și scăderi de calitate.

Rezultatele bune cu care s-a soldat în anul trecut întrecerea între unitățile economice — materializate, printre altele, în depășirea substanțială a planului producției industriale — relevă imperativul de a se pune un și mai mare accent pe acel element ce definește caracterul socialist al acestei întreceri: **generalizarea experienței înaintate**, de la o întreprindere la alta, în cadrul centralelor, ramurilor și al economiei.

ADUNĂRILE GENERALE vor alege reprezentanții oamenilor muncii în C.O.M., vor confirma (sau infirma) în funcție cadrele de conducere. Această prerogativă de control obligă la o foarte exigentă analiză a modului în care cei investiți cu răspunderea principală pentru gospodărirea și dezvoltarea patrimoniului întreprinderii și-au exercitat atribuțiile, la o selecție riguroasă, multicriterială a celor eligibili. În noua lor componență, conducerile colective vor trebui să treacă de îndată la o acțiune fermă și bine organizată în vederea creării condițiilor necesare și unirii eforturilor oamenilor muncii pentru realizarea ritmică și integrală a planului și a programelor, pentru întimpinarea cu rezultate cât mai bune a celei de-a 40-a aniversări a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă și a Congresului al XIII-lea al partidului.

C. DAMIAN

EXPONENTI ai intereselor întregului popor, cărturarii transilvăneni, alături de alți cărturari români, s-au situat în fruntea luptătorilor pentru independența, suveranitatea, libertatea și unitatea națională a României. Ideea independenței și unității românilor a fost fundamentată de ei cu numeroase argumente de ordin istoric, etnic, lingvistic, cultural, dar mai ales cu argumente de ordin economic, furnizate de unitatea economică a tuturor teritoriilor românești. Așa cum aprecia tovarășul Nicolae Ceaușescu, „datorită omogenității structurii economice, sociale și culturale a întregului teritoriu locuit de români, limbii unitare, precum și puternicei conștiințe a originii comune a locuitorilor, între cele trei state s-au dezvoltat permanent contacte și legături multilaterale intense. Neconținut au avut loc schimburi de bunuri materiale, o puternică circulație de idei, de opere de cultură și artă și, mai presus de orice, s-a încheiat conștiința necesității luptei unite împotriva cotropitorilor comuni.”) Cărturarii ardeleni au demonstrat că țările românești, deși despărțite prin hotare politice artificiale, au dus, totuși, traiul și viața economică în comun. Pământul românesc de pe ambele versante ale Carpaților a constituit leagănul formării și conviețuirii poporului român, vatra unde el și-a desfășurat viața de zi cu zi.

Militanții transilvăneni au fost o prezență activă la toate marile evenimente istorice de la 1848, 1859 și 1877, care au dus la independența României, pos hotărâtor în pregătirea desăvârșirii unității de stat realizată prin actul din 1 decembrie 1918.

Încă înainte de anul 1848, în publicistica transilvăneană — adevărată tribună de propagare a ideii de independență și unitate națională — deseori găsim ideea necesității unirii Moldovei și Țării Românești. Cauza unirii și independenței acestor două țări românești era considerată și propria cauză a transilvănenilor, pentru care ei au militat prin numeroase mijloace posibile în acele condiții vitrege din prima jumătate a secolului al XIX-lea. Dreptul moldovenilor și muntenilor la unitate și independență era atât de evident, releva George Barițiu, încât ei erau

Permanența ideii de unitate în gândirea economică din Transilvania (1848-1918) (1)

sprijiniți deja de numeroși reprezentanți ai opiniei publice înaintate europene.

Pământul moldavo-muntenesc, termen semnificativ prin care Barițiu înțelegea Țara Românească și Moldova la un loc, era înzestrat de la natură cu numeroase avuții naturale (minerale, vegetale, animale), era locuit de oameni pricepuți, harnici, iubitori de patrie, era apărat de zidul Carpaților, udat de Dunăre — cel mai important fluviu al Europei — care prin Marea Neagră îi deschidea calea spre marile centre comerciale ale lumii. Dar dacă cu toate aceste condiții favorabile, Moldova și Muntenia nu s-au situat în fruntea țărilor europene, de vină erau evenimentele istorice vitrege. Pentru că Moldova și Muntenia „din veacuri au atras asupra-și luarea aminte a vecinilor”⁽²⁾, care le-au asuprit, le-au dezmembrat și dezbinat, frînându-le dezvoltarea.

Deși dezbinată, asuprită și întăzită în dezvoltarea lor social-economică, în Moldova și Țara Românească se creaseră, totuși, forțe sociale proprii, interne, capabile să realizeze unitatea celor două țări române. George Barițiu, afirma astfel că „Eu... aflu sămânță de viață și putere dătătoare mai mult în sinul, în ființa însăși a nației moldo-românești, care conștătuind cu împrejurările din afară... îi așteaptă un viitor mult mai fericit de cum fu pentru ei vremea trecută.”⁽³⁾

Transilvănenii au respins cu argumente istorice și logice tezele adverse despre părăsirea de către români a Daciei aureliene și „infiltrarea” lor apoi pe pămîn-

turile care le-au părăsit. Românii transilvăneni, bănățeni, munteni, moldoveni și maramureșeni își aveau patria pe care au moștenit-o de la daci și romani, în care s-au format ca popor. Pentru a și-o păstra era necesară, mai mult ca oricând, unitatea națională.

Presa românească din Transilvania a avut o contribuție de seamă în fundamentarea ideii Unirii și în trezirea conștiinței unității tuturor românilor. Același George Barițiu scria: „Unirea națională este frumoasa deviză ce răsună din toate părțile și deșteaptă duhurile cu putere multă... Unirea și uniunea națională sînt bunuri mari, importante și însuflețitoare, care nu cer mai mult decît voința tare de a fi și a rămîne un singur popor.”⁽⁴⁾

În scrierile gânditorilor transilvăneni legăturile economice multiseculare, schimbul de activități și de mărfuri dintre România și Transilvania au constituit baza economică pentru realizarea statului național unitar. Odată cu trecerea la capitalism, aceste legături s-au accentuat, economia țărilor române intercondiționându-se și mai mult: materiile prime de proveniență agrară din Moldova și Țara Românească au constituit principala sursă de aprovizionare a corporațiilor meșteșugărești din Transilvania, iar economia Transilvaniei s-a orientat de-a lungul veacurilor după necesitățile Principatelor române.

Bazat pe documente istorice, pe cercetarea realității, Barițiu a demonstrat că între țările române au existat multiple legături economice, ce s-au accentuat pe măsura dezvoltării economiei de schimb. El nu numai a publicat permanent informații despre târguri, tranzacții, prețul mărfurilor din cele trei țări românești, dar a atras atenția asupra importanței comerțului care „este fundamentul vieții economice, căci agricultura se poate dezvolta bine numai unde există un comerț activ.”⁽⁵⁾

Studiind temeinic aceste relații economice, Kőváry László s-a declarat ferm pentru intensificarea unui trafic cit mai viu cu Moldova și Țara Românească „pe care se pare singure ni le-a hărăzit soarta ca piețe ale Transilvaniei.”⁽⁶⁾ El susținea, de repetate ori, că Transilvania trebuie să-și dezvolte legăturile sale comerciale, în primul rînd cu aceste țări, deoarece aceste

FIȘE

RELAȚII INTERNAȚIONALE documente

Drepturile omului în lumea contemporană

● Publicat la EDITURA POLITICĂ, sub egida Academiei „Ștefan Gheorghiu”, volumul „Drepturile omului în lumea contemporană” (autorii: Mikloș Antal, Constantin Băiașu, Victor Duculescu, Ion Răduică, Sorin

Stanciu, Nicolae Ecobescu) își fixează drept temă reflectarea modului în care este privită în zilele noastre problematica atât de complexă desemnată sub genericul „drepturile omului”. Elementul specific pentru alcătuirea volumului în cauză constă în faptul că autorii apelează în mai mică măsură la un comentariu al problematicii, optînd pentru varianta prezentării atât la nivelul național cit și sub egida unor organizații internaționale. Primele capitole ale cărții sînt consacrate concepției președintelui României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, privind drepturile omului (capitol în care sînt adîncite aspecte precum realizarea drepturilor omului în socialism, umanismul revoluționar și dezvoltarea multilaterală a personalității umane), și ansamblului de acte legislative ale României privitoare la drepturile omului — Constituția R.S.R., Codul Muncii ș.a. În volum sînt

cuprinse, de asemenea, documente relevante pentru modul în care sînt reglementate drepturile omului la nivel internațional: Carta O.N.U., Constituția Organizației Internaționale a Muncii, Constituția Organizației Mondiale a Sănătății etc.

Promovarea produselor competitive

● Pentru economia ungară, promovarea produselor competitive, rentabile și cu penetrație pe piața externă reprezintă suportul implementării unei strategii de stimulare a eficienței la nivel global. În acest sens, arată S. Sütő în articolul „Transformation of the production pattern of industry” inserat în numărul 2/1983 al publicației „ABSTRACTS OF HUNGARIAN ECONOMIC LITERATURE”, au fost întreprinse anumite evaluări pe produse, evaluări care au condus la concluzia că în

1980, 70% din acestea erau viabile din punct de vedere al pieței. Totuși, opinează autorul, astfel de date statistice nu sînt îndeajuns de concludente, deoarece au în vedere cu deosebire parametrii de natură tehnică. Mult mai greu de stabilit sînt însă criteriile care măsoară competitivitatea economică, deoarece este mult mai ușor de precizat care sînt produsele învechite decît a imagina și realiza produse noi cu succes comercial. Din acest punct de vedere, autorul consideră că primul pas îl reprezintă evaluarea segmentului de piață cel mai rentabil, evaluare care se poate realiza numai prin studii sistematice de marketing. Strîns legate de acest grup de probleme sînt cele care vizează analize de adîncime asupra mecanismelor inovaționale și mai cu seamă asupra ciclului de viabilitate economică a noilor produse.

legături au un trecut de mai multe secole, dar mai ales pentru că, prin aceste legături economia Transilvaniei va cunoaște o dezvoltare sigură, rapidă și armonioasă. De aici ajunge la constatarea: „Find comerțul Transilvaniei strins legat de Moldova și Țara Românească, adesea trebuie să facem calculul și în banii lor.”⁷⁾

Menținerea acestei pieți în condițiile creșterii concurenței străine a constituit o preocupare centrală a gândirii și acțiunii economiștilor progresiști din Transilvania. După părerea lui Anton Kutz „ea (piața amintită, n.n.) nu va putea fi menținută dacă stăm cu minile în poale și lăsăm lucrurile în grija bunului Dumnezeu”... „e necesar ca noi să ne străduim în mod serios, să prețuim această piață.”⁸⁾ A. Kurz a demonstrat că prosperitatea industriei și comerțului Transilvaniei depinde de trănicia și frecvența legăturilor ei cu Moldova și Țara Românească, de aceea considera necesară stabilirea legăturilor poștale directe ale Brașovului cu Focșani, Galați și Brăila, construirea de căi ferate cu acces direct la porturile dunărene.

Pentru Transilvania, angajată într-un intens comerț cu Țara Românească, și prin ea cu Orientul, găsirea unor căi de acces spre Dunăre devenea vitală. De aceea, proiectul unei societăți de navigație pe Olt a suscitat un mare interes. „Gazeta de Transilvania” a făcut o mare publicitate acestei idei și i-a îndemnat pe români să o susțină prin cumpărarea de acțiuni. Încadrarea Transilvaniei prin Olt în navigația dunăreană avea un dublu scop: asigurarea unui transport ieftin și consolidarea legăturilor comerciale cu Țara Românească. Ideea transformării Oltului într-un riu navigabil a fost abandonată din cauza unor obstacole naturale și tehnice.

Pe lângă multiplele argumente economice care susțineau ideea Unirii, gânditorii transilvăneni atrăgeau atenția asupra intențiilor de cotoșire a pământului românesc, politică dusă de către cercurile conducătoare și în deceniile de la mijlocul secolului al XIX-lea. La 1 aprilie 1843 „Gazeta de Transilvania” a publicat articolul „Priviri de la Rin spre Dunăre”, în care se arată că numeroase publicații

austriece deuceau o campanie susținută de transformare a Dunării într-un „fluviu exclusiv austriac”. Dacă Austria va reuși aceasta — sublinia „Gazeta de Transilvania” —, atunci toate țările române vor deveni provincii austriece, lupta lor pentru unitate și independență națională va deveni imposibilă. Iar în articolul intitulat „Colonizația”, publicat în „Gazeta de Transilvania” din 1845, s-au demascat intențiile unor cercuri expansioniste din Germania și mai ales din Austria — de a coloniza țările române pe motiv că „numărul locuitorilor e prea puțin”, că „nu se pricepe la lucrarea pământului, la industrie și comerț”.

Revoluțiile de la 1848 au dat prilej militanților transilvăneni să folosească mai deschis argumentația economică pentru fundamentarea ideii unității tuturor țărilor române. În punctul 4 al petiției adoptate de Marea Adunare din 3/15 mai 1848 pe Cimpia Libertății la Blaj, se spunea: „Națiunea română poartă libertatea industrială și comercială cu ridicarea (...) privilegiilor, și a tuturor pedecilor, stavilelor comerțului în țările vecine de care se ține desființarea vămilor la graniță”⁹⁾. Reprezentanții națiunii române erau conștienți că numai o politică economică care să permită intensificarea legăturilor cu celelalte părți ale teritoriilor românești, ar fi creat posibilități favorabile pentru dezvoltarea economică mai puternică a Transilvaniei. Aceleași convingeri exprimau și masele populare ale sașilor transilvăneni. Un publicist, exponent al intereselor acestora scria că: „O monarhie daco-română ar asigura mai multe garanții pentru o perpetuare a națiunii săsești ca națiune, decit unirea Transilvaniei cu Ungaria.”¹⁰⁾

Nicolae Bălcescu, martor ocular la Marea Adunare din 3/15 mai 1848 de la Blaj, spunea următoarele: „Sint astăzi trei ani... cind... auzirăm... un popor întreg răspunzind celor ce-i vorbeau de unirea Ardealului cu Ungaria prin această strigare: **Noi vrem să ne unim cu țara**”. Dind o înaltă apreciere programului revoluționar românesc de pe Cimpia Libertății, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta: „Sămînța aruncată aici, pe Cimpia Libertății, a dat roade în 1859, cind s-a înfăp-

tuit unirea Țării Românești și Moldovei, punindu-se bazele statului național român.”¹¹⁾

Ideea unității naționale a căpătat tot mai largă circulație după revoluția de la 1848, în condițiile accentuării destrămării feudalismului și ale dezvoltării relațiilor de producție capitaliste. Burghezia în ascensiune era interesată în unirea Principatelor pentru realizarea unei piețe naționale mai largi, ceea ce a favorizat dezvoltarea agriculturii, industriei, comerțului etc.

Unitatea de interese era determinată de viața economică comună, formată de-a lungul veacurilor. Subliniind legăturile și dependența pieței Brașovului, de piețele Galațiului și Brăilei, G. Barițiu scria: „Tot pulsul pieței acesteia vibrează drept la gurile Dunării. Libertatea Dunării și a Principatelor vor aduce pe Brașov la adevărata înflorire, iar din contră pentru Brașov nu ar fi nici un viitor comercial și industrial.”¹²⁾ Brașovul era atit de strins legat de Galați și Brăila încit orice perturbare sau dezechilibrare a piețelor lor perturba piața acestuia, influențind negativ asupra întregului comerț transilvănean „a cărui arteră de viață se întinde, precum bine știm cu toții, prin o mare parte a țărilor vecine.”¹³⁾

dr. Toader IONESCU
dr. Iuliu PINCZES
Cluj-Napoca

¹⁾ Nicolae Ceaușescu, România pe drumul desăvîșirii construcției socialiste, vol. 3 București, Editura politică, 1969 p. 707.

²⁾ Citat după volumul George Barițiu, Scrieri social-politice, Editura politică, București, 1962 p. 58.

³⁾ Idem p. 56.

⁴⁾ Idem p. 86.

⁵⁾ Gazeta de Transilvania 1844 nr. 25

⁶⁾ Kövály László: Erdélyország statisztikája (Statistica Transilvaniei) 1847 p. 283-284.

⁷⁾ Idem

⁸⁾ Siebenbürgen Wochenblatt, 1846, nr. 7 p. 25-26.

⁹⁾ Vezi: Teodor V. Păcățean. Cartea de aur, Vol. I Sibiu. Tipografia S.S. 1902. p. 330-332

¹⁰⁾ Transilvania, 9 Iunie 1848, nr. 47

¹¹⁾ Nicolae Ceaușescu: Cuvintare la adunarea populară de pe Cimpia Libertății în Scnteia nr. 7375 din 18 Iunie 1967.

¹²⁾ Transilvania. Brașovul. Trebi comerciale și altele. In „Gazeta de Transilvania”, nr. 1 din 5 ian. 1855.

¹³⁾ Transilvania. Brașov. In „Gazeta de Transilvania” nr. 9 din 26 febr. 1859.

Intuiția — o calitate esențială

● Cerința de a abandona metodele extrapolative în proiectarea viitorului au depășit sfera judecăților și strategiilor macro-sociale, devenind deosebit de actuale la nivelul conducătorilor de întreprinderi și instituții. După cum afirmă Weston H. Agor în studiul „Tomorrow's intuitive leaders”, publicat în numărul 8/1983 al revistei americane, „THE FUTURIST” complexitatea mediului economic, ritmurile tot mai rapide de schimbare solicită din partea managerilor reacții rapide. Practic, o atare exigență presupune înlocuirea stilului de conducere bazat în exclusivitate pe analiza unor date și fenomene existente în trecut, cu un stil ce ar miza deosebit pe „simțul de orientare al conducătorului într-un context modificat”, cu alte cuvinte pe intuiție. Această

schimbare de optică în tehnica de conducere nu reprezintă numai o schimbare de accent de la un factor la altul; intrucit intuiția este o componentă a personalității, aceasta nu apare în mod uniform distribuită la toți indivizii. Potrivit opiniei formulate de W.H.A., managerul de miine este un om nou, el trebuie să fie ales din masa populației, pe bază de criterii psihologice și ulterior pregătit minuțios în tehnica dezvoltării acestei aptitudini specifice care trebuie să fie în mod firesc completată de experiență și o bună cunoaștere a problemelor.

Dezbateri științifice

● Sub egida Centrului Internațional de Metodologie a Studiilor asupra Viitorului și Dezvoltării și a Institutului de Economie Mondială, în zilele de 19-20 ianuarie a.c. s-a desfășurat la București seminarul național cu tema „Concepția și

politică României în domeniul transferului internațional de tehnologie”.

La lucrări au participat cadre de conducere și specialiști de la cele două instituții organizatoare, precum și de la Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, Oficiul Centralului comun O.N.U.D.I. — România și mai multe institute de cercetări tehnologice și întreprinderi de comerț exterior. Expunerile s-au înscris într-o arie tematică deosebit de cuprinzătoare, abordind aspecte principial-politice și de strategie economică în domeniul transferului de tehnologie: comunicările privind importanța concepției președintelui României ca privire la asigurarea accesului liber și neingrădit al popoarelor la cuceririle științei și tehnicii moderne; direcțiile posibile de dezvoltare a cooperării tehnico-științifice a României; rolul științei și teh-

FIȘE

nologiei ca factori de impulsinare a creșterii transferului de tehnologie; probleme metodologice ale cercetării în acest domeniu; importanța prognozei tehnologice, rolul brevetării invențiilor în străinătate și al informării din descrierile tehnice înregistrate în țară ca factori de dezvoltare a transferului de tehnologie. Un loc aparte a revenit problemelor participării concrete a României la transferul internațional de tehnologie, începind cu condițiile aliniei II la cerințele pieței internaționale și încheind cu experiența înregistrată în domeniile distincte cum sint informatica, industria de prelucrare a țiteiului și petrochimia, unele domenii ale tehnologiilor agro-industriale.

Puternic stimulent în valorificarea potențialului gospodăriilor populației pentru creșterea producției agricole

(Urmare din pag. 17)

lui și în structura suprafețelor cultivate predomină, în general, categoriile de folosință și ramurile cu un grad mai ridicat de intensivitate. Astfel, gospodăriile populației dețin peste 32,5% din suprafața de vii și pepiniere viticole și circa 22% din suprafața de livezi și pepiniere pomicele, ceea ce trebuie să aibă o influență importantă asupra rezultatelor obținute în aceste domenii ale producției agricole. Reține, de asemenea, atenția ponderea mare — de peste 55% — pe care o au gospodăriile populației, îndeosebi cele din zonele necooperativizate, în suprafața de fânețe și pășuni naturale; aceasta constituie o puternică bază de dezvoltare a creșterii bovinelor și ovinelor, mai cu seamă în condițiile cînd, prin îmbunătățirea structurii pășunilor și fânețelor, se asigură o pondere sporită a plantelor cu conținut mare de substanțe nutritive, de proteine vegetale.

Referindu-ne la posibilitățile de producție ale gospodăriilor populației, trebuie subliniat rolul pe care ele îl dețin într-un sector deosebit de intensiv: zootehnia. Acestor gospodării le revin 41,5% din efectivele de bovine (la vaci și juninci 49,4%), 27,5% din cele de porcine, 48,8% din cele de ovine și 56,7% din cele de păsări ouătoare. Se poate aprecia că dezvoltarea zootehniei, creșterea ponderii producției animale în producția globală agricolă, indicator al caracterului intensiv și multilateral al agriculturii, vor depinde și de rezultatele obținute în gospodăriile populației.

Alăturînd suprafețelor de teren și efectivelor de animale și alte mijloace de producție existente în gospodăriile populației — grajduri, diferite spații de producție, atelaje ș.a. — avem imaginea succintă a însemnatelor resurse de producție de care dispun aceste gospodării și, care, utilizate rațional — pe baza îmbunătățirii organizării, a aplicării unor tehnologii de producție corespunzătoare — pot contribui la obținerea unor randamente mai mari pe hectar sau animal.

Utilizarea deplină a resurselor de producție din gospodăriile populației impune o evidență clară a lor, pentru cunoașterea posibilităților productive ale fiecărei gospodării și stabilirea unor planuri de producție în conformitate cu aceste posibilități și cu specificul fiecărei zone agricole. De altfel, programul prevede, în funcție de numărul de persoane și de suprafața de teren deținută (în cazul gospodăriilor necooperativizate), numărul de animale ce urmează a fi crescute. Totodată, se dau orientări privind structura culturilor ce pot fi practicate pe suprafețele aflate în folosința gospodăriei personale a membri-

lor cooperatori sau pe cele deținute de gospodăriile particulare.

Stabilind îndatoririle ce revin gospodăriilor populației în obținerea și contractarea unor cantități cît mai mari de produse, programul prevede măsuri de maximă importanță pentru realizarea acestor obiective. Astfel, o atenție deosebită se va acorda asigurării tuturor gospodăriilor cu unelte, cu antidăunători, cu îngrășăminte chimice care să se adauge, după nevoie, îngrășămintelor naturale pentru fertilizarea solului. De asemenea, se are în vedere crearea condițiilor pentru creșterea gradului de mecanizare a lucrărilor agricole din zonele necooperativizate.

Un loc aparte în sistemul de stimulare a creșterii producției agricole în gospodăriile populației, a contribuției lor la constituirea fondului de autoaprovizionare și a fondului de stat îl deține instituirea unui sistem unic de contractări — renunțîndu-se la cotele și sarcinile obligatorii de livrare — sistem care are la bază principiile economice de cointeresare materială a producătorilor prin prețuri și prin intermediul altor avantaje oferite acestora, potrivit legilor în vigoare. Obligațiile ferme de contractare ce revin gospodăriilor, în conformitate cu sistemul unic de contractare, sînt însoțite de cele ale unităților socialiste contractante, de a asigura preluarea întregii cantități de produse oferite, de a plăti prețuri stabile și de a acorda toate inlesnirile materiale ce se cuvin producătorilor.

Alături de prețurile de contractare, care constituie elementul de bază al sistemului de cointeresare materială, producătorii vor beneficia de o serie de avantaje, cum sînt: prime în raport cu cantitățile de produse preluate, credite, scutiri de impozite și taxe, posibilitatea ca în cazul contractării și livrării de animale și lapte, producătorii să cumpeze, la prețurile prevăzute de lege, anumite cantități de furaje. Dacă, de exemplu, se livrează tîneret bovin în greutate de 350 kg fiecare, se pot cumpăra 150 kg de furaje concentrate, cantitatea putînd să crească cu 0,5 kg pentru fiecare kg viu livrat peste această greutate; livrarea unui porc de 110 kg viu și peste această greutate permite cumpărarea a 220 kg de furaje concentrate. O gospodărie ce livrează 2 000—2 500 l de lapte poate cumpăra cîte 17 kg de furaje pentru fiecare 100 l lapte (decu, pentru 2 500 l), 425 kg de furaje; cînd cantitatea livrată depășește 2 500 l de lapte, pot fi cumpărate cîte 20 kg pentru fiecare 100 litri. revenînd, de pildă, pentru 2 700 l de lapte, 540 kg de furaje. Producătorii au astfel posibilitatea să-și completeze baza furajeră cu fu-

raje valoroase și să sporească numărul de animale crescute.

În valorificarea avantajelor oferite de sistemul de cointeresare materială pentru sporirea producției agricole și a cantităților contractate un rol important revine organelor de prelucrare a produselor agricole. Respectarea de către acestea a obligațiilor contractuale ce le revin, efectuarea corectă a recepționării produselor și a încadrării acestora pe calități (în funcție de care se stabilește nivelul prețului), transportul și conservarea lor fără pierderi au consecințe asupra armonizării intereselor individuale ale producătorilor cu cele generale ale societății. Activitatea organelor de preluare trebuie să se caracterizeze prin flexibilitate și operativitate, pentru a evita orice factor perturbator care ar putea interveni în fluxul produselor agricole de la producător la consumator.

Întregul sistem de măsuri privind contractarea producției — prin care producătorii au asigurată vînzarea produselor și obținerea de venituri certe, posibilitatea pe care ei o au de a desface direct surplusul de producție către consumatori, fixarea prețurilor de mercurial, ca și caracterul stabil al prețurilor de contractare și al celor la care țărănimii cumpără produse de proveniență industrială — toate acestea au în vedere realizarea unui schimb de mărfuri echitabil între sat și oraș, în conformitate cu principiile societății noastre socialiste. Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la recenta Consfătuire de lucru de la Sinaia: „alianța muncitorească-țărănească — baza orînduirii noastre socialiste — trebuie să se manifeste în primul rînd în producție și în schimbul de produse agricole și industriale la prețuri echitabile și stabile“.

Programul unic de creștere a producției agricole în gospodăriile personale ale membrilor cooperativelor agricole de producție și în gospodăriile producătorilor particulari, prin întreg conținutul său, prezintă o importanță deosebită pentru dezvoltarea agriculturii, pentru creșterea contribuției acestei ramuri la progresul general al țării, pentru ridicarea nivelului de viață al țărănimii și apropierea tot mai mare dintre oraș și sat, pentru omogenizarea societății socialiste. Transpunerea sa în practică, prin eforturile întregii țărănimii, va situa activitatea din agricultură la cote tot mai înalte. Eforturile țărănimii trebuie conjugate cu cele ale consilierilor populare, ale organelor de conducere a agriculturii pe plan național și județean și ale organizațiilor obștești de la sate, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, luîndu-se cele mai potrivite măsuri de sprijinire, îndrumare și organizare a producției în gospodăriile populației, astfel încît prevederile din program să fie îndeplinite, spre binele întregului popor.

INCIDENȚA NEGATIVĂ A INSTABILITĂȚII VALUTARE ASUPRA ECONOMIEI MONDIALE [II]

SE POATE PUNE întrebarea dacă neîndeplinirea obiectivului de importanță primordială pe care îl reprezintă stabilitatea nu a fost consecința unor necesare adaptări la condițiile economice, existind o compensare prin alte avantaje dintre cele promise că le va oferi sistemul cursurilor valutare fluctuante; altfel spus, dacă oscilațiile de nivel neconținute și ample nu au avut un caracter obiectiv, urmarea producerii lor fiind formarea acelor „cursuri naturale” sau „cursuri de echilibru al parităților economice” propovăduite de susținătorii fluctuării libere.

În căutarea răspunsului și pentru a fi subliniată și mai mult vocația destabilizatoare a sistemului, trebuie precizat că de la început s-a avut în vedere că lăsându-se cimp liber desfășurării forțelor pieței se poate ajunge la variații excesive, așa încât autoritățile monetare din țările occidentale au încercat să mențină o libertate „supravegheată” a cursurilor de schimb.

Mai precis, aproape întotdeauna când s-au manifestat tendințe de modificări excesive ale relațiilor de curs au fost efectuate intervenții menite să modereze piața, în mai mare măsură în țările vest-europene și Japonia și mai puțin în S.U.A. Cea mai bună ilustrare a căutării unei anumite stabilități, a unor raporturi valorice mai constante, o oferă constituirea Sistemului Monetar European, în cadrul căruia monedele unor țări membre ale Pieței comune fluctuează concertat. În cei peste patru ani de funcționare, acest sistem a înregistrat șapte ajustări de parități, care au condus la o reprecieri de peste 30% a mărcii vest-germane față de francul francez.

Cu toate că nu a existat o fluctuare pe deplin „curată”, cu toate că intervențiile oficiale au căutat să corecteze tendințele exagerate, iar pe parcurs s-au făcut tentative de genul zonei de cursuri fixe, rezultatul nu a fost formarea preconizată a unor raporturi valorice mai realiste între valute. Pentru a se stabili dacă o monedă este supra sau subevaluată față de alta ori altele se apelează, de obicei, la considerarea raportului dintre puterea de cumpărare. Teoretic, un raport de curs cum ar fi spre exemplu, 1 dolar = 2 franci elvețieni este corect dacă 100 dolari și respectiv 200 franci elvețieni dau posibilitatea să se achiziționeze o cantitate similară de mărfuri în cele două țări. Deoarece o verificare directă se vedește dificilă, se efectuează o serie de calcule pe o perioadă de referință în care se presupune că s-a exercitat acțiunea cursurilor valutare de egalizare a puterii de cumpărare a unităților monetare considerate, supusă pe parcurs eroziunii datorită impactului procesului inflaționist. Din asemenea calcule efectuate de organisme internaționale — în primul rând, F.M.I. — a rezultat că timp de peste două decenii, până la începutul anilor '70, așa dar cât au existat cursuri valutare fixe, dolarul a fost supraevaluat față de

media monedelor țărilor membre ale O.C.D.E. cu circa 15%. După trecerea la cursuri fluctuante, când trebuia să aibă loc prevăzută corectare, moneda americană s-a menținut permanent subevaluată până la sfârșitul anilor '70, uneori excesiv, ca în 1978, în timp ce alte valute, în mod pregnant marca vest-germană, erau supraevaluate cu procente depășind 20%. Iar cu începerea din 1980 și până acum, în special la mijlocul anului 1983, dolarul a prezentat o supraevaluare importantă, în pofida unor factori adversi cum sînt deficitele enorme ale bugetului, balanței comerciale și balanței de plăți curente care trebuiau, conform teoriei economice, să-i slăbească simțitor poziția pe piață (vezi graficul). Numai între începutul anului 1982 și sfârșitul semestrului II 1983 s-a înregistrat o reprecieri a dolarului de peste 15%.

Existența unui raport de curs nerealist nu reprezintă cazul unei singure valute și nici nu constituie o disparitate temporară, ci a devenit o permanentă, o trăsătură definitorie a piețelor valutare. Atît instabilitatea cronică, cît și această neconcordanță, uneori flagrantă, dintre cursuri și realitățile economice sînt efecte ale unor factori cauzali ce țin în parte de condițiile economice generale, iar în parte de anumite acțiuni de pe piață, dar totul se află în interacțiune cu funcționarea și particularitățile sistemului în cauză.

Referitor la cadrul general se impune precizarea că în ultimii ani s-a înregistrat o creștere extrem de rapidă a tranzacțiilor financiare la scară mondială. Această expansiune a mișcărilor de capital este cît se poate de bine ilustrată de adevăratele mutații ce au survenit în structura balanțelor de plăți. Potrivit unor estimări, pînă în anii '60 circa 90% din totalul balanțelor de plăți rezulta din operațiuni ale sectoarelor economice nemonetare, în principal exportul și importul de mărfuri și servicii, astfel că numai un procent în jur de 10% apărea generat de tranzacții financiare. Iată că, după aceleași estimări, în ultimii ani proporțiile s-au inversat, datorită între altele limitării restricțiilor asupra mișcărilor de capital care a decurs din trecerea la fluctuarea cursurilor. În condițiile create de cele două „șocuri” petroliere, de sporierea datoriei externe la scară mondială, de creșterea excesivă a dobînzilor, deținătorii de fonduri care nu mai erau reținuți ca înainte prin măsuri de control s-au îndreptat masiv spre piața financiară spre a obține cîștiguri din operațiuni de credit. Așa se face că între 1973 și 1982 volumul pieței eurovalutelor s-a amplificat de la 240 miliarde dolari la 1 687 miliarde dolari, un spor de peste 700%, incomparabil ca amploare cu acela al comerțului internațional, care s-a și înscris pe o curbă descendentă în cursul anilor '80.

Prin natura lucrurilor s-au petrecut schimbări corelative și în activitatea

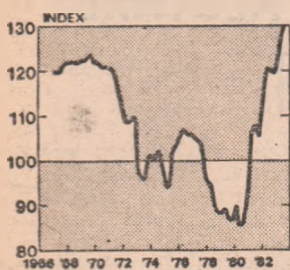
piețelor valutare. Modificarea proporției dintre tranzacțiile comerciale și cele financiare în favoarea acestora din urmă, precum și extinderea geografică și intensificarea relațiilor economice dintre țări au determinat o creștere considerabilă a tranzacțiilor financiare implicînd convertiri de monede. Creșterea se referă atît la tranzacțiile dintre clienți și bănci, cît și la operațiunile inter-bancare, denotînd un volum însemnat de afaceri pur financiare. Între care numeroase negocieri de valute exclusiv pentru obținerea de profit din diferențele de curs.

În condițiile date a devenit posibil ca o monedă să aibă o poziție ca aceea actuală a dolarului, calificată de unii specialiști ca paradoxală. Cursul monedei americane pe piață nu mai reflectă puterea de cumpărare, nici poziția financiară internă și externă a S.U.A., care ar presupune alt nivel, ci cererea susținută de dolari creată de o anumită conjunctură. Cifrele privind volumul afacerilor sînt pe deplin edificatoare. Totalul creditelor internaționale pe termen scurt, mijlociu și lung actualmente în vigoare se ridică la contravaloarea a 1 500 miliarde dolari, din care 1 200 miliarde dolari sînt exprimate în moneda americană și restul, deci numai o cincime, în alte monede. Dacă se consideră că dobînda medie asupra acestei mase de credite libelate în moneda americană este de 10%, rezultă o cerere suplimentară de 120 miliarde dolari pe an numai pentru plata costului angajamentelor asumate de către debitori.

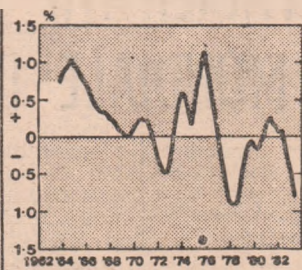
Trebuie remarcat că asemenea cereri de anumite valute pentru derularea unor operațiuni concrete se înscriu totuși, în rîndul unor factori obiectivi și deci identificabili ce concură la modificarea raporturilor valorice dintre monede. Tot astfel, diferența între nivelul dobînzilor din diferite țări poate fi invocată ca un element de atracție cu justificare economică în ce privește provocarea unei migrații de capitaluri în căutare de profit, ceea ce influențează implicit evoluția cursurilor valutare. Este cazul cunoscut al nivelului excesiv de ridicat al dobînzilor din S.U.A. care de mai mulți ani a provocat un adevărat exod de fonduri spre această țară, adăugîndu-se astfel la cauza mai sus arătată a cererii susținute de dolari și respectiv la motivația prin elemente concrete a cursului nefiresc de ridicat al monedei americane pe piață.

Acțiunea corelată din ultimii ani a cursurilor fluctuante cu dobînzile neobișnuit de ridicate reprezintă un alt aspect care se cere menționat. Datorită asocierii creșterii oscilante, imprevizibile, a dobînzilor cu fluctuarea permanentă, de asemenea imprevizibilă, a cursurilor valutare s-a creat o atmosferă nemaiîntîlnită de incertitudine și tensiune în desfășurarea tranzacțiilor internaționale. Prin nesiguranța creată și reacțiile provocate, această instabilitate cronică s-a dovedit a fi un factor de accelerare a procesului inflaționist

Cursul dolarului ponderat pe baza comerțului exterior

Balanța plăților curente a S.U.A. în procente din P.N.B.

(După Financial Times)

pe plan mondial. Datorită modificărilor ample și la intervale scurte de timp ale cursurilor de schimb, riscul valutar a devenit un element permanent și amenințător în toate categoriile de tranzacții, atât comerciale cât și financiare. Imposibilitatea de a prevedea evoluția valutară, o incertitudine la care s-au mai adăugat și variațiile dobânzilor, i-a determinat pe participanții la asemenea tranzacții să apeleze la formule cu efecte oneroase. Spre exemplu, pentru a preveni riscurile de pierderi din deprecierea valutei de decontare sau din scumpirea creditului la refinanțare a devenit o adevărată practică a exportatorilor să majoreze prețurile cu o marjă de risc calculată destul de larg, ceea ce a dus la o scumpire artificială a mărfurilor. Folosită uneori inutil, alteori imposibil de folosit, formula nu a apărut decât pe unii de pierderi, mai ales firme comerciale din țările dezvoltate, pentru că situația țărilor în curs de dezvoltare a fost aproape întotdeauna dezavantajoasă. În schimb, efectele inflaționiste ale aplicării metodelor de acoperire a riscului valutar reprezintă o realitate, cu efecte serioase.

Distinct de toți factorii economici generali, care pot fi totuși constatați, evoluția cursurilor valutare în condițiile fluctuării mai apare influențată și de alte elemente, cu mult mai greu de detectat și cu atât mai dificil de stăpinit. Realitatea este că prin trecerea de la cursuri fixe la cursuri fluctuante întreg mecanismul piețelor valutare a devenit, cu toate intervențiile temporare ale autorităților, extrem de vulnerabil la jocul cererii și ofertei. Un joc în care s-a dovedit că își spun din plin cuvântul „forțele naturale ale pieței” al cărui singur crez este profitul. Exemplul cel mai convingător al vulnerabilității create prin sistem îl constituie cotațiile excesive pe piață provocate de o suprapracitare deliberată, procedeu ce poartă denumirea de „overshooting”. În asemenea situații, o valută nu mai este cotată ținându-se seama de vreun element de referință concret, de o necesitate obiectivă de moment, ci exclusiv în funcție de așteptările pieței, de anticipările sau combinațiile făcute de operatori. Cererea sau oferta privind o valută și implicit creșterea ori scăderea cursului său pot astfel să contravină izbitor cu realitățile economice, cu necesitățile determinate de operațiuni curente, apărând mai paradoxal decât este evoluția de cîțva timp a dolarului, care își află, de altminteri, o fundamentare în anumite cerințe bine determinate.

În cazul cotațiilor excesive în discuție, apărute în anumite momente și

dispărute adeseori rapid, totul depinde de inițiative sau reacții ale celor care „fac” piața la diferite impulsuri, evenimente sau interese. Uneori, piețele valutare reacționează la cele mai neașteptate și mai nefundamentate zvonuri, alteori sînt răscolite de acțiuni cu caracter pur speculativ.

Este grăitor faptul că în urmă cu cîțiva ani Ministerul Justiției al S.U.A. a deschis o anchetă care a provocat mari

emoții, pe baza acuzației că reprezentanții unora dintre marile bănci americane se întâlneau și conveneau tendința pe care să o imprime pieței. Cum forțele lor reunite le permiteau să arunce în joc fonduri de ordinul zecilor de miliarde de dolari pe zi, faptul că tendința de repriere sau depreciere și chiar nivelul aproximativ de curs al unei valute se cunoștea dinainte dădea posibilitatea realizării unor mari profituri.

Întregul context, de neconțință fluctuare, incită de altfel la speculații, aceasta reprezentînd una dintre principalele critici ce pot fi aduse sistemului. Problema nu se rezumă doar la acțiunile intenționate ale operatorilor de a provoca distorsiuni într-un anumit sens ale cursurilor valutare pentru realizarea de profit. Se știe că numeroase firme avînd o activitate direct productivă au fost cuprinse de „febra” speculei și consacră atenție și eforturi unor operațiuni riscante cu valute, în speranța de a obține ușor și rapid cîștiguri însemnate. Cum piața are evoluții imprevizibile, fiind greu de cunoscut din pricina altor factori, cum s-a arătat pînă aici, efectele nocive ale acestei acțiuni constau, pe lîngă deturarea preocupărilor de la activitatea proprie, în pierderi de proporții conducînd de multe ori la faliment.

Este de reținut că, așa cum arăta nu demult Jacques de Larosière, directorul general al Fondului Monetar Internațional, multe țări au utilizat instrumentul pe care îl reprezintă administrarea cursurilor valutare pentru a încerca să protejeze economia națională de repercusiunile unor schimbări ale condițiilor externe. Unele au optat pentru deprecierea monedei proprii în scopul menținerii competitivității externe și respectiv a păstrării pozițiilor cucerite pe piețele internaționale. Alte țări au preferat să caute o limitare a fluctuării cursurilor de schimb pe cît posibil pentru a se apăra în acest fel împotriva presiunilor inflaționiste. În toate cazurile, însă, a devenit clar că rezultatele unor asemenea acțiuni nu pot fi satisfăcătoare în lipsa unor măsuri efective de redresare economică.

Țările care au adoptat o politică economică expansionistă și au permis ca moneda lor să se deprecieze în mod excesiv și prea rapid au accentuat presiunile inflaționiste interne. Si invers, țările care au căutat, mai ales prin recurgerea la împrumuturi, să țină cursurile de schimb la un nivel prea ridicat și fără a corespunde cu realitățile economice, au provocat o intensificare a ieșirilor de capital și respectiv o deteriorare a situației balanței de plăți curente. S-a demonstrat

astfel că nici o țară nu poate să-și permită, fără a trage consecințe, să aplice o politică în materie de cursuri valutare neconcordanță cu posibilitățile și cerințele economice și cu atât mai mult nu trebuie să accepte mișcările eractice ale raporturilor de curs imprimate de forțe necontrolate ale pieței.

Concluzia ce se impune de la sine este că rigurozitatea politicii economice a fiecărei țări și realismul cursurilor sînt două condiții esențiale ale stabilității economiei mondiale.

Implicațiile negative apărute în cei peste 10 ani de funcționare a sistemului cursurilor valutare fluctuante au fost nu o dată invocate și de reprezentanții ai țărilor în curs de dezvoltare, asupra cărora sistemul a avut o incidență negativă simțitoare. În declarația adoptată la întîlnirea la nivel înalt a țărilor nealiniate de la New Delhi, ca și în raportul reuniunii ministeriale de la Buenos Aires a „Grupului celor 77” s-a insistat în mod special asupra necesității imperative a unei reforme a sistemului monetar și financiar internațional. După cum s-a subliniat în documentele de referință, sistemul monetar și financiar internațional actual conține numeroase puncte slabe și inegalități, cum sînt rolul insuficient al țărilor în curs de dezvoltare în luarea deciziilor, fluctuațiile puternice și dezordonate ale cursurilor valutare, dependența prea mare față de un număr restrîns de monede-cheie, inapținutudinea de a fi sporită lichiditatea internațională corespunzător cu cerințele comerțului mondial și ale dezvoltării economice.

De un real interes pentru abordarea problematicei se dovedesc și concluziile prezentate la Conferința Per Jacobson, din toamna anului 1983, de Johannes Witteveen, fostul director al Fondului Monetar Internațional. Făcînd un bilanț al evoluției sistemului monetar internațional în cursul ultimelor două decenii, cunoscutul specialist a atras atenția asupra „periculoasei instabilități” a cursurilor valutare și a existenței unei piețe financiare mondiale care scapă în mare măsură de sub controlul oricărei autorități monetare naționale ori instituții internaționale. În aceste condiții, mișcările de capital au ajuns să joace un rol important, uneori chiar preponderent, în formarea cursurilor de schimb, autoritățile monetare în calitate de reprezentante ale statelor acceptînd să ajungă pur și simplu parteneri ale instituțiilor bancare particulare, în cadrul unui sistem monetar bazat pe piață. Potrivit aprecierilor făcute, se impune un consens general în stabilirea strategiei pentru o reformă eficientă și satisfăcătoare a sistemului monetar internațional, care trebuie să aibe loc neîntîrziat.

Referitor la adoptarea unui nou sistem monetar internațional, poziția țării noastre este bine cunoscută. Înfăptuirea reformei nu mai poate constitui ca pînă acum o prerogativă asumată de un grup restrîns de țări capitaliste dezvoltate, impunîndu-se o participare a tuturor țărilor și o restructurare a sistemului conform interesului general. Relațiile valutar-financiare se cer așezate pe baze noi, echitabile pentru toate țările, în cadrul realizării unei noi ordini economice internaționale.

Radu NEGREA

Dificultăți în transporturile aeriene

INDUSTRIA aeronautică mondială, unul din sectoarele industriale puternic afectate de recesiune, speră într-o înviorare reală doar către anul 1984—1985. Potrivit raportului oficial al I.A.T.A. (Asociația internațională de transport aerian), care include 124 de companii aeriene, pierderile nete ale companiilor membre se ridicau la sfârșitul anului 1983 la 1,2 mrd. dolari, cu estimări de ordinul a 750 milioane dolari în 1984, pentru ca, în 1985, pierderile să coboare la 250 milioane dolari.

Reducerea cheltuielilor operative de diverse companii au afectat în special personalul, liniile de zbor (în sensul scurtării lor) — hoteluri și chiar clădiri administrative ale companiilor au fost scoase din uz — ca urmare a creșterii prețului petrolului și a creșterii nivelului dobinzilor.

Ca atare, pentru a se încadra în ceea ce I.A.T.A. numește „o disciplină riguroasă a cheltuielilor“, multe companii se văd nevoite să anuleze sau să-și amâne programele de investiții în aparate de zbor mai moderne și mai scumpe. Comenzile de avioane au scăzut continuu în ultimii ani, de la 332 în 1981, la 223 în 1982 și sub 150 de aparate în 1983.

I.A.T.A. apreciază la 50 mrd. dolari capitalul necesar companiilor aeriene pentru moderni-

zarea echipamentelor de zbor în deceniul '80; o eventuală înviorare substanțială a traficului aerian ar putea duce chiar la dublarea cheltuielilor — aprecia recent președintele I.A.T.A., Knut Hammar-skjöld. În condițiile menținerii nivelului ridicat al dobinzilor, I.A.T.A. apreciază că se impun ca măsuri: ● continuarea operării de reduceri în domeniul cheltuielilor; ● elimi-

Comerțul exterior thailandez

EOLUȚIA exporturilor thailandeze în perioada 1950—1983 evidențiază atât creșterea în volum cât și, mai ales, modificarea structurii acestora. Un impact favorabil l-a avut descoperirea unor rezerve de țife și gaze naturale, fapt care a permis diminuarea cu 16% în perioada 1979—1982 a importurilor energetice. Pornind de la o bază neglijabilă în anii '70, exporturile de produse manufacturate au atins în 1982 cifra de 2 mrd. dolari. Evoluții semnificative s-au înregistrat în sectorul asamblării de automobile și în cel al industriei alimentare, precum și în exportul de produse de piele. Realizări deosebite au fost obținute în domeniul industriei ceramice, producția de plăci fiind de peste 50 mil. mp/an, ceea ce situează Thailanda pe lo-

narea pierderilor cauzate de eliberarea de bilete cu prețuri forfete, sub valoarea lor reală (ceea ce a generat, în ultimul timp, pierderi estimate la peste 1 mrd. dolari pe an la nivelul asociației); ● reglarea conturilor debitoare cu unele țări beneficiare de servicii de transport aerian; ● creșterea tarifelor, în așa fel încât companiile aeriene să-și realizeze marja minimă de profit necesar asigurării investițiilor în echipamente noi.

cul doi în rândul țărilor din Asia de Est, după Japonia. Recent s-a construit în această țară unul dintre cele mai mari combinate ceramice din lume, cu o capacitate anuală de producție de peste 1 milion mp plăci ceramice, aproximativ 90% din producție fiind destinată exportului.

Tot în ce privește industria prelucrătoare, trebuie semnalată apariția, în ultimul timp, a peste 100 companii prelucrătoare care acoperă toate tipurile de activități industriale, inclusiv la unele tipuri de produse din oțel. Un loc deosebit de important continuă să îl dețină producția de confecții, livrările la export majorându-se, valoric, de peste 100 ori față de nivelul existent cu 10 ani în urmă.

Iolanda VASILESCU

Programe de dezvoltare

CANADA: Valorificarea resurselor naturale

DUPĂ O PERIOADĂ de recesiune, Canada a pornit, începând cu 1983, pe calea unei redresări economice apreciată ca cea mai substanțială în rândul principalelor țări capitaliste dezvoltate. Conform programului de perspectivă elaborat până în 1988, P.N.B. va înregistra o creștere de 2,7 la sută în 1984, se va menține la același nivel în 1985 și 1986 și va crește cu 2,9 la sută în 1988. Redresarea economică se bazează în principal pe creșterea cererii interne, în special pentru bunuri de folosință îndelungată, precum și pe dezvoltarea mai rapidă a industriei extractive și forestiere.

Canada ocupă locul I în lume la producția de nichel, zinc, potasă și azbest și locul II la cea de molibden și uraniu. Producții relativ ridicate se realizează anual și la cărbune (circa 43 mil. t), țifei (71 mil. t), gaze naturale (aproape 74 mrd. mc), mine-reu de fier (peste 34 mil. t) și aur (circa 62 t).

Principala resursă energetică a țării o constituie cursurile de apă, prin valorificarea cărora se realizează aproape 70 la sută din producția totală de energie (la Churchill Falls funcționează, de altfel, o hidrocentrală care deocamdată este cea mai mare din lume). În Canada se află în funcțiune și patru centrale nucleare care utilizează uraniu din producția internă (prevăzută să se dubleze, practic, până în 1985). O importanță deosebită pentru asigurarea independenței energetice o are programul lansat în 1980 și care prevede ca obiectiv prioritar pentru perioada 1980—1990, substituția țifeiului ca principală sursă energetică cu hidrogenul, cărbunul și gazele naturale. Astfel, dacă rezervele certe pot susține producția de țife pe o perioadă de numai 13 ani, cele de gaze naturale sînt suficiente pentru circa 25 ani, prevăzându-se obținerea unei producții de 14 mil. t anual echivalent țifei până în 1990. Este de reținut însă faptul că rezervele probabile de țife sînt de șase ori mai mari decît cele certe. În domeniul hidroenergetic, proiectul gigant James Bay va ajunge până în 1990 la o putere totală de 10,5 GW.

Alte domenii de interes se referă la valorificarea superioară la export a lemnului și produselor agricole, în special grâu.

Relațiile reciproce dintre România și Canada au cunoscut în ultimii ani o evoluție în general pozitivă. La aceasta au contribuit acordarea reciprocă a tratamentului nediscriminatoriu, includerea României pe lista țărilor care beneficiază de sistemul canadian de preferințe tarifare, precum și acordurile și înțelegerile convenite la nivel interguvernamental. În exporturile românești către Canada se disting produsele chimice și siderurgice, textilele și încălțămîntea, România importînd din această țară în principal produse agricole, cărbune, azbest, mașini și utilaje, celuloză. Se desfașoară, de asemenea, în bune condiții colaborarea dintre cele două țări pe baza acordului de cooperare în domeniul nuclear.

Irina DUMITRIU

EVOLUȚII MONETARE

DETERIORAREA poziției dolarului S.U.A., începută la finele săptămînii precedente, a continuat și în intervalul 16—20 I 1984. Datele privind evoluția economiei americane în luna decembrie 1983 și care atestă o încetinire a relansării economice (scădere a volumului vânzărilor cu amănuntul, scăderea producției industriale și a construcțiilor de locuințe) au fost reconfirmate de publicarea creșterii produsului național brut pe ultimul trimestru al anului trecut (4,5%, după o creștere de 7,6% în trim. III/83 și 9,7% în trim. II/83).

Lira sterlină, care a beneficiat atât de menținerea ridicată a dobinzilor, cât și de neconfirmarea zvonurilor privind reducerea prețurilor la țifei (și deci menținerea intrărilor de devize din exporturile sale de țifei din Marea Nordului) s-a depreciat în relația sa cu dolarul cu peste 1% pe ansamblul perioadei prezentate: 1,4175 dolari/liră pe 20 I, (1,4025 dolari pe 13 I 1984).

Publicarea unui raport al Băncii centrale a R.F.G., privind intrarea de fonduri pe termen lung în economia vest-germană în cursul anului 1983, în proporție mai ridicată decît au investit rezidenții vest-germani în exterior și a reducerii creșterii prețurilor cu ridicata în decembrie 1983 la 0,4% (după o creștere de 0,8% în noiembrie 1983), a influențat favorabil poziția mărcii vest-germane pe piață, care era tranzacționată la închiderea din 20 I la 2,8075 mărci/dolar, cu 0,9% peste nivelul de referință; marcă apropiat de depreciere a înregistrat și francul belgian (57,20 franci/dolar față de 57,78).

Trei valute au beneficiat de reducerea deficitelor

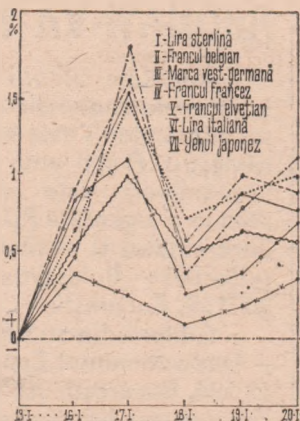
comerciale pe luna decembrie 1983, față de noiembrie 1983, reprecindu-se în relația cu dolarul cu: 0,8% francul francez (8,60 franci/dolar pe 20 I), deficitul de circa 1,6 miliarde franci din noiembrie reducîndu-se la un ușor excedent în decembrie 1983); 0,7% francul elvețian (2,23 franci/dolar și respectiv 2,2450 franci/dolar, în condițiile reducerii deficitului comercial la 147,1 milioane franci în decembrie, după unul de 444,4 milioane franci în luna anterioară) și 0,6% lira italiană 1,706 lire/dolar pe 20 I deficitul din noiembrie 1983 de 222 miliarde lire fiind urmat în decembrie 1983 de un excedent preliminar de 678 miliarde lire).

Yenul japonez a evoluat în jurul nivelului de 234 yeni/dolar, cursul de la închiderea intervalului analizat, de 233,50 yeni/dolar fiind cu 0,4% peste cel din 13 I 1984.

Dobinzile la depozitele în principalele eurovalute la termen de 6 luni au scăzut cu 0,125% la eurodolar (de la 10,125 pe 13 I la 10% pe 20 I), au rămas relativ constante la euromarca vest-germană (la circa 6,25% și euroira sterlină (la 9,6875%) și au crescut ușor la eurofrancul elvețian (de la 4,0625% pe 13 I la 4,125% pe 20 I).

Prețul aurului la Londra a manifestat o ușoară tendință de scădere, al doilea fixing din ziua de 20 I, de 371,25 dolari/uncie fiind cu 4 dolari/uncie sub cel corespunzător din 13 I 1984.

Gheorghe MUNTEAN
Alexandru OLTEANU

Evoluția cursurilor principalelor valute occidentale față de dolarul S.U.A. în intervalul 16—20 I 1984; bază: 13 I 1984

Revista ECONOMICA

Ediția de Consiliul Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale — Institutul Central de Cercetări Economice

Sumarul nr. 4 din 26 ianuarie 1984

SPIRIT REVOLUȚIONAR, NOVATOR ÎN GÎNDIRE ȘI ACȚIUNE

- O strălucită strategie a dezvoltării multilaterale a României socialiste (Barbu Gh. Petrescu) 1
- Concepția revoluționară a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU cu privire la partidul comunist ca centru vital al națiunii (Iulian Popescu) 4
- Accentuarea factorilor intensivi în realizarea reproducției — orientare hotărâtoare pentru dezvoltarea țării (Ilie Văduva) 6
- Opțiuni pentru dezvoltarea agriculturii ca ramură fundamentală a economiei naționale (Oprea Parpală) 9
- Inițiativele președintelui NICOLAE CEAUȘESCU pe arena internațională — expresie a unei politici consecvente de pace și colaborare între state (Traian Chebeleu) 12
- Înaltă apreciere și considerație pentru gândirea și activitatea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU 14

ECONOMIE NAȚIONALĂ

- Puternic stimulent în valorificarea potențialului gospodăriilor populației pentru creșterea producției agricole (Radu Voicu) 17
- Realizarea exemplară a sarcinilor de plan. Înnoirea și modernizarea producției (C. Dina) 18
- Industria mică — valorificarea eficienței a resurselor materiale (Gheorghe Rizea) 20
- 35 de ani de la crearea Consiliului de Ajutor Economic Reciproc. Dezvoltarea și perfecționarea colaborării dintre țările socialiste membre ale C.A.E.R. (Ioan V. Totu) 21

CONDUCERE — ORGANIZARE

- Adunările generale ale oamenilor muncii. Fermitate în aplicarea măsurilor care fundamentează indicatorii de plan (C. Damian) 25

ȘCOLI • CURENTE • ECONOMIȘTI

- Permanența ideii de unitate în gândirea economică din Transilvania (1848-1918) (I) (Toader Ionescu, Iuliu Pinczés) 26

ECONOMIE MONDIALĂ

- Incidența negativă a instabilității valutare asupra economiei mondiale (II) (Radu Negrea) 29
- Tendințe — conjuncturi 31

ÎN SUPLIMENT: Generalizarea experienței înaintate în unitățile economice

IN THIS ISSUE

- A brilliant strategy concerning the multilateral development of the socialist Romania (Barbu Gh. Petrescu) 1
- The revolutionary conception of comrade Nicolae Ceaușescu on the communist party as the vital centre of the nation (Iulian Popescu) 4
- Stressing the intensive factors in the process of reproduction: a decisive direction for the development of the country (Ilie Văduva) 6
- Options for the development of the agriculture as a basic branch of the national economy (Oprea Parpală) 9
- The initiatives of the president Nicolae Ceaușescu in the international arena: the expression of a consistent policy for peace and collaboration among peoples (Traian Chebeleu) 12
- High consideration for the thought and activity of comrade Nicolae Ceaușescu 14
- Powerful stimulus in the process of turning into account the potential of the households in order to increase the agricultural production (Radu Voicu) 17
- Innovating and modernizing the production (C. Dina) 18
- Small industry: turning into account efficiently the material resources (Gheorghe Rizea) 20
- 35 years since the creation of the C.M.E.A. Developing and improving the collaboration among socialist states members of C.M.E.A. (Ioan V. Totu) 21
- The general assemblies of the workers. Firm observance of the measures fundamenting the plan indicators (C. Damian) 25
- The permanence of the idea of unity in the economic thought in Transylvania (1848-1918) (I) (Toader Ionescu, Iuliu Pinczés) 26
- The negative impact of the currency instability on the world economy (II) (Radu Negrea) 29

ИЗ СОДЕРЖАНИЯ

- Блестящая стратегия многосторонней развития социалистической Румынии (Барбу Г. Петреску) 1
- Революционная концепция товарища Николае Чаушеску о коммунистической партии как жизненно важный центр нации (Юлиан Попеску) 4
- Усиление интенсивных факторов в процессе воспроизводства, решающее направление развития страны (Илие Вăдува) 6
- Опции развития сельского хозяйства как основная отрасль народного хозяйства (Опреа Парпала) 9
- Инициативы президента Николае Чаушеску на международной арене — выражение последовательной политики за мир и сотрудничества между государствами (Траян Кебелеу) 12
- Высокая оценка и уважение за мышление и деятельность товарища Николае Чаушеску 14
- Сильный стимул в использовании резерв собственных хозяйств населения ввиду расширения сельскохозяйственного производства (Раду Войку) 17
- Образцовое выполнение плановых задач. Обновление и модернизация производства (К. Дина) 18
- Маленькая индустрия — эффективное освоение материальных ресурсов (Георге Ризеа) 20
- 35-ая годовщина Совета Экономической Взаимопомощи. Развитие и совершенствование сотрудничества между социалистическими странами членами СЭВ (Иоан В. Тоту) 21
- Генеральные собрания трудящихся. Твёрдость в проведении мер обособовывающихся плановые показатели (К. Дамиан) 25
- Школы • Течения • Экономисты. Постоянство идеи единства в экономическом мышлении в Трансильвании (1848—1918) (I) (Тоадер Ионеску, Юлиу Пинчез) 26
- Отрицательный эффект валютной неустойчивости на мировую экономику (II) (Раду Негреа) 29

ABONAȚI-VĂ LA „REVISTA ECONOMICĂ”!

Anunțăm cititorii noștri că se fac în continuare abonamente la „Revista economică”. Prețul unui abonament (inclusiv suplimentul săptăminal) este de 260 lei pe an, 130 lei pe 6 luni și 65 lei pe trimestru. Prețul unui exemplar al revistei (inclusiv suplimentul săptăminal) este de 5 lei. Abonamentele se fac prin oficiile și agențiile P.T.T.R., factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi și instituții sau direct prin mandat poștal pe adresa redacției: Bulevardul Magheru nr. 28-30, sectorul 1, cod 70 159, București.

Cititorii din străinătate se pot abona adresându-se la ILEXIM — Departamentul Export-Import Presă, P.O. Box 136-137, telex 11 126, București, str. 13 Decembrie.

Redacția și administrația: 70 159 București, Bd. Magheru nr. 28-30, etaj 1, sectorul 1, Telefon 59 20 60. Cont I.S.I.A.P. 645 150 228 B.N.R.S.R. — filiala sector 1.

NICOLAE CEAUȘESCU —
*spirit revoluționar, novator
în gândire și acțiune,
contribuție creatoare
la dezvoltarea teoriei și
practicii construcției
socialiste*

NICOLAE CEAUȘESCU

ROMANIA

PE DRUMUL
CONSTRUCȚIEI
SOCIALE
SOCIALE
MULTILATERAL
DEZVOLTATE

24

Din gândirea economică a președintelui României

NICOLAE CEAUȘESCU

**Noul mecanism
economic-financiar și întărirea
autoconducerii**

EDITURA POLITICĂ

**Politica agrară
a Partidului Comunist
Român**

EDITURA POLITICĂ

**Națiunea
și naționalitățile
conlocuitoare în epoca
contemporană**

EDITURA POLITICĂ

DIN GÂNDIREA FILOZOFICĂ A PREȘEDINTELUI ROMÂNIEI

Nicolae Ceaușescu

**Statul, organizațiile obștești
și participarea maselor
la conducere în sistemul
democrației socialiste**

EDITURA POLITICĂ

DIN GÂNDIREA SOCIAL-POLITICĂ A PREȘEDINTELUI ROMÂNIEI

NICOLAE
CEAUȘESCU

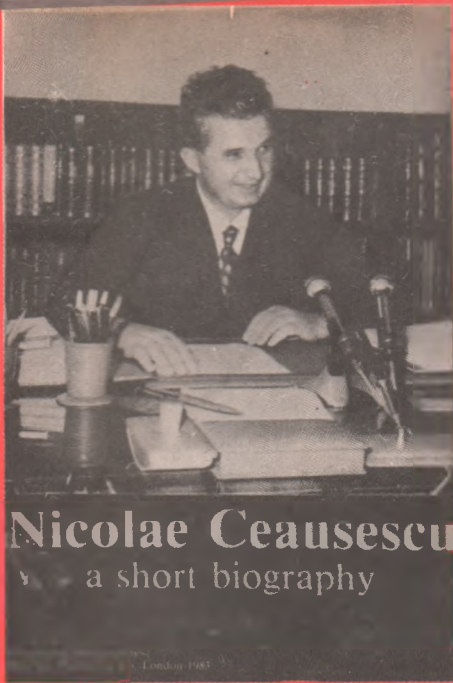

**Făurirea statului
național unitar
român**

EDITURA POLITICĂ

**Capitalismul contemporan.
Economia și criza
sistemului**

EDITURA POLITICĂ

**LUCRĂRI APĂRUTE
PESTE HOTARE —
EXPRESIE A INTERESULUI
ȘI PREȚUIRII FAȚĂ
DE GÎNDIREA ȘI ACTIVITATEA
TOVARĂȘULUI
NICOLAE CEAUȘESCU**

